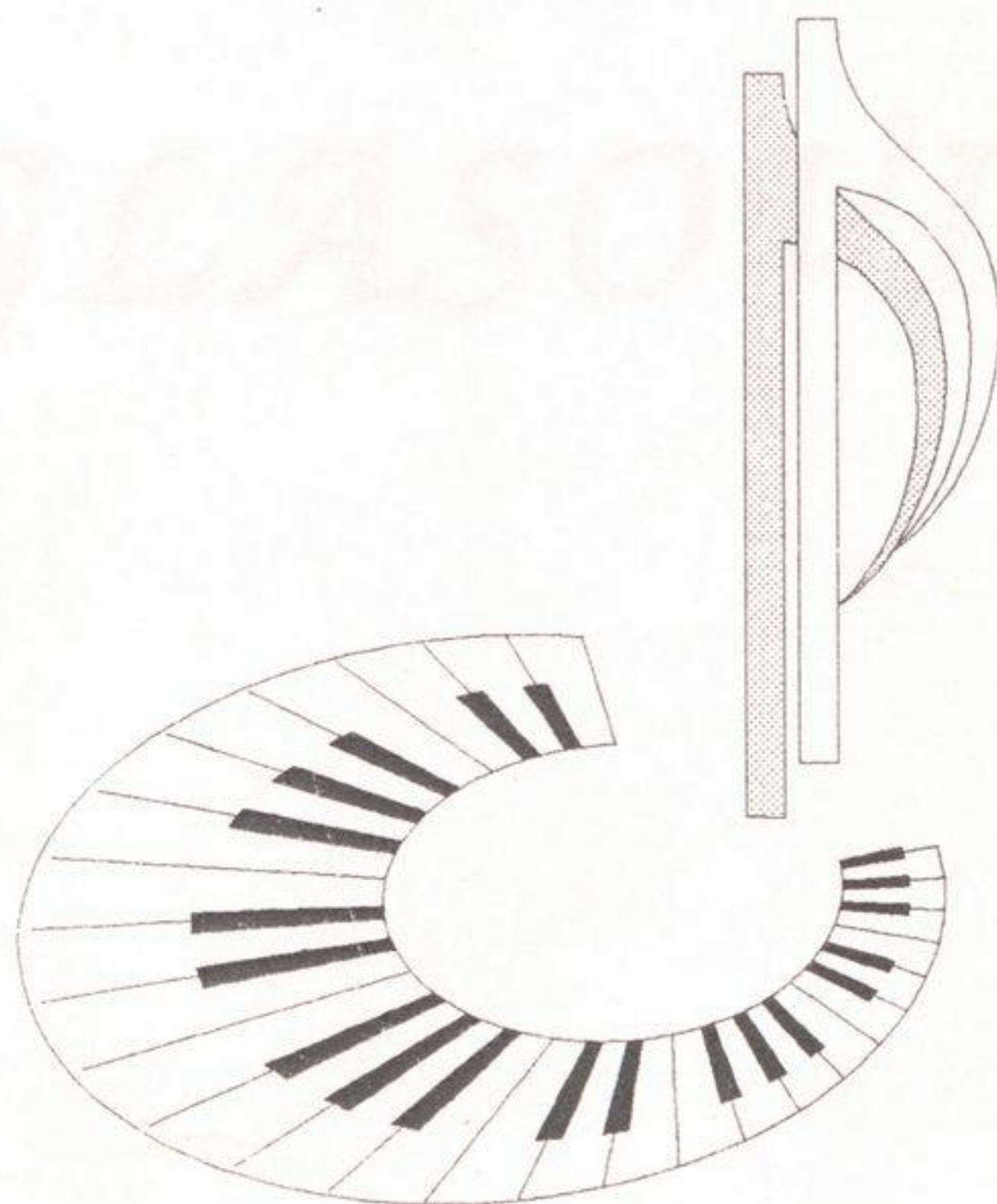

1994/95.

• - 1996/97.

*33. hrvatsko natjecanje
učenika glazbe
1995.*

Bjelovar, 1995.

**33. hrvatsko natjecanje
učenika glazbe
1995.**

III. zona

I. krug natjecanja

GLASOVIR

Vida NOVOSELEC - predsjednik

Dunja LEŠIĆ

Ilđiko OBADIĆ

Verica PLEŠTIĆ

*Bjelovar
22. ožujka 1995.*

POKROVITELJI

ŽUPANIJSKI URED ZA PROSVJETU,
KULTURU, INFORMIRANJE, ŠPORT I
TEHNIČKU KULTURU

UPRAVNI ODJEL ZA
DRUŠTVENE DJELATNOSTI GRADA

ORGANIZACIJSKI ODBOR NATJECANJA

Glazbena škola VATROSLAVA LISINSKOG
43000 Bjelovar, Lisinskoga 1
Telefon: 043/244-416

Članovi:

Vida NOVOSELEC - predsjednik

Dunja LEŠIĆ

Ildiko OBADIĆ

Verica PLESTIĆ

OCJENJIVAČKI SUD NATJECANJA

Damir SEKOŠAN, predsjednik

Mara BOLFEK

Beata JANSON

Verica PLESTIĆ

Teodor SOBOVIĆ

Tajnik ocjenjivačkog suda:

Rajka MAKAR - DOMIĆ

TIJEK DOGAĐANJA

33. HRVATSKO NATJECANJE UČENIKA
GLAZBE

BJELOVAR

III. ZONA
I. KRUG NATJECANJA

GLASOVIR

Bjelovar, 22. ožujka 1995.

Glazbena škola VATROSLAVA LISINSKOG
V. Lisinskog 1

<i>Otvorenje natjecanja - hotel "Central"</i>	<i>9,00 sati</i>
<i>Natjecanje I. kategorija</i>	<i>11,00 - 12,00 sati</i>
<i>Natjecanje II. kategorija</i>	<i>12,30 - 13,45 sati</i>
<i>Natjecanje III. kategorija</i>	<i>14,00 - 15,00 sati</i>
<i>Okrugli stol</i>	<i>16,00 sati</i>
<i>Završni koncert - Dom kulture podjela diploma i priznanja</i>	<i>19,30 sati</i>

RASPORED NATJECANJA

srijeda, 22. ožujka 1995.

DVORANA GLAZBENE ŠKOLE VATROSLAVA LISINSKOG

GLASOVIR I. KATEGORIJA

11 sati

1. IRENA MAJVALD (28.08.1983.)

OGŠ pri Osnovnoj školi Vladimira Nazora u Daruvaru

Nastavnik: ESTERA CENGER

C. CZERNY op. 299 br. 4

J. HAYDN: SONATA A dur I. st.

R. SCHUMANN: RADOSTAN SELJAK

MELODIJA

I.L. KALINSKI: PERLIPAJA

bodovi _____

2. TOMISLAV MILIĆ (03.01.1984.)

GŠ Vatroslava Lisinskog u Bjelovaru

Nastavnik: DUNJA LEŠIĆ

C. CZERNY op. 299 br. 4

L.v. BEETHOVEN: SONATA G dur op. 49 br. 2 I. st.

F. PINTARIĆ: FANTAZIJA

F. CHOPIN: VALCER As dur op. 64

bodovi _____

3. MARTINA STOILJKOVIĆ (23.04.1983.)

GŠ Vatroslava Lisinskog u Bjelovaru

Nastavnik: VIDA NOVOSELEC

C. CZERNY op. 299 br. 33

W.A. MOZART: SONATA G dur KV 283 I. st.

F. PINTARIĆ: RONDO C dur

C. DEBUSSY: ARABESKA br. 1

bodovi _____

4. ŽELJKA CAPARIN (14.03.1985.)

GŠ Vatroslava Lisinskog u Bjelovaru

Nastavnik: VERICA PLESTIĆ

C. CZERNY op. 299 br. 11

J. HAYDN: SONATA D dur I. st.

E. POZZOLI: TARANTELA

B. BJELINSKI: SCENA U GOSTIONICI

bodovi _____

5. ANA DOMANOVAC (10.03.1983.)

GŠ Franje Kuhača u Osijeku

Nastavnik: TEODOR SOBOVIĆ

CRAMER-BÜLLOW: ETIDA br. 1

W.A. MOZART: SONATA C dur KV 545 I. st.

E. GRIEG: POETSKE SLIKE op. 3 br. 1, 4, 6

B. BJELINSKI: NA LETEĆEM TANJURU

bodovi _____

GLASOVIR II. KATEGORIJA

12,30 sati

1. VEDRAN MILIĆ (05.05.1982.)

GŠ Vatroslava Lisinskog u Bjelovaru

Nastavnik: MARA BOLFEK

C. CZERNY op. 299 br. 14

W.A. MOZART: VARIJACIJE F dur KV 54

B. PAPANDOPULO: STUDIJA BR. 2

J. BRAHMS: 3 VALCERA

bodovi _____

2. ĐURĐICA ZARIĆ (23.04.1982.)

OGŠ "Josip Runjanin" Vinkovci

Nastavnik: BRANKA DOMAĆINOVIĆ

C. CZERNY op. 740 br. 5

W.A. MOZART: KV 485 RONDO D dur

J. PEJAČEVIĆ: LJUBICA

A. HAČATURJAN: ZBIRKA "DJEČJI ALBUM"

2 TOCCATE br. 6 i br. 9

bodovi _____

3. TAMARA KRAJNOVIĆ (12.11.1981.)

GŠ Franje Kuhača Osijek

Nastavnik: STANKA DŽAMBIĆ

C. CZERNY op. 299 br. 30

W.A. MOZART: FANTAZIJA d mol

E. GRIEG: SVADBENI DAN NA TROLDHAUGENU

→ PROLJEĆU ←

B. KUNZ: TAKO JE TO NEKOĆ BILO

MA LA VOJSKA

bodovi _____

4. IVAN KARŠA (27.01.1981.)

GŠ Franje Kuhača Osijek

Nastavnik: GRLICA ALIĆ

C. CZERNY op. 299 br. 24

J. HAYDN: SONATA F dur I st.

F. SCHUBERT: IMPROMPTU op. 90 Es dur

D. PEJAČEVIĆ: LJILJAN

bodovi _____

GLASOVIR III. KATEGORIJA

14 sati

1. ZVONIMIR NAĐ (13.12.1978.)

GŠ Franje Kuhača Osijek

Nastavnik: STANKA DŽAMBIĆ

E. NEUPERT: ETUDA br. 7 h mol

~~J. HAYDN: SONATA F dur I st.~~

L.v. BEETHOVEN: F dur op. 10 br. 2

F. CHOPIN: POLONEZA As dur op. 53

NOCTURNO Des dur op. 27 br. 2

M. TAJČEVIĆ: BALKANSKA IGRA BR. 2 (RUSTICO)

bodovi _____

2. IVANA DOMANOVAC (04.12.1978.)

GŠ Franje Kuhača Osijek

Nastavnik: TEODOR SOBOVIĆ

J. NOWAKOVSKI: ETUDA op. 25 br. 5 fis mol

L.v. BEETHOVEN: SONATA G dur op. 14 br. 2

D. PEJAČEVIĆ: CRVENI KARANFIL

F. LISZT: SLAVUJ

bodovi _____

ZAHVALNICA

Svima Vama, dragi darovatelji i pokrovitelji,

koji ste svojim dobročinstvom omogućili odvijanje

33. hrvatskog natjecanja učenika glazbe,

najljepša hvala

Organizator

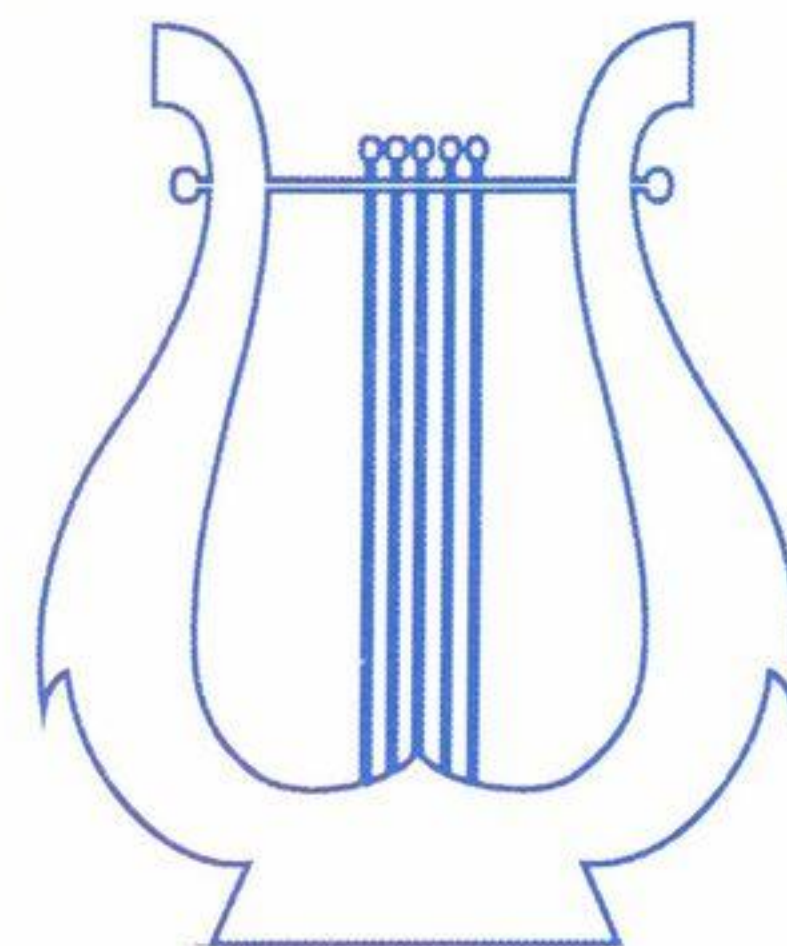
191. 1. 1911

V&V Bjelovar

 043/221-289

Program pripremili nastavnici:

Željka Berić:	7, 9.
Igor Blažević:	4, 5.
Branka Domaćinović:	2, 3, 12, 13.
Ružica Felker:	6, 11.
Vesna Komar:	1.
Marijana Vuletić:	8, 10.
Đuro Zarić:	14.

Osnovna glazbena škola
»Josip Runjanin«
VINKOVCI

KONCERT

u povodu Dana škole i 10. - obljetnice rada
tamburaškog odjela i orkestra glazbene škole

Program sponzorirali:

Županija Vukovarsko-srijemska
Gradsko poglavarstvo Vinkovci
INA - Industrija nafte d.d. Vinkovci
CIBALAE BANKA d.d.
Poduzeće EX COMPACTO Vinkovci
»ISKRA« d.d. grafičko, nakladničko
i trgovinsko poduzeće Vinkovci

U dvorani Gradskog kazališta u Vinkovcima
4. svibnja 1995. godine u 19 sati

Šk. godine 1984/85. Osnovna glazbena škola »Josip Runjanin« u Vinkovcima otvara odjel za tambure, te iste godine počinje s radom i pionirski tamburaški orkestar koji se odmah pojavljuje pod vodstvom nastavnika Đure Zarića na smotri KUD-ova osn. škola općine na Vinkovačkim jesenima, te raznim kulturnim i inim manifestacijama grada i okolice. Kontinuiran i stručan rad razvija veliku ljubav prema tamburaškoj glazbi te daje snažnu motivaciju za sudjelovanjem na Festivalima tamburaške glazbe u Osijeku već od 1986. godine, pa sve do ove jubilarne 1995. s malim prekidom rada Festivala u razdoblju domovinskog rata i zbog obnove instrumentarija.

Znatan iskorak u kvaliteti sviranja postignut je visokim zauzimanjem srebrne plakete na Festivalu tamb. glazbe 1993. godine u Osijeku.

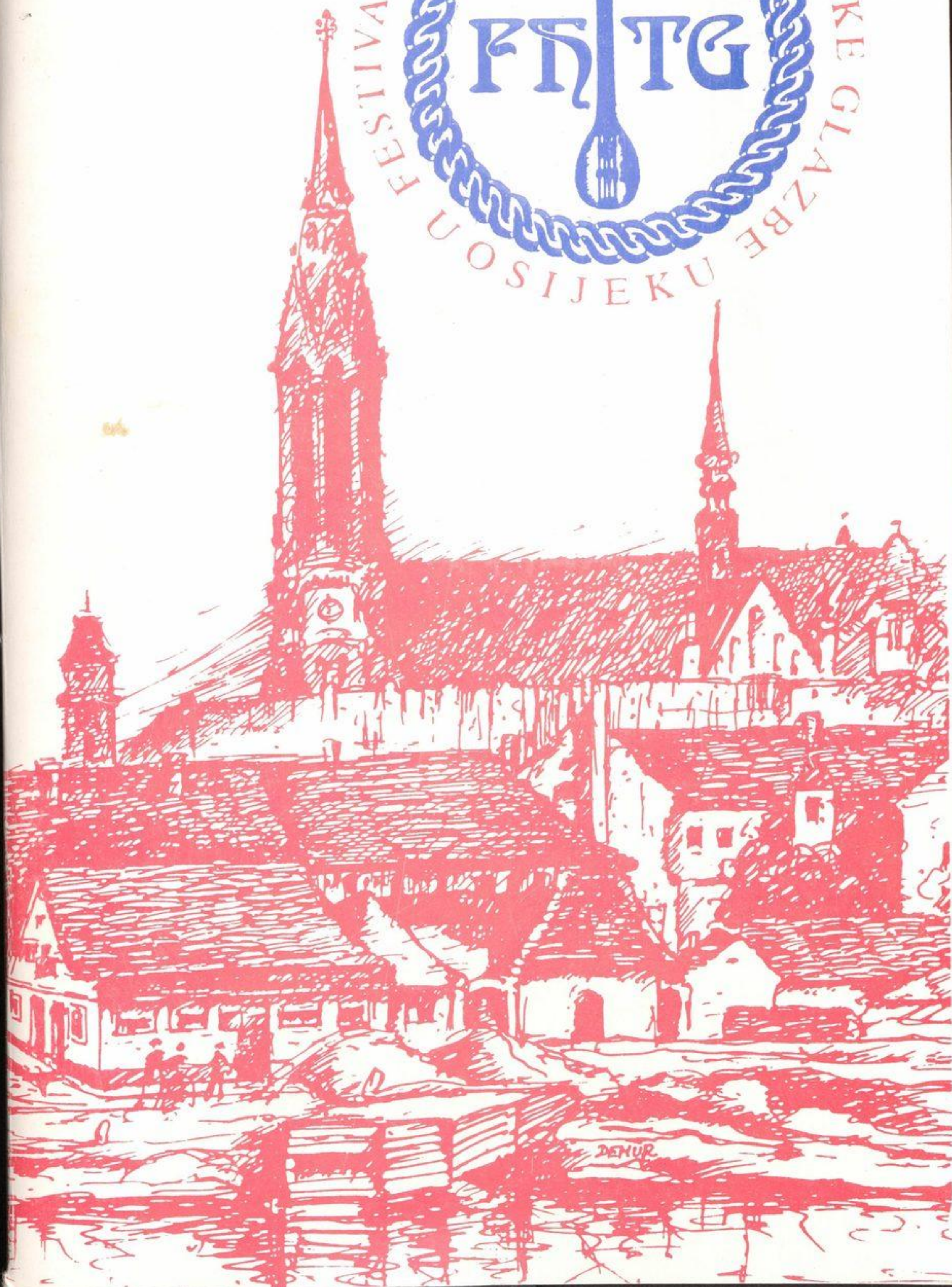
Ove jubilarne 1995. godine sudjelovao je tamb. orkestar na Državnom natjecanju glazbenih škola u Našicama i na Festivalu tamburaške glazbe Hrvatske u Osijeku.

Za ovih proteklih 10 godina uspješnog rada kroz odjel i tamburaški orkestar prošao je impozantan broj učenika, njih 170, što će zasigurno ostaviti trag u glazbenoj kulturi grada.

PROGRAM

1. Canto Milanese:
Franz Abt:
Frederik Chopin:
W. A. Mozart:
QUELL UCCELLINO
ŠKRIVENI CVJETIĆ
ŽELJA
PROBA ZA KONCERT
Izvodi: Dječji zbor »RAZLIČAK«
Dirigenta: Vesna Komar, nast.
Klavijska pratnja: Đurdica Zarić
2. D. Kabalewski:
KLOVNOVI
Ana Švagelj, klavir IIIr.
3. Michio Fujisawa:
RAŠTANAK
Tea Žakula, klavir IIIr.
4. I. Padovec:
POLONEZA A-dur
Zrinka Čagalj, gitara Vr.
5. I. Padovec:
PLEŠ
Jasminka Pavlović, gitara Vlr.
6. E. Ulaga
MEDVJED U ZOO
VRTU
Ivan Crnjak, klavir IIIr.
7. T. Resti:
VARIJACIJE
Mirjana Pavlović, klavir IIIr.
8. F. Molino
ŠTARA ŠPANSKA
DJEŠMA
Ivan Kordić, gitara Vlr.
9. Š. Rahmaninov:
PRELUDIJ op. 2
br. 3 cis-mol
Domagoj Vukovarac, klavir Vr.
10. Ludwig van Beethoven
SONATINA e-mol
duet gitara
I git. Ivan Rimac, Vr.
II git. Ivan Kordić, Vlr.
11. J. Cade:
JALOUSIE
Marina Stanić, harmonika Vlr.
12. D. Pejačević:
LJUBICA
A. HAČATURJAN
TOCCATA
Đurdica Zarić, klavir Vlr.
13. Gost koncerta: Gradski mješoviti zbor
»A. M. RELKOVIĆ« Vinkovci
Vatroslav Lisinski: LAKU NOĆ
Rajko Dujmić MOJA DOMOVINA solisti: Sanja Jurić, sopran
Ratko Jerković, bariton
Pero Gotovac: ZEMLJO MOJA solistica: Sanja Jurić, sopran
stihovi: Z. Golob klavijska pratnja: Željka Berić, prof.
dirigenta: Branka Domaćinović
14. Antun Dolički:
Đuro Prejac:
Tihomil Vidošić:
Julije Njikoš:
PO PAŠKU
PRVO CVIJEĆE
NARODNI PLEŠ, br. 1
I GORJET ĆE LAMPA NASRID VINKOVACA
Izvodi: Tamburaški orkestar
dirigent: Đuro Zarić

FESTIVAL HRVATSKE TAMBURASKE GLAZBE
U OSIJEKU

**XVIII. FESTIVAL
HRVATSKE TAMBURAŠKE GLAZBE U
OSIJEKU**

POD POKROVITELJSTVOM

PREDSJEDNIKA SABORA REPUBLIKE HRVATSKE

profesora doktora NEDJELJKA MIHANOVIĆA

OSIJEK, 12., 13. i 14. svibnja 1995.

NAKLADNIK:

PREDSJEDNIŠTVO XVIII. FESTIVALA HRVATSKE
TAMBURAŠKE GLAZBE U OSIJEKU, Osijek, Trg Lava
Mirskog 3

HRVATSKI SABOR KULTURE, Zagreb, Savska cesta 41/VI

ZA NAKLADNIKA:

prof. Frano Dragun i prof. Damir Bačić

UREDILI:

Ivan Furić, Goran Jerković, Julije Njikoš, Jelena Tolj i
Marija Vukelić

LIKOVNI UREDNIK:

Boris Demur

MEDIJSKA PROMIDŽBA:

Đuro Šovagović
Darko Uranjek

UNOS TEKSTA:

Goran Jerković i Julije Njikoš

NAKLADA:

1200 PRIMJERAKA

TISAK I OBRADA TEKSTA:

UMPAK UNION, Zagreb, Barutanski jarak 21, Tel./fax.
041-237-092

**UTEMELJITELJI FESTIVALA HRVATSKE TAMBURAŠKE
GLAZBE U OSIJEKU**

ŽUPANIJA OSJEČKO - BARANJSKA

POGLAVARSTVO GRADA OSIJEKA

STD PAJO KOLARIĆ OSIJEK

HRVATSKI SABOR KULTURE

TRAJNI POKROVITELJ

IPK "OSIJEK" OSIJEK

GENERALNI SPONZOR

HRVATSKA BRATSKA ZAJEDNICA PITTSBURGH - USA

POD GESLOM "SVI ZA JEDNOGA - JEDAN ZA SVE!"

PRVI FESTIVAL
ODRŽAN U OSIJEKU, 23. i 24. TRAVNJA 1961. GODINE

PREDSJEDNIŠTVO XVIII. FESTIVALA HRVATSKE TAMBURAŠKE GLAZBE U OSIJEKU

Frano DRAGUN, predsjednik, predstavnik županije Osječko-baranjske
Željko ČIKI, zamjenik predsjednika, predstavnik trajnog pokrovitelja IPK "OSIJEK", Osijek
Stjepan SRŠAN, dopredsjednik predstavnik Poglavarstva grada Osijeka
Petar TUMIR, dopredsjednik predstavnik STD "Pajo Kolarić" Osijek
Stanko PETROVIĆ, predstavnik županije Osječko-baranjske
Stjepan TOMAŠ, predstavnik županije Osječko-baranjske
Ljerka HEDL, predstavnik Poglavarstva grada Osijeka
Ernest NAPHOLTZ, predstavnik Poglavarstva grada Osijeka
Rajko EĆIMOVIĆ, predstavnik Hrvatskog sabora kulture, Zagreb
Goran JERKOVIĆ, predstavnik Hrvatskog sabora kulture, Zagreb
Julije NJIKOŠ, predstavnik Hrvatskog sabora kulture, Zagreb
Vesna MORES, predstavnik STD "Pajo Kolarić", Osijek
Marija VUKELIĆ - glavni tajnik Festivala
Jelena TOLJ - poslovni tajnik Festivala

PROGRAMSKO UMETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA

Julije NJIKOŠ, muzikolog i skladatelj, Zagreb, predsjednik
Branka BAN, profesor glazbe, Osijek
Ladislav BOGNAR, dirigent, Osijek
Vjekoslav BURIĆ, profesor glazbe, Osijek
Zlatko ČUČUK, dirigent, Osijek
Rajko EĆIMOVIĆ, glazbeni pedagog i dirigent, Zagreb
Vladimir KRANJČEVIĆ, profesor Muzičke akademije i dirigent, Zagreb

STRUČNO POVJERENSTVO ZA NATJECANJE TAMBURAŠKIH ORKESTARA I MALIH TAMBURAŠKIH SASTAVA

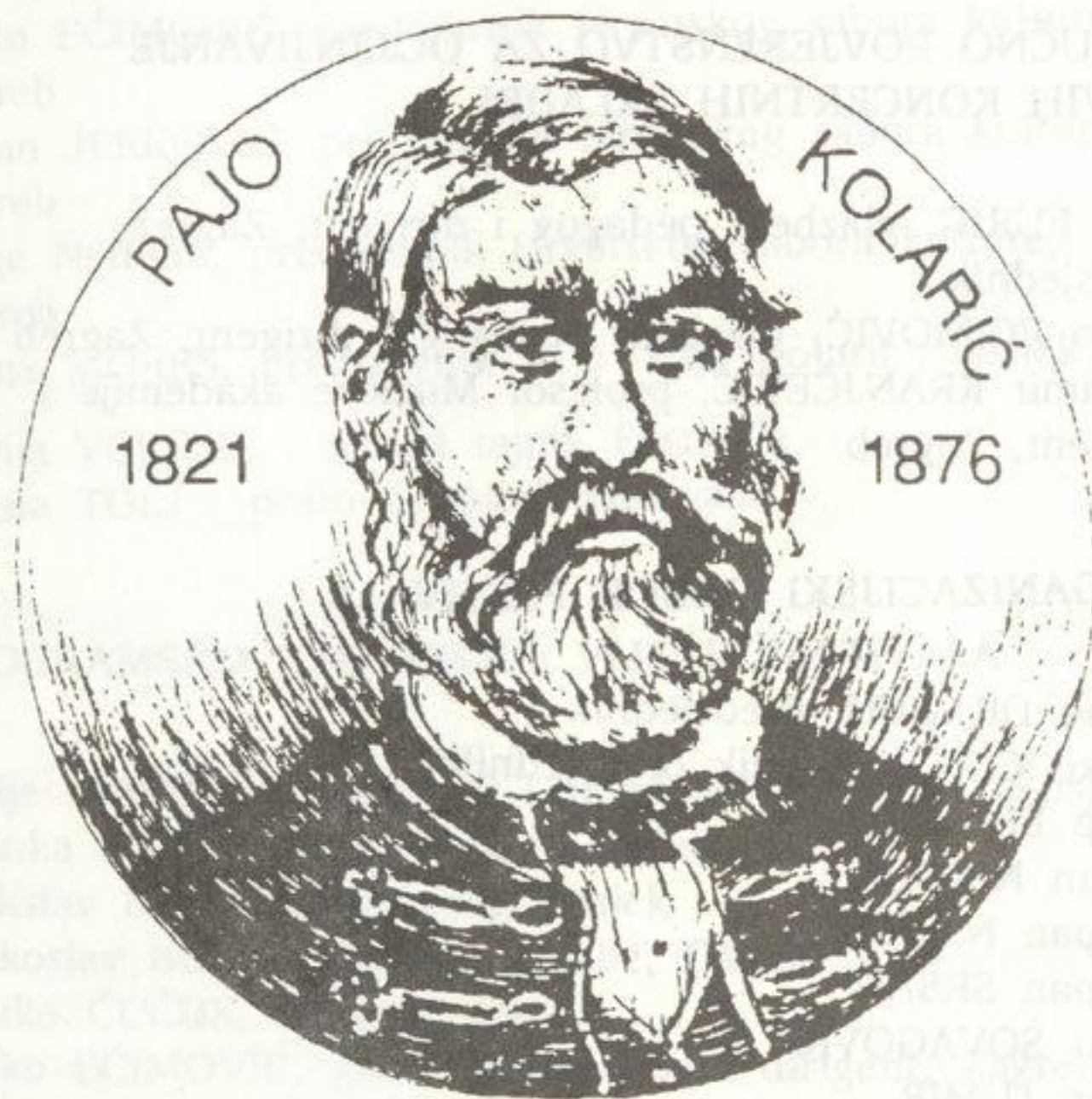
Vladimir KRANJČEVIĆ, profesor Muzičke akademije i dirigent, Zagreb
Ladislav BOGNAR, dirigent, Osijek
Rajko EĆIMOVIĆ, glazbeni pedagog i dirigent, Zagreb
Ivan FURIĆ, glazbeni pedagog i dirigent, Zagreb
Adalbert MARKOVIĆ, profesor Muzičke akademije, skladatelj i dirigent, Zagreb

STRUČNO POVJERENSTVO ZA OCJENJIVANJE NOVIH KONCERTNIH SKLADBI

Ivan FURIĆ, glazbeni pedagog i dirigent, Zagreb, predsjednik
Rajko EĆIMOVIĆ, glazbeni pedagog i dirigent, Zagreb
Vladimir KRANJČEVIĆ, profesor Muzičke akademije i dirigent, Zagreb

ORGANIZACIJSKI ODBOR FESTIVALA

Frano DRAGUN, predsjednik
Željko ČIKI, zamjenik predsjednika
Josip ERGOTIĆ
Antun NIKOLIĆ
Stjepan NJIKOŠ
Stjepan SRŠAN
Đuro ŠOVAGOVIĆ
Petar TUMIR
Marija VUKELIĆ

RIJEČ PREDSEDNIKA

Otkako Festival hrvatske tamburaške glazbe održavamo svake godine, a ne bijenalno, sve više za nj raste zanimanje među tamburaškim orkestrima diljem naše domovine. I ne samo naše domovine Hrvatske - posvjedočava to 25 prijavljenih tamburaških orkestara, veće zanimanje za naš Festival postoji u Bosni i Hercegovini, u Sloveniji, Austriji, Češkoj, Mađarskoj, Njemačkoj, Italiji i SAD, svagdje tamo gdje se afirmirala tamburica, dakle tamburica nije više "endemični" glazbeni instrument, već je danas postala "pandemična" glazbena pojava. Kolikogod je, međutim, to njezina golema prednost, u tome se istodobno krije i vrlo velika opasnost za nju, naravno, ako se i kada pojavi nešto što se zove zasićenost kao posljedica nekontrolirane poplave obilja. No, nećemo dalje eksplicirati ovu misao. To ostavimo za neku drugu prigodu.

Ovaj, 18. festival HTG, ponovo potvrđuje svoj međunarodni karakter, jer će na njemu, u natjecateljskom slijedu sudjelovati dvije neovisne i međunarodno priznate države, naši susjedi : Bosna i Hercegovina (Tuzla) i Slovenija (Artiče). Nagodinu će ih vjerujemo biti dvostruko više.

Ovogodišnjim osamnaestim festivalom idemo u susret jednoj značajnoj obljetnici lijepoga grada na Dravi. Iduće, 1996. godine, proslavit će osamstotu godišnjicu svoga imena OSIJEK. Naime, davne 1196. godine u pisanim dokumentima prvi se puta navodi ime OSIJEK (ESZEK) za ovaj grad, ali sam grad je mnogo, mnogo stariji.

Ovo je, stoga, prigoda da malo prošetimo kroz njegovu burnu i bogatu povijest radi svih onih koji prvi puta dolaze u ovaj grad, ali i svih onih koji nedovoljno poznaju njegovu prošlost, pa i sadašnjost. Kažimo najprije da je Osijek najveći grad istočne Hrvatske, metropola Slavonije, smješten na desnoj obali Drave -dvadesetak kilometara od njezina utoka u Dunav , kod mjesta Aljmaš.

Sam grad ima 105.000 stanovnika, a s pripadnim gradskim naseljima preko 130.000 stanovnika. Do tridesetih godina 19. stoljeća Osijek je bio najveći grad u Hrvatskoj - čak veći i od Zagreba. Šire područje Osijeka bijaše nastanjeno

već u mlađem kamenom dobu, o čemu nam svjedoče brojni arheološki nalazi. Prvi, pak poznati stanovnici na ovom području bili su Iliri. U 3. stoljeću prije rođenja Isusa Krista dodoše i Kelti, pa s Ilirima podigoše u blizini današnjeg Donjeg grada Ilirsko-Keltsko naselje. Moćno Rimsko carstvo je potkraj 1. stoljeća prije Krista osvojilo skoro cijelu Panoniju, pa će, s obzirom na prirodne i ine uvjete ovoga kraja, početkom 1. stoljeća nakon Krista - nešto malo zapadnije od ilirsko-keltskog naselja - podići čuveni grad MURSU. Mursa je za moćnoga cara Hadrijana 133. godine uzdignuta na stupanj rimske kolonije, a iza toga postaje sjedištem namjesnika Donje Panonije. Pobjedom kršćanstva, Mursa je i sjedište biskupije. Ona, međutim, doživljava i proživljava svoja burna desetljeća i stoljeća. Početkom 5. stoljeća Mursu razaraju najprije Goti, a u tome im se pridružuju i divlji Huni. Za vrijeme velike seobe naroda - negdje krajem 6. stoljeća - na prostore istočno od ruševina rimske Murse naseljavaju se, među ostalima, i Hrvati. Oni od tada bivaju pod stalnim udarom - najprije Franaka, a potom Bugara. Poslije toga - u 10. stoljeću - nizvodno na Dravi i zapadno od ruševina Murse osniva se novo naselje na prostoru današnje Tvrđe iz kojega se razvija Osijek.

Do turske okupacije 1526. godine srednjovjekovni Osijek bio je poznato trgovište, riječna luka i glavno mjesto prijelaza u Mađarsku preko rijeke Drave. Imao je sve odlike srednjoeuropskog grada. Za više od 150 godina vladalaštva Turaka, u Osijeku su ostali tragovi orijentalne kulture (đamije, građevine, Sulejmanov most do Darde u Baranji, dug 8 km, i drugo).

Nakon oslobođenja od Turaka 1687. godine na mjestu turskog Osijeka Bečki dvor gradi vojnu tvrđavu - Tvrđu - jedinstveni povijesni spomenik. Istodobno nastaju Gornji i Donji grad, koji se godine 1786. ujedinjuju zajedno s Tvrđom u jedinstveni grad.

Godine 1809. Osijek postaje slobodnim kraljevskim gradom i od tada se u gospodarskom, kulturnom i prometnom vidu ubrzano razvija. Tako je Osijek do I. svjetskog rata bio jedan od najznačajnijih industrijskih i kulturnih središta u Hrvatskoj.

To znači da su temelji skoro cjelokupnoj današnjoj industriji postavljeni još u drugoj polovici 19. i početkom ovoga, našega stoljeća. Stvaranjem Kraljevine Jugoslavije, međutim, a potom i nakon II. svjetskog rata, nisu išli na ruku ranije zahuktalom gospodarskom razvoju Osijeka. Unatoč tim nepovoljnim uvjetima, Osijek je razvio zavidnu prehrambenu

industriju u sastavu IPK "Osijek" d.d., nadaleko čuvene kemijske industrije "Saponia", "Analit", Tvornica žigica "Drava", Osječku ljevaonicu i tvornicu strojeva, MIO, tekstilnu industriju, drvenu industriju (DP "Mobilia"), kožarsku i građevnu industriju, turizam, ugostiteljstvo, trgovinu, bankarstvo itd. Osijek ima i najveću luku za rasuti teret, te modernu zračnu luku Klisa, koja je, nažalost, od 1991. godine pod neprijateljskom srpskom okupacijom, kao i skoro 50 % teritorija bivše općine Osijek.

Osijek je ne samo gospodarsko središte istočne Hrvatske i sjedište Osječko-Baranjske županije, već ujedno i kulturno, obrazovno i zdravstveno središte. Od 1975. godine on je sveučilišni grad, sa svojih osam fakulteta, studijem medicine zagrebačkog Medicinskog fakulteta i najstarijom i visokoškolskom institucijom Visokom bogoslovnom školom u Đakovu i Evangeličkim fakultetom u Osijeku. Osječko Hrvatsko narodno kazalište, sa svojom Dramom i Operom, jedno je od najstarijih u Hrvatskoj. Dječje kazalište također, Galerija likovnih umjetnosti, Gradska i sveučilišna knjižnica, izložbene dvorane, kulturno umjetnička društva (HPD "Lipa", "Osijek 1862", STD "Pajo Kolarić"), manifestacije, kao što su naš Festival, memorijal Franjo Krežma, Memorijal Darko Lukić, Krležini dani, osječki slavni glazbenici (od Paje Kolarića, Franje Kuhača, F. Krežme, V. Friml Antunovića, L. Mirskog, Stjepana Stepanova, do Julija Njikoša i Branka Mihaljevića), osječki hrvatski književnici (Gardaš, Tomaš, Kramarić, Rešicki, Rem, Medvidović, Cveni, Marijanović, Mesinger i Kruna First-Medić) samo su potvrda i duhovnog središta i duhovnih silnica grada na Dravi.

Duboko sam svjestan da bi se o Osijeku moglo i trebalo napisati i mnogo više što bi privuklo pozornost njegova namjernika. Nisam spomenuo brojne poznate slikare iz prošlosti i suvremenosti, njegove dramske, operne i estradne umjetnike, kulturne i povijesne spomenike i drugo. Nisam također spominjao slavnog biskupa Josipa Jurja Strossmayera, kardinala Franju Šepera, nobelovca Lavoslava Ružičku i Milana Preloga kao i mnoge druge koji su u ovom gradu bili rođeni, školovani ili pak, djelovali i time u njemu ostavili duboke tragove. Međutim, prostor, namjena i svrha ove naše Programske knjižice to nam ne dopušta. Stoga želim više uspjeha onima koji budu bolje i više pisali o gradu Osijeku, koji jednako volimo.

Kažimo još i ovo da, usprkos svemu, u povijesti nezapamćenih ratnih razaranja sa strane barbara s istoka,

ratne 1991/92. godine, grad Osijek je bio i bit će gospodarsko, kulturno i obrazovano: duhovno, znanstveno i zdravstveno središte istočne Hrvatske.

Ovaj kroki njegova povijesnog razvoja govori da ovaj grad nije star samo osamsto godina, već se, zapravo, može govoriti o njegovoj milenijskoj starosti. Zašto se to ne koristi
Odgovor će dati kompetentniji!

Eto, u taj i takav grad - po osamnaesti put, kroz protekle 34 godine - dolazi nam na natjecanje tisuću tamburaša, skladatelja, dirigenata i inih stručnjaka na ovom polju glazbenog stvaralaštva.

Svima želimo dobrodošlicu i ugodan boravak u gradu Osijeku.

Osijek, 4. travnja 1995. godine

Frano Dragun

PRAVO SUDJELOVANJA

Izbor sudionika Festivala provodi Programsko - umjetnički savjet na prijedlog stručno-seleksijskih komisija.

A) U mjestima gdje se oraganiziraju županijske smotre izbor sudionika za Festival određuju stručno-seleksijskog povjerenstva. Predsjednik povjerenstva je predstavnik kojeg određuje Predsjedništvo Festivala.

B) U mjestima gdje se ne organiziraju županijske smotre orkestri samostano prijavljuju sudjelovanje za natjecanje na Festivalu, ako ispune slijedeće uvjete:

- Održe svoj samostalni cjelovečernji koncert (ili s najviše još jednim ansamblom)

- Program orkestra preslušava stručno-seleksijsko povjerenstvo.

Programi orkestara koji se žele natjecati na Festivalu moraju u cijelosti biti izvedeni:

A) na županijskoj smotri,

B) na cjelovečernjem koncertu

NATJECATELJSKI PROGRAM:

Dječji orkestri (do navršene 16. godine)

Izbor natjecateljskog programa u trajanju od 20-25 minuta je slobodan, a sadrži četiri skladbe:

a) skladbu iz koncertne tamburaške literature,

b) praizvedbu koncertne skladbe za tamburaški orkestar

c) obveznu skladbu: Mijo MAJER: HRVATSKO KOLO

d) vokalno-instrumentalnu skladbu izvorno pisanu za glas (ili vokalni ansambl) i TO.

Juniorski orkestri (do navršene 21. godine)

Izbor natjecateljskog programa u trajanju od 20-25 minuta je slobodan, a sadrži četiri skladbe:

a) skladbu iz koncertne tamburaške literature,

b) praizvedbu koncertne skladbe za tamburaški

orkestar,

c) jedan od predloženih koncertnih valcera:

Ivan BOZZOTTI: ODJECI S JADRANA

("Tamburica", Sisak, br. 9-10, 1905. g.)

Dragutin HRUZA: NA ŠUMSKOM IZVORU

("Tamburica", Sisak, br. 7, 1908. g.)

Dragutin HRUZA: SAVSKI VALOVI

("Tamburica", Sisak, br. 1-5, 1904. g.)

Roko Šimunaci: NA OBALI SAVE

("Hrvatska tamburica", br.1, 1937.g.)

Roko Šimunaci: JESENSKI ZVONČEKI

("Hrvatska tamburica", br.8-9, 1937.)

- d) vokalno-instrumentalnu skladbu izvorno pisanu za glas (ili vokalni ansambl) i TO.

Ako orkestar želi izvesti veće koncertno djelo dužeg trajanja (npr. koncertnu uvertiru, suitu, rapsodiju, koncertni ples, serenadu, simfonijetu ili kantatu) tada će uz to djelo izvesti još samo - praizvedbu.

Seniorski orkestri

Izbor natjecateljskog programa u trajanju od 25-30 minuta je slobodan, a sadrži četiri skladbe:

- a) skladbu iz koncertne tamburaške literature,
- b) praizvedbu koncertne skladbe za TO,
- c) jedan od predloženih koncertnih valcera:

Vilim Gustav BROŽ: NA VALOVIH JADRANSKOG MORA

Ivan BOZZOTTI: PROLJETNI CVIETCI

("Tamburica", Sisak, br. 10-11, 1907.)

Dragutin HRUZA: POKLADNI ŽIVOT

Roko ŠIMUNACI (pseud. MRAVEC): SLATKE USPOMENE

ROKO ŠIMUNACI: U PROLJETNOJ NOĆI (Zagreb, 1924.g.)

- d) vokalno-instrumentalnu skladbu izvorno pisanu za glas (ili vokalni ansambl) i TO.

Ako orkestar želi izvesti veće koncertno djelo dužeg trajanja (npr. koncertnu uvertiru, suitu, rapsodiju, koncertni ples, serenadu, simfonijetu ili kantatu) tada će uz to djelo izvesti još samo - praizvedbu.

PRIZNANJA I NAGRADE

1. Stručno povjerenstvo ocjenjuje orkestre bodovima do mogućih 100 bodova. Ocjene Stručnog povjerenstva su konačne. Orkestar koji se ne bude obazirao na pravila natjecanja bit će diskvalificiran.

ORKESTRI OSVAJAJU:

za 70 i više bodova - BRONČANU PLAKETU "TAMBURA PAJE KOLARIĆA"

za 80 i više bodova - SREBRNU PLAKETU "TAMBURA PAJE KOLARIĆA"

za 90 i više bodova - ZLATNU PLAKETU "TAMBURA PAJE KOLARIĆA"

2. Rezultati stručnog povjerenstva bit će objavljeni na završetku Festivala

3. Hrvatsko društvo skladatelja dodjeljuje pokale dječjim, juniorskim i seniorskim tamburaškim orkestrima.

A) za najbolju izvedbu koncertantne skladbe pisanu za dječji tamburaški orkestar,

B) za najbolju izvedbu koncertantne skladbe pisanu za juniorski tamburaški orkestar,

C) za najbolju izvedbu koncertantne skladbe pisanu za seniorski tamburaški orkestar.

NAJUSPJEŠNIJIM AUTORIMA PRAIZVEDBI dodjeljuju se, na temelju odluke povjerenstva:

- BRONČANA PLAKETA "TAMBURA PAJE KOLARIĆA"

- SREBRNA PLAKETA "TAMBURA PAJE KOLARIĆA"

- ZLATNA PLAKETA "TAMBURA PAJE KOLARIĆA"

P R O G R A M

XIII. FESTIVALA HRVATSKE TAMBURAŠKE GLAZBE

U OSIJEKU

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE

12. svibnja 1995. u 10,00 sati

DJEČJI TAMBURAŠKI ORKESTAR STD "PAJO KOLARIĆ",
OSIJEK

TO OGŠ "JOSIP RUNJANIN", VINKOVCI

TO KUD-a "PAVAO MARKOVAC", BEDEKOVČINA

TO KUD-a "EUGEN KUMIČIĆ", KRIŽIŠĆE

TO "LEPTIR" KUD-a "ZRINSKI", BRODSKI STUPNIK

16,00 sati

TO II. OSNOVNE ŠKOLE, VARAŽDIN

TO OŠ "IVAN GORAN KOVAČIĆ", STARO PETROVO SELO

TO KUD-a "VARTEKS", VARAŽDIN

TO HKUD "PETAR ZRINSKI", VRBOVEC

20,00 sati

STD "PAJO KOLARIĆ", OSIJEK

TO KUD-a "OTON ŽUPANČIĆ", ARTIČE

TD "FERDO LIVADIĆ", SAMOBOR

TO KUD-a "PODRAVKA", KOPRIVNICA

DOM HRVATSKE VOJSKE

13. svibnja 1995. u 10,00 sati

TO "SVETI JURAJ", DRAGANIĆI

TO "PETAR ZORANIĆ", NIN

TO RSD "SLOBODA", TUZLA

TO KUD-a "REČICA", REČICA

16,00 sati

TO "GAJ", ZAPREŠIĆ

TO KUD-a "ŽELJEZNIČAR", KARLOVAC

TO "TOMISLAV", CERNIK

TO HKD-a "LISINSKI", NAŠICE

20,00 sati

TO "HRVATSKA LIRA" - OŠ NIKOLE TESLE, ZAGREB

TO KUD-a "TENA", ĐAKOVO

TO OGŠ ALBERTA ŠTRIGE, KRIŽEVCI

MLAĐI TO TD "FERDO LIVADIĆ", SAMOBOR

voditelji

Vlasta RAMLJAK i Ljubo JELČIĆ

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE

14. SVIBNJA 1995. u 20,00 sati

SLAVONIJA - DOMOVINI S LJUBAVLJU

Ideja: JULIJE NJIKOŠ

Scenarij: ANTO GARDAŠ

S U D J E L U J U

DIANA ATANASOV

VLAHO LJUTIĆ

SUZANA NIKOLIĆ

MARTA NIKOLIN

DAMIR LONČAR

KRUNOSLAV SLABINAC

VERA SVOBODA

SANJA UROIĆ

BRANKO UVODIĆ

MIROSLAV ŽIVKOVIĆ

- ŠIMA VUKAŠINOVIĆ na samici

- ŽENSKA VOKALNA SKUPINA "ŠOKADIJA", OSIJEK

Dirigent: Dragutin Stivaničević

- ŽENSKI PJEVAČKI ZBOR "ZDENAC", ZDENCI

Dirigent: Viktor Čelant

- MUŠKI SEKSTET HPD "LIPA", OSIJEK

Dirigent: Lidija Vrcelj

- HPD "LIPA", OSIJEK

Dirigenti: Valerija Fischbach i Lidija Vrcelj

- STD "PAJO KOLARIĆ", OSIJEK

Dirigent: Dragutin Stivaničević

DIRIGENTI

JULIJE NJIKOŠ

DRAGUTIN STIVANIČEVIĆ

PREDSTAVLJAMO VAM DJEČJE TAMBURAŠKE ORKESTRE

MLADI TAMBURAŠKI ORKESTAR TAMBURAŠKOG DRUŠTVA FERDO LIVADIĆ SAMOBOR

Članovi orkestra: Roko Dropulić, Ozana Lalić, Petra Fabijanić, Jelena Prišlin, Mihaela Horvat, Krešo Bradić, Gordan Janković, Marta Grčić, Tomislav Garašić, Ivan Milek, Maja Bišćan, Marina Kralj, Željka Lucarić, Ivan Rešetar, Andreja Rubinić, Domagoj Vraneković, Silvija Škoc, Krešimir Vraneković, Ivan Bišćan, Tomislav Gajšak, Mario Mihalina, Marin Bašić, Zlatko Stanić, Marin Prpić, Vedran Đermanović i Hrvoje Petrić.

VOKALNI ANSAMBL SAMOBORKE: Daria Fodor, Đurđica Radošević, Ana Šoštarec, Lana Zornjak, Ana Polanović, Sonja Tkalčić, Suzana Tkalčić, Andrea Bašić, Irena Čaleta-Škiljan, Vlatka Burić, Željka Burić, Željka Zrna, Kristina Konosić, Tajana Horvat, Mihaela Čop, Petra Prišlin, Vlatka Bradić, Martina Bišćan, Sandra Aračić, Ružica Sirovica, Jelena Sirovica i Darija Matijašić.

PROGRAM

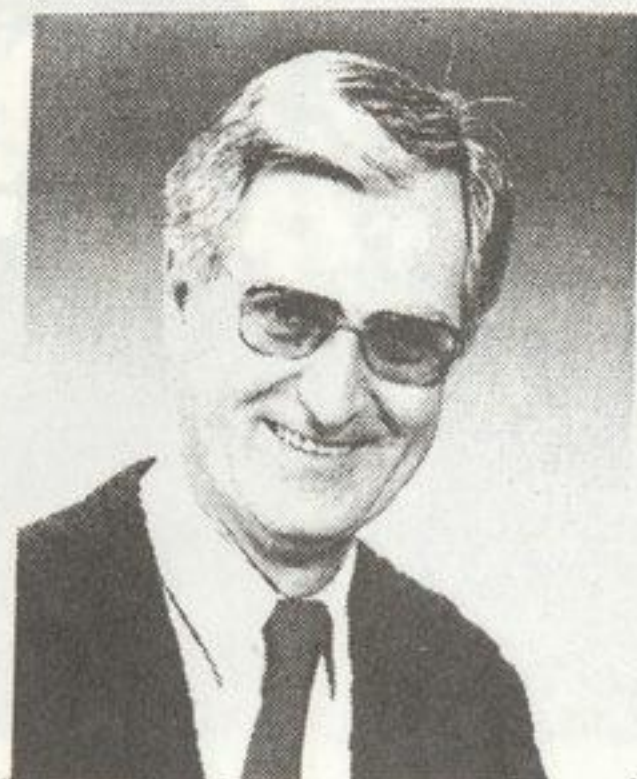
Bruno Bjelinski
Željko Brkanović
(praizvedba)
Mijo Majer
arr. Julije Njikoš
Božo Potočnik

POVRATAK TAUERN EXPRESSOM
MLADENAČKI PROZORI

HRVATSKO KOLO

VEZOVI I JORGOVANI

Izvode: Vokalni ansambl
SAMOBORKE i tamburaški orkestar.

Dirigent: ŽELJKO BRADIĆ

U okviru Tamburaškog društva FERDO LIVADIĆ već dvanaest godina djeluje MLADI TAMBURAŠKI ORKESTAR prvenstveno zbog propremanja mladih svirača za stariji tamburaški orkestar. Pored vježbanja u orkestru, veliku ulogu za napredak u tehnici sviranja ima glazbena škola u Samoboru, koju je dio članova orkestra polazio, a dio je i sada polazi.

Ljubav prema tamburi i glazbi prenosi na članove orkestra već niz godina njihov dirigent i učitelj tambure u Glazbenoj školi ŽELJKO BRADIĆ, glazbeni pedagog i veliki promicatelj tamburaštva.

Orkestar je na Festivalu hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku 1993. u kategoriji juniorskih orkestara osvojio juniorskih orkestara osvojio zlatnu plaketu "Tambura Paje Kolarića" uz prelazni pokal Hrvatskog društva skladatelja, koji se dodjeljuje za najbolju interpretaciju skladbe na Festivalu. 1994. godine orkestar je također primio zlatnu plaketu.

Orkestar nastupa uglavnom u Samoboru, ali i izvan njega. Tako je u jesen 1994. pozvan na otvaranje Glazbene škole u Slatini, gdje je s nekoliko skladbi prikazao umijeće sviranja.

Prošle godine poslije Uskrsa orkestar je održao cjelovečernji koncert u Franjevačkoj crkvi u Samoboru zajedno s vokalnim ansamblom SAMOBORKE.

Nastupi i natjecanja veliki su motiv za još uporniji rad, jer to samoborska sredina, zaljubljena u tamburu, i očekuje.

DJEČJI TAMBURAŠKI ORKESTAR SLAVONSKOG TAMBURAŠKOG DRUŠTVA "PAJO KOLARIĆ" OSIJEK

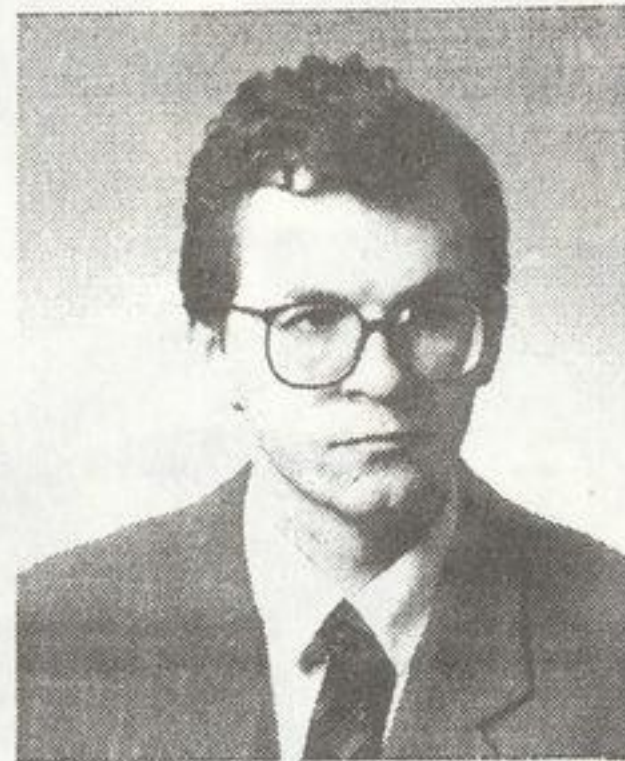
Članovi orkestra: Pavo Begovac, Tamara Arandelović, Zrinka Begovac, Marija Burča, Damir Ćorković, Tihomir Ergotić, Boris Franov, Lidija Gregačević, Franc Hajdinjak, Tomislav Horvat, Borko Humel, Davor Kapraljević, Kristina Humel, Branimir Marinović, Josip Mutnjaković, Krešimir Pajtler, Domagoj Palinkaš, Damir Patarić, Zvonimir Palinkaš, Filip Pešut, Miroslav Prakatur, Dražen Radanović, Juraj Sajfert, Vlasta Radanović, Damir Stošić, Domagoj Šantak, Martina Stošić, Vedran Vidaković, Dario Vujić, Dinko Vujić, Iva Zavagni, Kristina Žderić, Andrej Žiha i Ivan Živković.

Dječja vokalna skupina ŠOKADIJA: Željka Jurajić, Petra Glavaš, Zrinka Nikolin, Zdravka Čatić, Maja Pešo, Kristina Lešnjaković, Tanja Janković, Dajana Bilić, Ana Sukić i Ivana Matasić.

PROGRAM

Dragutin Hruza
Pero Gotovac

Mijo Majer
Arr. Julije Njikoš
x.x.x. (Julije Njikoš)

NA SAONIKU - brzopolka
USPOMENE IZ DJEČJEG
DVORIŠTA
HRVATSKO KOLO

"EJ, PLETENICE OD UVA DO
UVA" narodna pjesma iz Baranje
Izvođe: Dječja vokalna skupina
ŠOKADIJA i Tamburaški orkestar

Dirigent: DARKO
SONENFELD

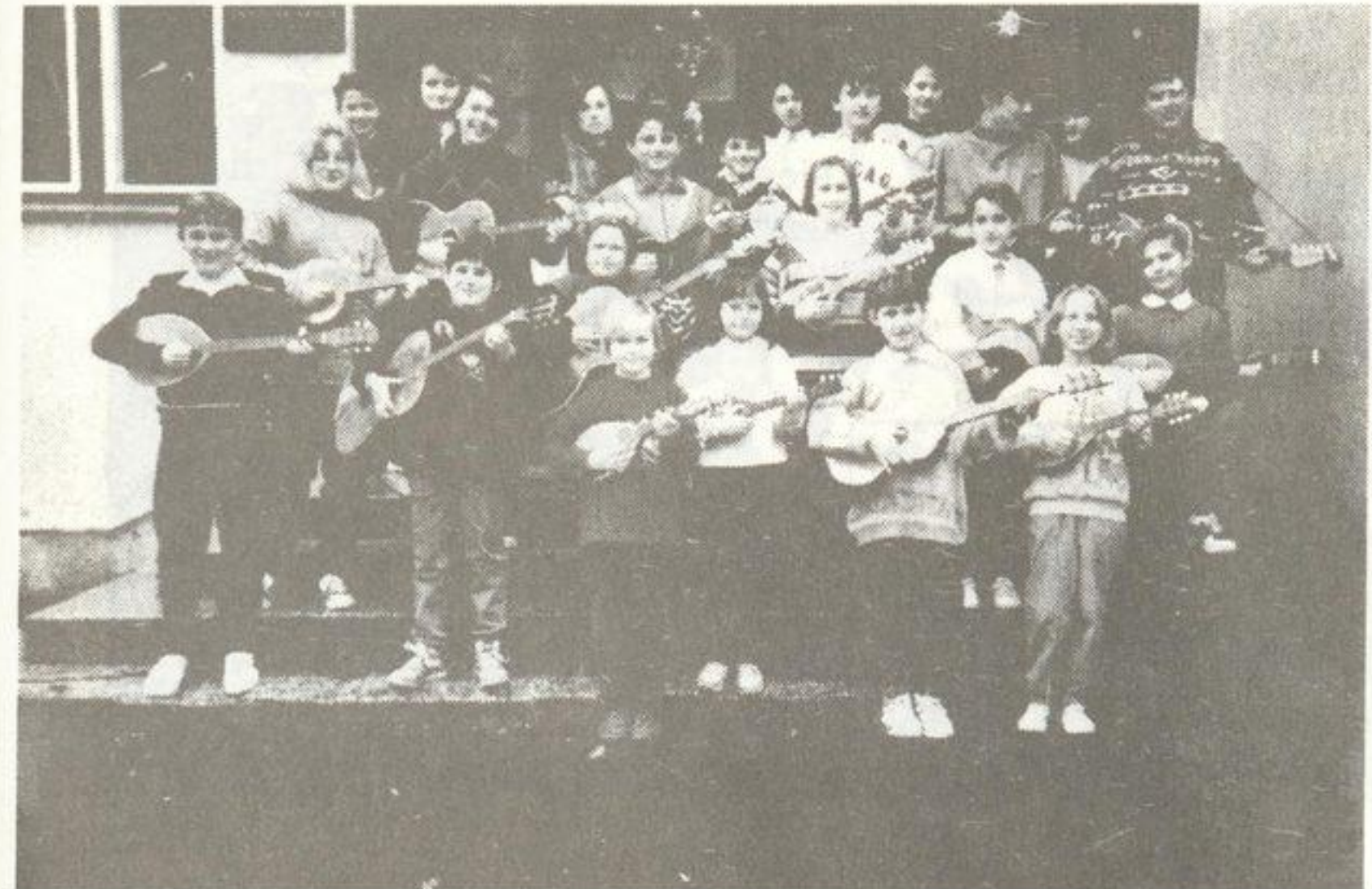
Unutar Slavenskog tamburaškog
društva PAJO KOLARIĆ
osnovana je u proljeću 1956.
godine na poticaj dirigenta
Julije NJIKOŠA PRVA NARODNA
GLAZBENA ŠKOLA SA

ODSJEKOM ZA TAMBURE. Prve školske godine bilo je upisano šezdesetero djece kojima su predavali nastavnici Otto Neumann, Julije Njikoš, Stjepan Perčević, Jaša Lakatoš i Josip Telak. Od veljače 1991. godine voditelj škole je Radovan Brdarić, a Dječjim tamburaškim orkestrom dirigiraju Darko Sonenfeld i Mirko Bašić.

Uz tamburaški orkestar djeluje i Dječja vokalna skupina ŠOKADIJA koju vodi Dragutin Stivaničević.

Mladi tamburaši, zaljubljenici u ovo naše narodno glazbalo imali su do sada 25 nastupa, a jedan i u susjednoj Mađarskoj, u Pečuhu. Orkestar broji 35 glazbenika. Oni osjećaju svrhu sviranja, usavršavaju tehniku, stiču iskustvo, misle na ozbiljenje što većih vrijednosti i pri svemu tome grade vlastite pozicije i profinjuju ukus.

DJEČJI TAMBURAŠKI ORKESTAR KUD SVETI JURAJ DRAGANIĆI

Članovi orkestra: Mario Lukežić, Katarina Pahanić, Zvonimir Markešić, Đorđe Novaković, Marina Bahorić, Dijana Sopina, Ivana Bencetić, Silvija Sopina, Marija Dotlić, Iva Vrbanić, Ana Županić, Silvio Vrbanić, Marijana Horvat, Marija Pahanić, Ivana Gašpić, Romana Sudar, Sanja Vrbanić, Branka Polovina, Sandra Kristić, Dijana Banić, Maja Gašpić, Marina Kuterovac, Jasmina Begić, Dejan Skakić, Dubravko Jurčić, Josipa Zagudajev, Tomislav Stanićak, Danilo Novaković, Željka Bencetić, Jasminko Marković i Jurica Martinko.

Ženski vokalni ansambl KUD SVETI JURAJ: Anica Vrbanić, Anđela Županić, Višnja Golub, Draženka Jagatić, Blaženka Križančić, Marija Krbavac, Draženka Križanić, Maja Herendić, Martina Horvat i Jasminka Pahanić.

PROGRAM

Vilim Gustav Brož
Mario Bogliuni
Mijo Majer
Arr. Julije Njikoš
Julije Njikoš

SERENADA
PROLJETNI ZVUCI (praizvedba)
HRVATSKO KOLO

ŽELIM BITI SLAVONIJO S'
TOBOM

Pjesma na stihove Zlatka Crneca
Izvode: Ženski vokalni ansambl
KUD SVETI JURAJ i tamburaški
orkestar

Dirigent: JOSIP VUŠIR

KUD SVETI JURAJ, Draganići
osnovano je 1934. godine, a
tamburaška sekcija spominje se
u pisanim dokumentima DVD-a
Draganići još 1907. godine.

Od 1968. godine društvo djeluje
pod imenom KUD LAZINA -
Draganići, da bi 1991. godine
promijenilo ime u KUD SVETI

JURAJ - Draganići prema zaštitniku župe.

Danas u društvu radi osamdesetak aktivnih članova u pet
sekcija. Jednu čini Tamburaški orkestar. Članovi posjeduju
vlastite narodne nošnje kojih je dio stariji od sto godina
ljubomorno čuvan i održavan iz generacije u generaciju.

Radi dokumentiranja i prezentiranja kulturnog bogatstva
Draganićkog kraja izdane su dvije audio kazele, LP ploča,
CD i video kazeta, te monografija "Tradicijska arhitektura
i narodna nošnja draganićkih sela" i pjesmarica "Hrvatske
narodne popijevke i plesovi iz Draganića i okolice"
muzikologa Miroslava Vuka iz Zagreba.

Društvo je gostovalo u Canadi i SAD-u, Italiji, na
Međunarodnoj smotri folklora u Zagrebu 6 puta,
Vinkovačkim jesenima 4 puta, te Đakovačkim vezovima.
Bilo je i niz nastupa u različite svrhe širom Hrvatske.

DJEČJI TAMBURAŠKI ORKESTAR KUD-a VARTEKS VARAŽDIN

Članovi orkestra: Dino Novosel, Emanuel Lončar, Danijel
Šinko, Blaženko Hunjet, Krunoslav Šinko, Tomislav Kereša,
Borivoj Sabljak, Silvio Kranjčec, Miroslav Keretić, Robert
Šobak, Vanja Lončar, Danijel Bedeković, Bruno Mrkalj,
Mario Popović, Nikola Horvat, Tibor Bün, Nenad Ivančan,
Ivan Zrno, Tomislav Gotić, Darko Mikac, Mario Habunek,
Saša Magić, Filip Zastavnik, Darko Bartolić, Tihomir Kosec,
Stipe Rimac, Monika Bajić, Hermina Koren, Viktorija
Stecević, Ana Šantek, Martina Gorenak, Sanja Vukalović,
Ana Peručić, Sanja Laljek, Martina Kovač, Marija Peručić,
Ivana Mustapić, Snježana Lukšić i Antonija Rimac.

PROGRAM

Josip Canić
Julije Njikoš

Mijo Majer
arr. Julije Njikoš
Julije Njikoš

PJESMA BEZ RIJEČI
VARAŽDINSKA MLADOST
(praizvedba)
HRVATSKO KOLO

ZEMLA JE OVA TKANA OD
ZLATA

Pjesma na stihove Zlatka Crneca
Pjevaju Antonija i Stipe RIMAC
uz Tamburaški orkestar

Dirigent: DRAGUTIN KOREN

U tekstilnom kombinatu
VARTEKS - već od 1946. godine
djeluje Kulturno umjetničko
društvo sa nekoliko sekcija, od
kojih je jedna i tamburaška.

Tamburaška sekcija ima oko
osamdesetak tamburaša, koji
izvode raznolik program ovisno
o potrebama KUD-a. Većina

članova su djeca radnika VARTEKSA.

Dječji orkestar koji se predstavlja na ovom Festivalu, počeo je radom početkom 1994. godine. Do sada je imao nekoliko nastupa u Varaždinu i okolici. Budući da su se uvjeti rada osjetno promijenili u pozitivnom smislu, za očekivati je da će se taj mladi orkestar brzim koracima kretati naprijed u promicanju tambure i tamburaške literature.

Njihov dirigent i voditelj Dragutin Koren, zanesen radom, od naraštaja do naraštaja gradi svirače uz jasnu motivaciju i predanost.

Društvo je poslovalo u Canadi i SAD-u, Italiji, na međunarodnoj razini, a također i u Zagrebu 6 puta, Vukovackim putovima 4 puta, te Dalmatinskim vezovima. Bilo je i raznih nastupa u različite svrhe širom Hrvatske.

DJEČJI TAMBURAŠKI ORKESTAR LEPTIR - KUD-a ZRINSKI BRODSKI STUPNIK

Članovi orkestra: Ivan Balentović, Alen Barac, Goran Briški, Josipa Cimermanović, Vedran Briški, Josip Čapo, Krešimir Čelebija, Marijana Čapo, Irena Dikanović, Krunoslav Dražić, Tina Dikanović, Josip Dražić, Daniel Dražić, Filip Đurek, Irena Đurek, Damir Gubić, Davor Grgić, Josip Jularić, Željko Kozarić, Dejan Lesan, Ivan Lozinjak, Daniel Medved, Robert Nikolić, Marko Oljenik, Zrinka Pejanović, Josip perković, Ivan Perković, Mario Petrović, Mladen Popović, Krešimir Prebeg, Tomislav Prebeg, Vedran Prebeg, Saša Prigodić, Danijel Rašić, Domagoj Rosandić, Ilija Rosandić, Ivan Rosandić, Jurica Rosandić, Tomislav Rosandić, Martina Sertić, Tomislav Siroglavić, Tomislav Škopljanac, Tajana Terki, Jadranko Tomljanović i Mario Vološčuk.

PROGRAM

Julije Njikoš
Neno Seletković
fantazija (praižvedba)
Mijo Majer
arr. Julije Njikoš
Miroslav Gavrilović

ŠOKAČKA ŠREDIGRA
PAHULJA U GRLU - mala
HRVATSKO KOLO
VESELA JE SLAVONIJA
Pjesma na stihove Stjepana
Jakševca
Pjeva Danijel Dražić uz
Tamburaški orkestar

Dirigent: NENO SELETKOVIĆ

KUD ZRINSKI - Brodski Stupnik
osnovano je 1956. godine.
Društvo je oduvijek gajilo i
imalo dobre, vrijedne tamburaše.
Prvu školu tambure održavao je
gospodin ANTUN ALINJAK 1974.
godine. Tamburaši te generacije
sudjelovali su na smotri u
Varaždinu. U inozemstvu

također imaju zapažene nastupe.

Ovaj orkestar osnovan je 15. lipnja 1993. godine pod
ravnanjem gospodina NENE SELETKOVIĆA. Orkestar ima u
planu uvježbati brojne slavonske pjesme, poznatije skladbe
iz drugih krajeva Hrvatske te, naravno, skladbe iz
koncertne literature. Do sada su imali više nastupa u
mjestima svoje Županije i bližim mjestima Velika i
Đakovo.

To je mladi orkestar koji određuje sebe, koji analizira
vlastiti razvitak i trudi se oplemeniti zvuke instrumentarija
osvajajući novi repertoar ne zaboravljajući biljege
regionalnosti.

TAMBURAŠKI ORKESTAR OSNOVNE GLAZBENE ŠKOLE JOSIPA RUNJANINA VINKOVCI

Članovi orkestra: Đurdica Zarić, Krunoslav Samac, Ana
Knežević, Danijel Krstić, Sanja Pleš, Aleksandar Gucunski,
Enis Tursić, Sergej Mudri, Hrvoje Knežević, Ante Biluš,
Danijela Martinović, Zvonimir Martinović, Andrija Sanković,
Zoran Horvatović, Tihomir Slakić, Jasminka Pavlović,
Marko Artuković, Ivan Bartulović, Marko Aničić, Ivica
Oršolić, Tomislav Zulumović, Emanuel Bakić, Zvonimir
Rukavina, Marko Hrgovčić, Mislav Mišković i Ivan Pekić.

PROGRAM

Tihomil Vidošić
Zlatko Potočnik

Mijo Majer
Arr. Julije Njikoš
Julije Njikoš

NARODNI PLES broj 1
TAMBURAŠKA ŠKOLA
(praižvedba)
HRVATSKO KOLO

I GORJET ĆE LAMPA NASRID
VINKOVACA
Pjesma na stihove Milana
Sigetića

Dirigent: ĐURO ZARIĆ

Tamburaški orkestar Osnovne glazbene škole JOSIPA RUNJANINA, Vinkovci, počeo je radom 1984/85. školske godine. U njemu sviraju i učenici gitarskog, klavirskog i drugih odjela.

Tijekom proteklog vremena nastupa na raznim svečanostima u Vinkovcima i okolici, na

Vinkovačkim jesenima, susretima Tamburaških orkestara u Zagrebu, Požegi i Oriovcu, na XIII, XIV i XV festivalu tamburaške glazbe u Osijeku. Tamburaški orkestar je održao i tri samostalna cjelovečernja koncerta u Vinkovcima.

Kako za vrijeme ratnih zbivanja škola nije radila, nije djelovao niti orkestar. Zgrada škole je porušena, a instrumenti su stradali od granata. Ostalo je jedino 12 tambura na kojima se sada vježba u neadekvatnim privremenim prostorima. Za nastupe prinuđeni smo posuđivati tambure, što je veoma mučno, jer se nerado posuđuju.

Iako je Osnovna glazbena škola Josipa Runjanina iz Vinkovaca, jedina porušena glazbena škola u Hrvatskoj, do sada nije bilo nikakve pomoći ili donacije, a nije osiguran ni odgovarajući prostor za rad.

Ukoliko se u skoro vrijeme taj problem ne riješi, postoji zasigurno opasnost da rad orkestra sasvim stane.

TAMBURAŠKI ORKESTAR "HRVATSKA LIRA" OSNOVNE ŠKOLE NIKOLE TESLE ZAGREB

Članovi orkestra: Goran Balen, Ivan Balogović, Domagoj Barić, Ivana Božić, Marko Božić, Mislav Butković, Marko Car, Petar Car, Marin Čičin - Karlov, Lana Dražić, Ana Filko, Marijana Jakšić, Martina Knezek, Ivana Kocković, Srđan Koletić, Roni Krstulović, Matija Kvasina, Matija Muravec, Hrvoje Marjanović, Marko Povijač, Ivan Prša, Mario Puljić, Ivana Radenić, Vlado Rukavina, Renata Rodić, Danijela Stojanov, Ivan Serdar, Helena Serdar, Srđan Stanojević, Helena Slijepčević, Luka Slijepčević, Anja Šepčević, Marija Šiprak, Karlo Šamu, Tomislav Topolovec, Josip Užbolt, Petar Varga, Velimir Wirnsberger i Tomislav Živković.

Vokalni ansambl: Nikolina Arbutina, Antonija Bakula, Iva Bašić, Martina Bilan, Ana Cindrić, Zoja Franulović, Kristina Jakuš, Mirela Vukelić i Martina Voljačić.

PROGRAM

Dragutin Hruza ROMANCA u C duru - Brač solo
Ana FILKO
Dražen Varga ŠEĆEM, ŠEĆEM HRVATSKOM I
(praizvedba)
Mijo Majer HRVATSKO KOLO
arr. Julije Njikoš

Julije Njikoš

KOD "BIJELE LAĐE"

Pjesma na stihove Drage Britvića
Izvode: Diana ATANASOV,
vokalni ansambl i Tamburaški
orkestar

Dirigent: DRAŽEN VARGA

HRVATSKA LIRA, tamburaški
orkestar Osnovne škole Nikole
Tesle, Zagreb, počeo je s radom
u mjesecu rujnu, školske godine
1994/95. Čine ga djevojčice i
dječaci, učenici VII i VIII razreda.

Orkestar će nastupati na
smotrama, školskim priredbama,
samostalnim i zajedničkim

koncertima, te obilježiti važne crkvene i državne blagdane.

Odlaskom učenika iz osnovne škole Nikole Tesle orkestar
prelazi u novoosnovano Hrvatsko tamburaško društvo
MIJO MAJER.

Cilj djelovanja orkestra i HTD MIJO MAJER je promicanje
tamburaške glazbe te njegovanje hrvatske narodne pjesme.

Za sve to zaslužan je njihov dirigent i glazbeni pedagog
DRAŽEN VARGA, koji ih vodi od prvoga dana, poznaje
sve čari ovoga našeg narodnog glazbala i svemu priklanja
kritičku notu.

DJEČJI TAMBURAŠKI ORKESTAR EUGEN KUMIČIĆ KRIŽIŠĆE

Članovi orkestra: Marija Ostojić, Tea Marohnić, Dolores
Grubišić, Maja Grubišić, Katarina Švaglič, Dragica Slaby,
Nikolina Burić, Sandra Matošić, Danijela Šikić, Sanja Ahel,
Maja Mandekić, Boris Marohnić, Darijo Bajrović, Zorica
Martinović, Nena Čabrijan, Kristijan Đukić, Ivo Žikić,
Antonija Dragičević, Tea Rokić, Valentina Radović, Saša
Babić, Zoran Babić, Jelena Turina, Barbara Turina, Ana
Matišić, Dolores Skorup i Igor Alavanja.

PROGRAM

Ivan pl. Zajc
Arr. Josip Andrić
Ljubo Kuntarić
Mijo Majer
arr. Julije Njikoš
Siniša Leopold

KONCERTNO KOLO

VAL I PIŠĆACI (praizvedba)
HRVATSKO KOLO

TAMBURE I SJEĆANJA

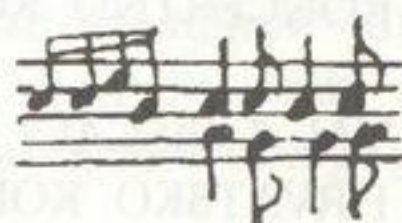
Dirigent: JOVAN MILANKOVIĆ

KUD EUGEN KUMIČIĆ je iz malog mjesta Križišća 4 kilometra od mora sa petsto žitelja, u zaleđu luke Kraljevica, općina Kraljevica. U Križišću su svirale tambure prije 107 godina. Zatim su jedno dulje razdoblje iza drugog svjetskog rata potpuno utihnule.

Osnivanjem KUD-a 1932. godine tambure su ponovno oživjele. Danas vježba oko 30 članova u tamburaškom orkestru te 15 članova podmlatka. U Osnovnoj školi Kraljevica radi naša tamburaška sekcija.

Gostovalo se u nekim gradovima Dalmacije, Istre i Like. Uglavnom su to koncerti po Primorsko goranskoj regiji. Zatim valja spomenuti Festival tamburaške glazbe u Osijeku 1987. godine s udruženim orkestrom Rijeke, Festival u Osijeku 1993. godine, te gostovanje u Našicama 1994. godine.

Uprežu snagu u tehniku sviranja i što uspješnije kreiranje programa. Stiču iskustvo s dimenzijama vrijednosti struje zvuka tambura.

DJEČJI TAMBURAŠKI ORKESTAR TAMBURAŠKI ORKESTAR OSNOVNE ŠKOLE IVAN GORAN KOVAČIĆ STARO PETROVO SELO

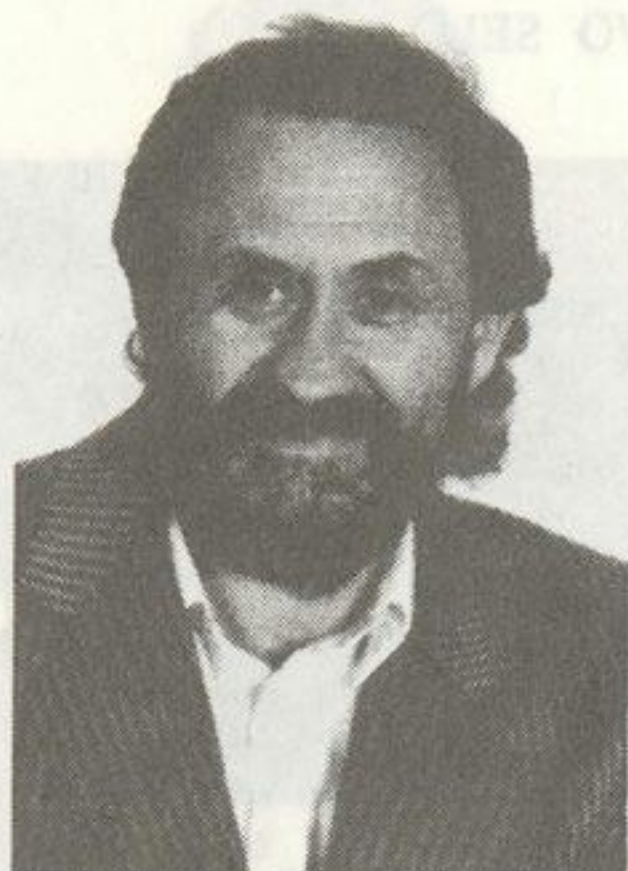

Članovi orkestra: Senka Babaček, Ivan Babić, Martina Cindrić, Sanda Cindrić, Krunoslav Lončar, Ivana Muhar, Zoran Turkalj, Goran Živić, Danijel Hodak, Mislav Stepić, Zoran Obrovac, Goran Vukmirović, Igor Bionda, Hrvoje Čančar, Ivan Volarić, Ivan Belan, Vjekoslav Hodak, Goran Miškulin, Marko Stepić, Marijan Dumenčić, Tihana Cindrić, Ivan Šarić, Josip Stepić, Mario Čondić, Krešo Lončar i Marko Paripović.

P R O G R A M

Josip Andrić
Božo Potočnik
Mijo Majer
arr. Julije Njikoš
Adalbert Marković

GRADIŠĆANSKI PLES broj 2
STARI GLAS (praizvedba)
HRVATSKO KOLO
MI VOLIMO ZEMLJU SVOJU
Pjesma na stihove Stjepana
Jakševca
Izvide vokalni ansambl i
Tamburaški orkestar

Dirigent: IVAN LEKIĆ

Dječji tamburaški orkestar Osnovne škole Ivana Gorana Kovačića iz Starog Petrovog Sela, nastavlja tradiciju tamburaštva Škole staru više od 20 godina.

Okupljanja mladih svirača solidna je osnova i podmladak za već dobro poznate i

afirmirane tamburaše Tamburaškog društva TAMBURICA.

Nakon malog zastoja u radu, zbog ratnih okolnosti i kadrovskih promjena, orkestar ponovo počinje radom 1992/93. školske godine. U sadašnjem sastavu okuplja učenike 5. - 8. razreda osnovne škole.

Orkestar nastupa uglavnom za potrebe škole i mjesta, a prošle je godine svirao prigodom 750-te obljetnice Slavenskog Broda.

Ovim mladim tamburašima bit će Festival dakako prvi značajniji nastup. Ono što se stvara ne dolazi slučajno.

Orkestar priprema i vježba voditelj gospodin Mladen Ivošević, profesor zemljopisa kao mladi dirigent, a izvedbama dirigira Ivan Lekić, učitelj glazbene kulture, već dobro znani pregalac.

U Starom Petrovom Selu ide tambura s optimizmom u sve veće širine izvlačeći nove snage i adute. Snaga tradicije pomaže da se pronalazi ravnoteža u interesima i sve čvršće jato sljedbenika.

DJEČJI TAMBURAŠKI ORKESTAR PETAR ZORANIĆ N I N

Članovi orkestra: Jelena Magaš, Ivana Surić, Lucija Ćurko, Josipa Peroš, Lucija Tartaro, Ana Ljubičić, Mandica Peroš, Tatjana Dejanović, Mirjana Ivanković, Iva Jurišić, Marija Kera, Tomislava Šalov, Zorica Šalov, Martina Magaš, Zdenka Stulić, Kristina Glavan, Ivana Burela, Stjepan Magaš, Lucija Šalov, Tomislav Kera, Šime Ljubičić, Mate Rašić, Branimir Stulić, Petra Stulić, Filip Morović, Šime Glavan, Krešimir Magaš i Antonija Kuzmar.

P R O G R A M

Josip Stojanović
Nikša Njirić

DALMATINSKA POSKOČICA
KOLENDARSKE VARIJACIJE/1995.
(praižvedba)

Mijo Majer
arr. Julije Njikoš
Julije Njikoš

HRVATSKO KOLO

BAJKA IZ DAVNINE

Pjesma na stihove Mary Beneš-
Baraš

Pjeva Antonija KUZMAR uz
Tamburaški orkestar.

Dirigent: ANDREJ JAKUŠ

Dolaze iz prve hrvatske prestolnice, iz povijesnog grada u kojem se nalazi prva Gospina crkva među Hrvatima - Sveti Križ. Iz grada u kojem su 879. godine knez Branimir i biskup Teodozije kod Pape Ivana VIII postigli međunarodno priznanje hrvatske suverenosti. Iz grada u kojem je 1069. godine Petar Krešimir IV izdao glasovitu darovnicu i nazvao Jadransko more hrvatskim morem MARE NOSTRUM.

Sam grad nalazi se na otočiću približno ovalnog oblika, dužine 450 metara. Smješten je na dnu jednog od zaljeva kojim završava kopneni dio sjeverne Dalmacije, 18 km sjeverno od Zadra.

Tamburaški orkestar PETAR ZORANIĆ Nin, osnovan je pri Osnovnoj školi, koja nosi isto ime. Otpočeo je radom u mjesecu svibnju 1994. godine pod vodstvom glazbenog pedagoga gospodina ANDREJA JAKUŠA i asistencije učiteljice gospođe GROZDANE KLARIN. Znatnu ulogu za start i rad orkestra ima i gospodin ŠIME LJUBIČIĆ i ravnateljstvo škole.

Povijesni grad Nin ima poznatu tradiciju tamburice, ali je ta aktivnost u posljednje vrijeme zamrla. Nakon višegodišnje tišine opet odjekuju zvuci popularnog narodnog glazbala zahvaljujući Ninjaninu JAKOVU ČURKU koji je darovao mjesnoj školi komplet od 27 glazbala baš za isti broj članova orkestra. Poglavarstvo općine Nin preuzelo je daljnje financiranje, jer je svjesno što dobar tamburaški orkestar znači Ninu, turizmu i kulturi uopće.

Program orkestra čine : dalmatinske narodne pjesme, koncertne skladbe tamburaške glazbe, pratnja za solo i pjevački zbor, pratnja folkloru, duhovna glazba i ostalo.

Za kratko vrijeme postojanja, orkestar je već održao cjelovečernji koncert u Ninu, zatim cjelovečernji koncert u ninskoj katedrali Sv. Asela i Marcele uoči Božića, a

nastupio je i prigodom održavanja obnoviteljske skupštine općinske organizacije Matice hrvatske u Ninu. U dva navrata orkestar je nastupio i na Hrvatskoj televiziji, a prigodom pratnje Folklornom ansamblu Zadar imao je također nastup na trećem programu HTV.

Orkestar priprema cjelovečernji koncert u Ninu uoči Uskrsa i druge prigodne programe u mjestu i susjedstvu. Također se vrše pripreme i za gostovanje kod Gradišćanskih Hrvata u Austriji. Ove godine nastupit će na Smotri kulturno umjetničkog stvaralaštva u Zadru.

Ne želeći ništa u sirovom izdanju orkestar jača svoje samopouzdanje i zanesen, motiviran, krenut će u pohode Osijeku i Dravi, iz Nina, s Jadrana, na FHTG, sa svojim maestrom Andrejem Jakuš.

TAMBURAŠKI ORKESTAR

G A J
ZAPREŠIĆ

Članovi orkestra: Ivana Antol, Nikolina Bosnar, Marina Kotrla, Matija Galović, Hrvoje Kenjeric, Domagoj Pleše, Ivona Kučan, Jasna Blažić, Kristina Prstačić, Željko Reberski, Marija Lovrečić, Martina Gagro, Andreja Bartol, Danijel Rožanković, Marko Bosnar, Dalibor Prstačić, Mario Mihaljević, Hrvoje Ban, Hrvoje Banaj, Petar Sremac, Dominik Birt, Danijela Pintar i Josipa Pralas.

PROGRAM

Roko Šimunaci
Vinko Glasnović

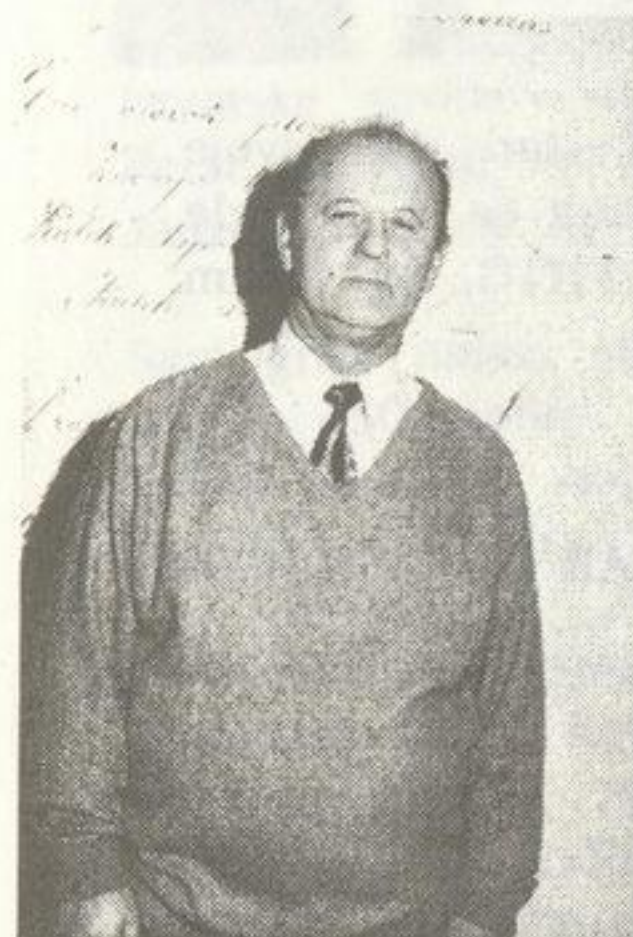
Mijo Majer
arr. Julije Njikoš
Vinko Glasnović

POD SLJEMENOM - koračnica
SUITA broj 1 za tambure
(praizvedba)
HRVATSKO KOLO

ROŽA - pjesma na stihove
Dragutina Domjanića
Pjeva Danijela PINTAR uz
Tamburaški orkestar

Dirigent: IVAN KRESNIK

Tamburaški orkestar počeo je intenzivnije raditi u okviru slobodnih aktivnosti pred šest godina. Tada su današnji svirači bili đaci petih razreda. Marljivi rad i ustrajnost donose uskoro prve rezultate. Najprije u okviru Škole, zatim na području Zaprešića, a kasnije i u Zagrebu.

Prošle godine došlo je do veće krize, jer je dobar dio svirača prelazio u srednju školu. Povećane obveze i manja mogućnost komuniciranja čine velike teškoće. Pokusi se moraju održavati navečer.

U ovoj godini aktivnošću programa uspjelo je vratiti neke članove. To je veliki uspjeh. No dio svirača je, nažalost, izgubljen.

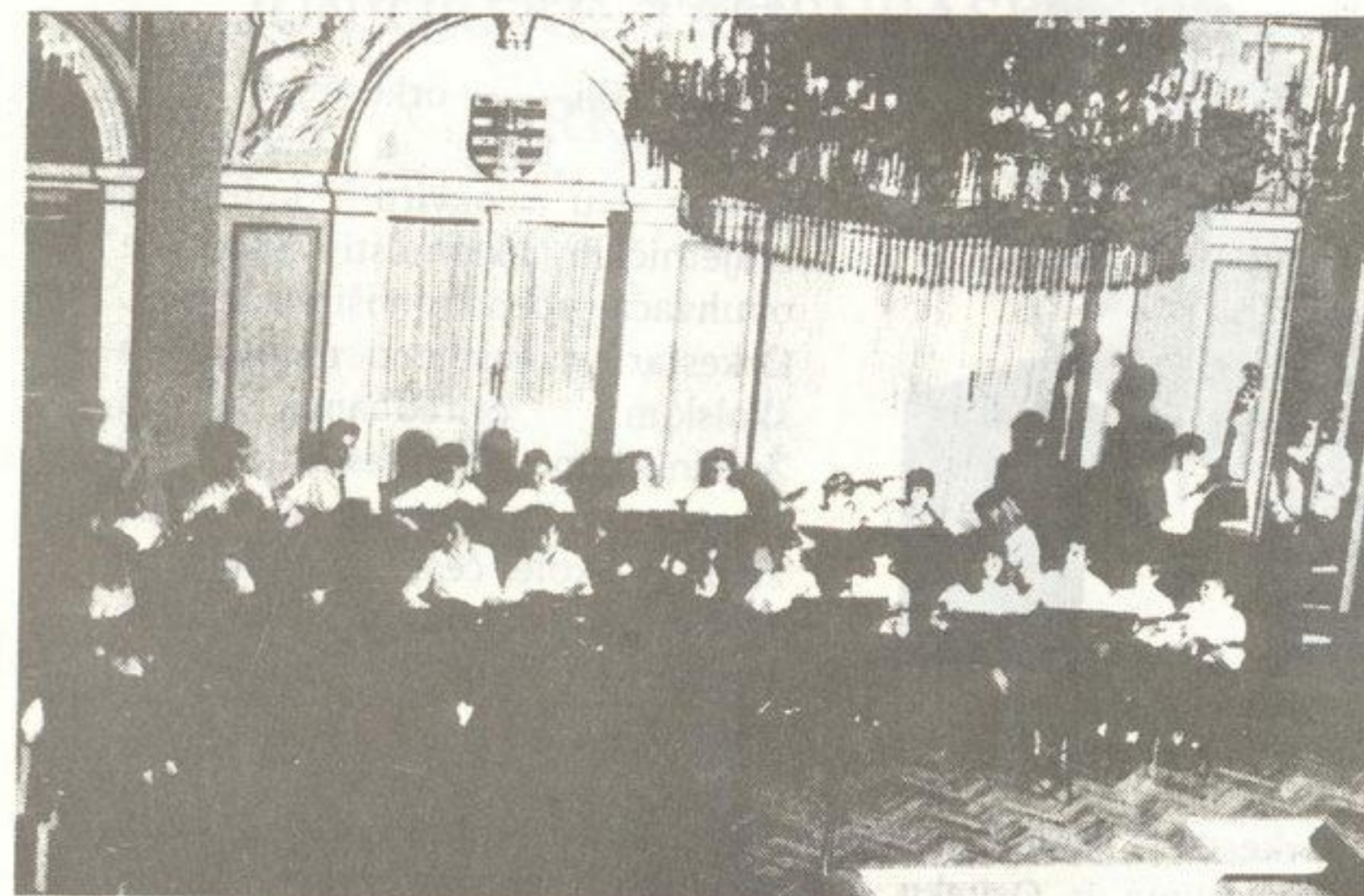
Svakako da je i sudjelovanje na Festivalu privlačno i mobilizirajuće.

Najvažnije su aktivnosti slijedeće:

- Nastupi na svim priredbama održanim u OŠ Ljudevita Gaja
- Sviranje svake zadnje nedjelje u mjesecu na misi u Zaprešiću, te na ponoćki i božićnoj misi,

- Sudjelovanje na Božićnom sajmu na zagrebačkom velesajmu uz izravni TV prijenos,
- Sudjelovanje na Smotri tamburaških zborova u Hrvatskom glazbenom zavodu u Zagrebu,
- Održavanje samostalnog dobrotvornog koncerta za Hrvatsko udruženje za zaštitu prava djeteta,
- Priprema cjelovečernjeg koncerta za Valentinovo zajedno s Mješovitim pjevačkim zborom Župe Svetog Jurja iz Pušće.

TAMBURAŠKI ORKESTAR II. OSNOVNE ŠKOLE VARAŽDIN

Članovi orkestra: Vitomir Feldhofer, Zoran Čovran, Viktorija Stečević, Zoran Jeftić, Robert Bajsić, Marko Mašić, Nikola Čanjevac, Tibor Bin, Snježana Lukšić, Vlatka Dombaj, Mario Popović, Martina Brlenić, Maja Teodorović, Jasmin Barbir, Kruno Đorđević, Nikola Rebernik, Miroslav Barač, Žarko Branović, Matija Habuš, Predrag Borak, Tomislav Kovačić, Goran Majhen, Velibor Vitez, Nikola Horvat, Tomislav Tot i Bruno Mrkalj.

Vokalni oktet: Kristina Brodar, Saša Kunić, Bjanka Jedvajić, Marija Hrebak, Ivana Lazar, Janja Štajduhar, Ivana Bračko i Irena Ivanković.

PROGRAM

Julije Njikoš
Adalbert Marković

Mijo Majer
arr. Julije Njikoš
Rudolf Rajter

PJESMA BEZ RIJEČI - elegija
VARAŽDINSKA IMPRESIJA
(praizvedba)
HRVATSKO KOLO

DUNJA - pjesma na stihove
Dragutina Domjanića
Izvode: Vokalni oktet I
Tamburaški orkestar.

Dirigent: IVICA TOMAŠIĆ

Tamburaški orkestar II.
Osnovne škole u Varaždinu
djeluje u okviru kulturno-
umjetničkih aktivnosti škole, te
obuhvaća učenike viših razreda.
Orkestar prvenstveno nastupa na
školskim priredbama, na
Županijskim manifestacijama i
smotrama. Zajedno sa pjevačkim
zborom škole često sudjeluje na
svečanom otvaranju Glazbenih
svečanosti hrvatske mladeži u
Varaždinu.

Orkestar škole nastupio je četiri puta na prošlim
festivalima u Osijeku. Na repertoaru su koncertne skladbe
za tambure, kao i djela iz narodne umjetnosti.

Velike zasluge za uspješne nastupe ima glazbeni pedagog i
dirigent IVICA TOMAŠIĆ.

Iz poleta i radoznalosti mladih uvijek niču rezultati. Svoj
put tambure nastoje što bolje urediti želeći uz odjeke
stare glazbe i nova djela i nove ideje.

PREDSTAVLJAMO VAM JUNIORSKE TAMBURAŠKE ORKESTRE

OL. MORE DUBOKO
IZNATAJE PO DALMATINIJU
MOTIVNI
NAŠIČKA PRINCEZA (praizvedba)
Klajner solo: Ivan KRALJIĆ
NA OBALI SAVE - koncertni
valcer
ŠOKAČKA PISMA I KOLO
Izvode: Vokalni ansambl i
Tamburaški orkestar

TAMBURAŠKI ORKESTAR
HRVATSKOG KULTURNOG DRUŠTVA "LISINSKI"
NAŠICE

Članovi orkestra: Ana Vujčić, Ana Ostroški, Korana Ressler, Helena Novak, Marija Zupčić, Ana Strišković, Daliborka Vukobratović, Natali Matošević, Valentina Hranić, Ana Sedlar, Dejana Dejić, Valentina Krajačić, Ana Lukačić, Maja Nikolić, Andrea Kopri, Helena Grubač, Andrea Dubaić, Andreas Amidžić, Senka Jantošik, Bojana Bortek, Sanja Špoljarić, Robert Rigo, Saša Sokač, Stjepan Suk, Antonio Zavada, Josip Zupčić, Krešimir Maurac, Luka Ostović, Krešimir Retih, Igor Jakšić, Matija Jurčević, Siniša Solar, Ivan Majer, Josip Ergović, Ivan Stanić, Davor Leš, Ivan Kapetanović, Danko Guljaš i Mile Grahovac.

P R O G R A M

Tihomil Vidošić	OJ, MORE DUBOKO - ouvertura-fantazija po dalmatinskim motivima
Daniel Kopri	NAŠIČKA PRINCEZA (praizvedba) Klarinet solo: Ivan KRAJAČIĆ
Roko Šimunaci	NA OBALI SAVE - koncertni valcer
Emil Cossetto	ŠOKAČKA PISMA I KOLO Izvode: Vokalni ansambl i Tamburaški orkestar.

Dirigent: MARINA KOPRI

Hrvatsko kulturno društvo LISINSKI Našice, osnovano je 1889. godine, te je u toku prošle godine proslavilo i obilježilo svoju značajnu 105-u obljetnicu postojanja i rada.

Tradicija tamburaške glazbe bilježi svoju 75-u obljetnicu, naime prema sačuvanim arhivskim zapisima i fotografijama prvi tamburaški orkestar djelovao je i nastupao oko 1925. godine.

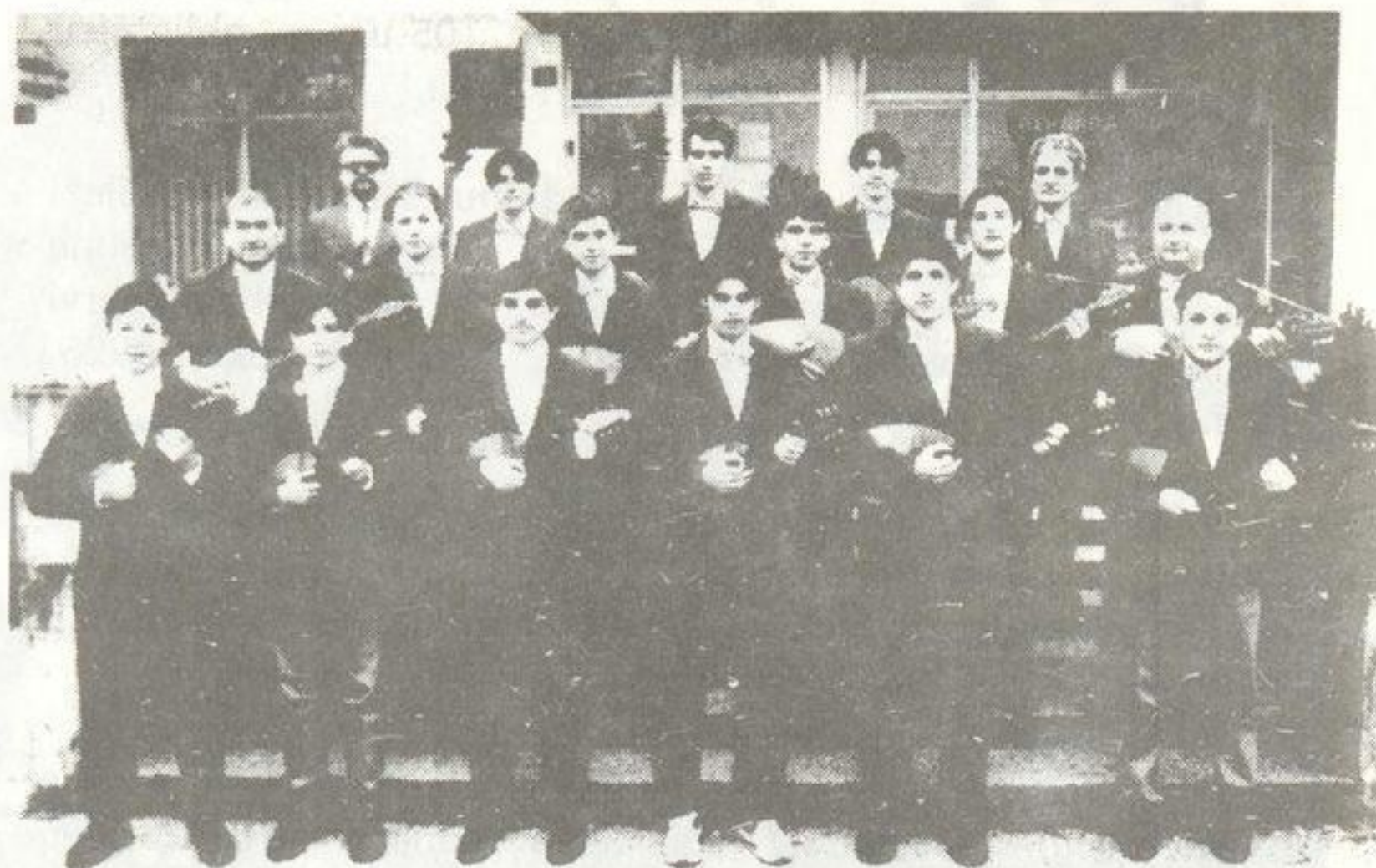
U proteklih 15 godina, osnivanje društvene tamburaške škole i prvog seniorskog tamburaškog orkestra, počeci su novog plodnog razdoblja razvoja tamburaške glazbe u društvu.

Osnivanjem glazbene škole u Našicama, koja ove godine obilježava deset godina rada, te uvođenjem tambure kao glazbala u nastavni program i dobrom suradnjom društva i Osnovne glazbene škole DORE PEJAČEVIĆ u Našicama, učinjeni su dalji značajni pomaci u stručnom vođenju i stvaranju većih interpretativnih mogućnosti tamburaškog orkestra društva.

Juniorski tamburaški orkestar nastupio je na FHTG u Osijeku 1993. godine, osvojivši Srebrnu plaketu TAMBURA PAJE KOLARIĆA, dok je za nastup u 1994. godine primio Zlatnu plaketu TAMBURA PAJE KOLARIĆA.

Pod vodstvom mladih glazbenih stručnjaka Marine i Daniela KOPRI, uz organizacijsku i svaku drugu pomoć društvene samouprave, očekuje se dalji napredak ove nadasve talentirane mlade tamburaške generacije.

TAMBURAŠKI ORKESTAR
KUD-a "PAVAO MARKOVAC"
BEDEKOVČINA

Članovi orkestra: Željko Jakuš, Josip Jurina, Mario Vučković, Damir Jaković, Željko Vučković, Hrvoje Špiljak, Jura Glumpak, Zdravko Pavetić, Andrija Gorički, Dragutin Kosir, Marko Glumpak, Branimir Špiljak, Dubravko Krznar, Josip Horvat, Danijel Kopjar i Jurica Šenjug.

P R O G R A M

Julije Njikoš	ROMANCA u G - duru
Zlatko Potočnik	ELEGIJA ZA SRUŠENE ZVONIKE (praižvedba)
Roko Šimunaci	JESENJI ZVONČEKI - koncertni valcer
Rudolf Rajter	POLEG JEDNE VEL'KE GORE
arr. Ivan Kršek	Pjesma na stihove Pavice Hrazdira
	Pjeva Renata KOS uz TO

Dirigent: MARIJAN KOPJAR

U Bedekovčini, općinskom mjestu Krapinsko-zagorske županije, prvo kulturno umjetničko društvo osnovano je 1949. godine pod imenom MATIJA GUBEC. Budući je poznati muzikolog i etnograf PAVAO MARKOVAC često dolazio u Bedekovčinu pomažući kulturni rad, društvo je njemu u čast, promijenilo ime u KUD PAVAO MARKOVAC. U okviru društva djelovali su ženski i mješoviti pjevački zbor, folklorni ansambl, ritmičko-plesna grupa, harmonikaški i tamburaški orkestar pod stručnim vodstvom MARIJANA KOPJARA.

Danas u KUD-u djeluju ženski pjevački zbor, te dječji i juniorski tamburaški orkestar. Ženski pjevački zbor se predstavlja programom izvornih narodnih i prigodnih pjesama našega područja. Tamburaški orkestar jedan je od rijetkih, priznatih i poznatih orkestara u Županiji, ali poznat je i izvan nje. Kvaliteta koju je orkestar postigao rezultat je višegodišnjeg, primjernog, sistematskog i kvalitetnog rada. Svojim programom tamburaški orkestar se više puta predstavio publici naše općine i Županije, a isto tako zapaženi su nastupi diljem Hrvatske, pa i van domovine.

Od nastupa izdvajamo nastup na takmičenju tamburaških sastava i orkestara u Maču gdje je osvojeno drugo mjesto, nastup u Krapini na Festivalu kajkavskih popevki, te izvođenje programa za vojnike i invalide domovinskog rata u Varaždinskim Toplicama i Ogulinu. U Njemačkoj predstavili su se sedmodnevnom turnejom na kojoj je izvedeno pet koncerata.

TAMBURAŠKI ORKESTAR
HKUD-a "PETAR ZRINSKI"
VRBOVEC

Članovi orkestra: Marko Vicković, Jasmina Kauzlarić, Sanja Smolković, Mate Špehar, Luka Jonjić, Irena Herendić, Danijela Kutija, Luka Fukat, Krunoslav Bertečić, Ivan Fukat, Milan Belačić, Miroslav Vučinovec, Mario Tretinjak, Ivan Gazibara, Mario Sohara, Jerko Crnčić, Domagoj Kraljić, Ivana Kuharer, Zoran Mucko, Ivica Petrak, Tomislav Octenjak, Kristijan Pavić, Ivan Jakopce, Mladen Boltužić, Ivica Dananić, Mario Sesvečan i Tomislav Bukovac.

P R O G R A M

Josip Andrić	TAMBURA PAJE KOLARIĆA - scherzo za brač i tamburaški orkestar opus 230 broj 2.
Adalbert Marković	Brač solo: Marko VICKOVIĆ
Dragurin Hruza	USPOMENA (praizvedba)
Adalbert Marković	SAVSKI VALOVI - koncertni valcer
	UPREGNI CVETKA U ČEZE
	Pjesma na stihove Drage Britvića
	Pjeva Martina ZDILAR uz TO

Dirigent: ZLATKO FARŠZKY

HKUD "PETAR ZRUNSKI" pokretač i nosilac svih kulturnih aktivnosti u Općini Vrbovec, Društvo je s dugogodišnjom tradicijom. Ono naime, djeluje više od 80 godina (osnovano 1912.) i to preko više sekcija, a jedna od najuspješnijih je tamburaški orkestar. Sekcija je kao tamburaški orkestar osnovana 1984. godine, a već je 1989. godine sudjelovala na Festivalu tamburaške glazbe u Osijeku. Ove godine orkestar sudjeluje peti puta na Festivalu i to ponovno pod vrijednom i znalačkom rukom gospodina Zlatka Faršzky.

U svom trajanju od 10 godine tamburaški orkestar je zajedno s mješovitim pjevačkim zborom Društva, a još više na samostalnim koncertima, dijelio ljepotu i ljubav oko sebe, a to je jedino dobro koje dijeleći, postaje veće.

Orkestar broji 27 članova. Sve su to nadareni, a nadasve vrijedni mladi amateri, koji svom omiljenom glazbalu prilaze s puno ljubavi. Zahvaljujući dirigentu, izuzetnom glazbeniku, Zlatku Faršzky, postižu vrijedne i zapažene rezultate.

Svojoj vrijednoj publici pokazali su velike mogućnosti tambure, od sviranja sakralne glazbe do folklorne glazbe, a sve to često s gotovo virtuosnim izvođenjem.

TAMBURAŠKI ORKESTAR
KUD-a "TENA" - PIK-a ĐAKOVO
ĐAKOVO

Članovi orkestra: Ivan Kočiš, Mirta Dumančić, Antonio Milković, Igor Krpan, Dubrako Miholjek, Ivan Šalamon, Zvonimir Posavčević, Krunoslav Mikić, Mario Jackanić, Ivan Kapetanović, Vinko Vukadin, Marija Horniš, Lidija Posavčević, Katarina Lukačević, Stjepan Marjanović, Dario Barišić, Stela Poljarević, Tomislav Čižmarević, Ivana Haas, Marko Butković, i Ivan Đalić.

P R O G R A M

Dragutin Hruza	TAMBURAŠKI SASTANAK - glazbena slika
Željko Barba	VEČER U TVRĐI (praizvedba)
Roko Šimunaci	NA OBALI SAVE - koncertni valcer
Krunoslav Slabinac	STARA MAJKA
Arr. Antun Nikolić	Pjesma na stihove Vladimira Reškovića
	Pjeva Željko BARBA uz TO

Dirigent: ROBERT KUĐELJNJAK
O "TENI" Stela Poljarević iz Đakova piše : Nošeni entuzijazmom prema božici slavonske glazbe - tamburi, članovi i članice Tamburaškog orkestra svoj uporni rad, prožet ljubavlju i zajedništvom, prikazat će i na ovogodišnjem Festivalu. Bit će to njihov treći govor ljepote zvuka i uloženog truda koji dopiru iz srca Slavonije.

Da li je to polet mladenaštva uokviren tradicijskim vrijednostima, ili je to samo želja za napredovanjem, pokušat će interpretirati i ove godine. Svaki ton onamo gdje pripada, svaki trzaj reguliran čitavim bićem, cilj je mladih članova orkestra.

Glavna odlika relacije dirigent - orkestar je prijateljski odnos, što se u proteklih nekoliko godina, koliko orkestar djeluje pod palicom ROBERTA KUĐELJNJAKA i organizacijskog voditelja IVE POSAVČEVIĆA pokazalo vrlo uspješnim.

Bliskost u radu, proživljavanje tonova, razmjene misli, te radosti druženja karakteriziraju ovaj orkestar, zapravo djeluju kao velika obitelj kojoj je glavni pokretač glazba.

Polako, ali sigurno sve više napreduju, ostavljajući trag svoje zvučnosti, ne samo u Hrvatskoj, već i u inozemstvu. Napredak u radu i upotpunjavanje orkestra kao jedinstvenog organizma, ono je što mladi Đakovčani žele postići i prikazati publici na sljedećim koncertima kojih će biti sve više i više.

TAMBURAŠKI ORKESTAR
RSD "SLOBODA" - Muzička sekcija
TUZLA

Članovi orkestra: Ivko Križić, Sakib Mujezinović, Branislav Štrumpf, Nihad Mujezinović, Emir Hodžić, Emir Tinjić, Kemo Jaganjac, Edhem Sarajlić, Damir Demirović, Borjan Maršiček, Edmond Ibrahim, Nedim Pirić, Zaim Zulčić, Elmedina Jaganjac, Edin Bratovčić, Melika Okičić, Vildana Ibrahim, Emir Mujezinović, Alen Karamehmedović, Mirza Nalić, Džemila Mukić, Nuna Pirić, Nusreta Baraković, Harun Tinjić i Aida Hadžić.

P R O G R A M

Josip Magdić	BOSANSKA RAPSODIJA
Josip Magdić	LJILJANI OD PRKOSA (praizvedba)
Ivan Bozzotti	ODJECI S JADRANA - koncertni valcer
X.X.X.	BOSANSKA NARODNA PJESMA

Dirigent: SAKIB MUJEZINOVIĆ

U krilu RSD "Sloboda" u Tuzli već 75 godina djeluje Muzička sekcija - Tamburaški orkestar koji je, kako kaže predsjednik te sekcije mr. IVKO KRIŽIĆ, svuda rado viđen i slušan. Okuplja mladost, okuplja entuzijaste, stvara raznovrsne programe. Nastupaju na raznim svečanostima i koncertima. Šire vlastito obrazovanje i odgajaju se na bogatim tradicijama.

U brošuri RSD "SLOBODA" - Muzička sekcija (1919.-1994.) povodom obljetnice, nalazi se mnogo podataka koji oslikavaju povijesni put sekcije koja živi u zajednici sa sportskim društvom i značajan je činilac u kulturnom životu grada više od sedam i pol desetljeća.

Brošura apostrofira zaslužne iz ranijeg razdoblja među kojima su August Mot, Đuro Baček, Miško Katušić, a zatim Muharem Zahirović, Jusuf Odošević, Harun Tinjić, Ahmet Kasumović i Tomo Trojak.

Pred Drugi svjetski rat orkestrom rukovodi Đuro Baček. Tokom rata nastaje prekid. Poslije njega obnavlja se rad. Na čelu je iskusni MIŠKO KATUŠIĆ koji vodi orkestar do 1976. godine kada je umro.

Iza tog vremena rukovođenje preuzima SAKIB MUJEZINOVIĆ, veliki pregalac tamburaštva, koji je iznjedrio iz samog orkestra i koji pripada grani obitelji koja je dala pet generacija svirača i tamburaških rukovodilaca. Njegov sin NIHAD MUJEZINOVIĆ, nastavnik muzike, vodi mladi orkestar društva.

Vodeni ljubavlju, samoprijegorem, požrtvovanjem i spremnošću na odricanje članovi orkestra ispisivali su bogatu historiju.

Sakib Mujezinović inicira 1986. godine osnivanje ŠKOLE TAMBURE i nakon stroge audicije 17 dječaka i djevojčica između 10 i 14 godina uče prve note, prve taktove, prve kompozicije. Najprije narodne pjesme i kola, potom ostalo, složenije. Dolaze prvi javni nastupi. Potom uspjesi:

- 1987. na Festivalu BiH u Kiseljaku - druga nagrada,
- 1988. na V. festivalu tambure BiH u Zenici - prva nagrada,
- 1989. na FTG u Osijeku u kategoriji pionirskih tamburaških orkestara priznanje i diplomu
- 1990. na VI. festivalu tamburaša BiH u Novom Travniku prva nagrada i Grand prix,
- 1991. to se ponavlja u Tuzli uz dvije specijalne nagrade za umjetnički dojam i za najbolje izvedeni program u cjelini.

Uzlaznu putanju prekida 1992. agresija na BiH. Zasmetale su kratko granate, glad, nestanak struje. Uskoro su opet na poslu i sceni. 1994. na prvom novogodišnjem koncertu "Slobodini" tamburaši dokazuju kako zvuči tambura u rukama onih koji ju vole, osjećaju i sami doživljavaju.

Ponosni na svoj grad Tuzlu, na Bosnu i Hercegovinu, ponosni na prošlost i na ono što su sami učinili, primili su o 75-godišnjici i čestitku prvog građanina, načelnika općine mr. Selima Bešlića, punu priznanja i najboljih želja za budućnost u slobodnoj Bosni i Hercegovini.

TAMBURAŠKI ORKESTAR
RKU-a "REČICA"
REČICA

Članovi orkestra: Ivica Penić, Krunoslav Cvetković, Luka Šafar, Marko Fištrović, Marija Božjak, Mario Slačanin, Ivana Vrane, Ivan Božjak, Tihomir Pavlović, Ivana Šafar, Marijan Šepac, Tomislav Vrane, Mario Šepac, Ivica Fištrović, Kristina Penić, Zinka Mikešić, Dijana Pavletić, Sanja Bermarija, Ivan Nejak, Ivana Vojvoda, Thomas Čačković, Ivan Horvat, Kristijan Milčić, Marija Fištrović, Ivica Brkljačić, Marin Mikešić, Boris Bermarija, Anđelko Vušir, Franjo Franić, Ivica Orečić i Vlatka Kralj.

P R O G R A M

Đuro Prejac	PRVO CVIJEĆE - romanca
Julije Njikoš	PRI SVETOM IVANU - glazbena slika
	Stavci: I. Molitva
	II. Na proštenju
	III. Večernja molitva (praižvedba)
Dragutin Hruza	SAVSKI VALOVI - koncertni valcer
Julije Njikoš	SLAVONIJO - ZLATNA RUŽO
	HRVATSKA
	Pjesma na stihove Zlatka Crneca
	Izvode: Ženska vokalna grupa I TO

Dirigent: JOSIP VUŠIR

Rečica na Kupi doživjela je sve strahote rata. Mnogo je teških posljedica još vrlo vidljivo. Uz materijalne štete zamrle su i mnoge aktivnosti u selu na prvoj crti bojišnice, no tambure nisu utihnule. KUD "REČICA" nije prestalo čuvati i promicati baštinu i tradicije svoga zavičaja - što organizirano radi već više od 70 godina.

Zahvaljujući zaljubljeniku u tamburu -dirigentu JOSIPU VUŠIRU- kroz tamburaški orkestar prolazi većina mladih Rečice.

Interes za tamburu s kojim djeca dolaze iz roditeljskog doma Josip Vušir oblikuje u znanje i vještinu, a nadasve u ljubav prema tamburi bez koje Rečica ne bi bila Rečica.

Gospodin Josip Vušir, i sam stasao u ovom KUD-u, već sedmogodišnjake priprema za izvođače i tumače koncertnih skladbi, izvornih narodnih pjesama i plesova, zabavne i klasične glazbe.

A koliko u tomu uspijeva govore nešto i dvije BRONČANE PLAKETE "Tambura Paje Kolarića" dobivene u zadnja dva od dosad četiri nastupa na FHTG u Osijeku.

TAMBURAŠKI ORKESTAR
HRVATSKOG PJEVAČKOG DRUŠTVA "TOMISLAV"
CERNIK

Članovi orkestra: Vilko Đurić, Vitomir Đurić, Dalibor Ferić, Andrijana Lazić, Mihaela Lazić, Miroslav Lazić, Tomislav Marić, Dalibor Perković, Marijan Sokić, Denis Smiljanić, Igor Tomek, Kruno Trupinić, Mihaela Trtanj, Ivana Tusić, Marko Zec, Dinko Žakić, Boris Živković i Zoran Živković.

P R O G R A M

Ivan Bozzotti

OPROSTI MI O MAJKO MOJA -
molitva za dva braća I TO
SA CERNIČKIH SOKAKA -
glazbena slika

Julije Njikoš

Stavci: I. Eto cerničke mladeži
II. U pohodu franjevačkom
samostanu
III. Poigrajmo kolo
(praizvedba)

Dragutin Hruza
Adalbert Marković

SAVSKI VALOVI - koncertni valcer
EX SLAVONIJA
Pjesma na stihove Vladimira
Kovačića
Pjeva: Zdravko PETRIĆ uz TO.

Dirigent: VINKO SOKIĆ

Hrvatsko pjevačko društvo TOMISLAV osnovano je 1905. godine u Cerniku, obrtničkom, trgovačkom, a potom i radničkom naselju pokraj Nove Gradiške, kao pjevačko i tamburaško društvo.

Svojim je djelovanjem HPD TOMISLAV postao i ostao nosilac kulturnog i glazbenog rada i života za čitav novogradiški kraj, kao najistaknutiji predstavnik kulturno-umjetničkog amaterizma.

Povijesno neprekidno djelovanje punih 90 godina sa hrvatskim imenom, ispunjavanje ciljeva, jačanje svijesti za istinito hrvatsko stvaralaštvo, ima posebno značenje.

Uz manje prekide tamburaški orkestar radi neprekidno od 1975. godine, dakle već punih 20 godina njegujući koncertnu tamburašku glazbu i kao pratnja pjevačkom zboru.

Kroz ovih 20 godina tamburaški orkestar imao je niz nastupa, a najznačajniji su: na regionalnim smotrama tamburaške glazbe u Slavanskom Brodu, Novoj Gradiški, Našicama, Oriovcu kao i u Zagrebačkoj katedrali, Bitoli, Jelsi na otoku Hvaru, Novoj Gorici, Franjevačkoj crkvi u Rama-Šćitu i Kraljevoj Sutjesci, a prošle godine i u Bosanskoj Posavini u Vidovicama.

Ovo je prvi nastup na Festivalu tamburaške glazbe Hrvatske u Osijeku.

Dirigent zbora i dirigent tamburaškog orkestra, promišljeni i zaneseni glazbeni pedagog, čuvar tradicije i prijatelj i novoga u glazbi, VINKO SOKIĆ, s ukusom bira, svira, promovira i kreira mnoge skladbe i mnoge programe. Uvijek motiviran kao senior nadahnjuje svoje izvođače.

Društvo je za svoj rad primilo mnogo priznanja među kojima je najznačajnije Povelja PROSVJETNOG SABORA HRVATSKE.

TAMBURAŠKI ORKESTAR
KUD-a "ŽELJEZNIČAR"
KARLOVAC

Članovi orkestra: Dubravka Beg, Gordana Beg, Maja Car, Iva Galović, Valentina Gidak, Petra Gidak, Kristina Jazvac, marin Jović, Ana Kostelac, Zrinka Lulić, Magdalena Metulj, Ernest Nikl, Ivana Pavlaković, Majda Petrunić, Kristijan Vine, Nataša Zatezalo, Nikola Zatezalo, Darija Sečen, renata Repić, Kristina Alinčić, Ana Klišanin, Maja Mihajlović, Tihana Pomoravec, Krunoslav Stipetić, Snježana Šarac i Danijela Sečen.

Članovi KARLOVAČKOG VOKALNOG ANSAMBLA: Luka Barić, Nikola Braim, Vladimir Bogović, Tomo Capan, Boško Grubešić, Zvonko Lucić, Josip Malković, Dino Prezelj, Božidar Padjan, Ante Ujević i Krešimir Valić (stručni voditelj).

PROGRAM

Dragutin Hruza
Julije Njikoš

Ivan Bozzotti

Stjepan Stepanov

arr. Julije Njikoš

MALENKOSTI - glazbena slika
IVANJSKE KRIJESNICE
(praizvedba)

ODJECI S JADRANA - koncertni
valcer

PALA TAMA - pjesma na stihove
narodne lirike

Izvode: Miroslav DRAGIĆ,
Karlovački vokalni ansambl i TO

Dirigent: MIHAJLO ŠEPA

Jedna od prvih sekcija prilikom osnutka društva davne 1946. godine bila je baš tamburaška sekcija. Ovaj mladi orkestar je nastavak tradicije razvijanja zvuka tamburice. Premda društvo nema svoj prostor, jer je agresijom na našu zemlju uništen, velika ljubav prema našoj tamburici ne može pokolebati u radu na čuvanju naše narodne baštine. Mladi orkestar koji djeluje oko 8 godina postiže svakim danom sve veće rezultate. Samo u protekloj 1994. godini održao je preko tridesetak vrlo uspješnih koncerata kako u Karlovcu tako i u drugim mjestima Lijepe naše.

Velika je radost i ovom mladom orkestru da po drugi puta nastupi na Festivalu hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku.

Iduće godine tamburaški orkestar slavi 50. godišnjicu tradicije kulture i zvuka tamburice u društvu. Festival daje orkestru nove impulse da se dostojno pripremi za ovaj vrijedan jubilej.

TAMBURAŠKI ORKESTAR
OSNOVNE GLAZBENE ŠKOLE ALBERTA ŠTRIGE
KRIŽEVCI

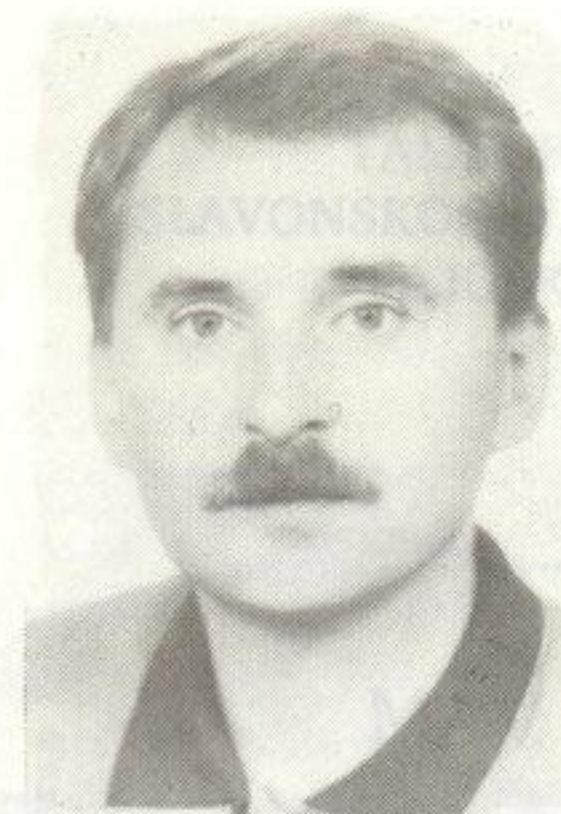
Članovi orkestra: Dejan Dretar, Sonja Mrnjavčić, Domagoj Tkalčec, Igor Kudelnjak, Sanja Novosel, Sanja Kohar, Sanja Stručić, Kristina Budojević, Mateja Raguž, Tomislav Tukša, Elizabeta Sabolek, Helena Karre, Martina Horvat, Dijana Mijač, Nataša Radivojčević, Ivana Toljan, Matija Fortuna, Igor Antolić, Siniša Stubelj, Ana Marija Tandara, Martina Valec, Boris Zgrablić, Igor Zgrablić, Tomislav Toljan, Antun Martinović, Tomislav Poharc, Marko Marciuš, Lidija Štimac, Silvija Hanžić, Zoran Životić, Gorana Ljaljić i Siniša Butigan.

P R O G R A M

Božo Potočnik
Adalbert Marković
Roko Šimunaci

Julije Njikoš

SUNČANE RAVNI
POGLED S BUKOVJA (praizvedba)
JESENSKI ZVONČEKI - koncertni
valcer
OPET ĆE ZVONITI ZVONA
Pjesma na stihove Terezije Bognar
Izvođe: Martina ZDILAR,
Ženski vokalni ansambl HPD
"Kalinik" i TO

Dirigent: STJEPAN FORTUNA

Izbjegavati jednoličnost, imati prodornost, razumjeti tamburašku žed, podržati vrijednost života tambure da bude profinjena ljepota, aksiomi su u kojima se STJEPAN FORTUNA, dirigent, prepliće i ima svoju "Fortunu". Fleksibilan i užljebljen u micanja, razvija, spram uzrasta,

gotovo neuobičajen stupanj vještine svojih svirača. Nikad ne sviraju "mehanički". Za promicanje hrvatske glazbene kulture na području križevačke općine i drugih dijelova Hrvatske orkestar je primio 24. travnja 1993. ZLATNU PLAKETU Skupštine općine Križevci. Na prošlom Festivalu u Osijeku osvojio je ZLATNU PLAKETU TAMBURA PAJE KOLARIĆA, što je i vidan dokaz kvaliteta interpretacija i tehnike sviranja. Naravno, prisutni su na mnoštvu priredaba i smotri (Varaždin, Varaždinske Toplice, Bjelovar, Đurđevac i dr.). Na 33 hrvatskom natjecanju učenika glazbe 1995. godine održanom u Našicama, osvojio je tamburaški orkestar prvu nagradu u prvoj kategoriji orkestara.

Za svoje uspjehe orkestar je zahvalan svome dirigentu i glazbenom pedagogu STJEPANU FORTUNI, koji ih vodi od prvoga dana i ravnateljici škole IVANKI KONFIC koja je uvela tamburu u OGŠ i pruža joj svestranu pomoć.

PREDSTAVLJAMO VAM SENIORSKE TAMBURAŠKE ORKESTRE

TAMBURAŠKI ORKESTAR SLAVONSKOG TAMBURAŠKOG DRUŠTVA "PAJO KOLARIĆ" OSIJEK

Članovi orkestra: Mirko Bašić, Tomislav Đukić, Marina Proklin, Marta Anđel, Jerko Balajić, Darko Sonenfeld, Igor Buljan, Krešimir Pucek, Željko Ergotić, Željka Kućan, Elvis Kešetović, Igor Kraljević, Branko Glavaš, Krešimir Lacković, Denis Škugor, Tomislav Čulić, Josip Mutnjaković, Mario Samardžić, Igor Jagnjić, Krunoslav Celing, Krunoslav Nađ, Domagoj Dvoržak, Krešimir Patarić, Danijela Šandor, Miroslav Šandor, Alen Adamović, Saša Botički, Eleonora Čehić, Irena Morača, Alta Pavin, Damir Udorović, Matko Vuković, Zvonimir vrbanić i Tomislav Vilajtović.

Članice ženske vokalne skupine ŠOKADIJA: Nataša Bačmaga, Alma Zavagni, Maja Ćorković, Ivana Vajlandić, Đurđica Bačmaga, Jasna Komendanović, Suzana Korman, Mihaela Pavić, Slavica Šuvaković, Tanja Ljubetić, Ivana Musin, Karolina Magdić, Dalia Culek, Jelena Jančarević i Donata Kratofil.

PROGRAM

Dragutin Hruza Pero Gotovac	SAN ZARUČNICE - glazbena slika POKLADNA KORAČNICA (praižvedba)
Roko Šimunaci	U PROLJETNOJ NOĆI- koncertni valcer
Zvonko Batistuta Arr. Antun Nikolić	OTKRIT ĆEMO DIKO TAJNU Izvode: Ženska vokalna skupina ŠOKADIJA i TO.

Dirigent: DRAGUTIN

STIVANIĆEVIĆ

Čud i bilo tamburaške glazbe valja snažno oćutjeti da bi njeni zvuci lebdjeli iznad granica mnoštva sredina. U STD "PAJO KOLARIĆU", godovnjaku od 40 godina (1954-1994) udubljuju se u povijesni tok ponosni na prošlost i sad s mladim sviraćima, pokazuju da i sve

minulo traje, da lebdi s novim stvaralaštvom u jedinstvu prethodništva.

Spomen knjige STD "PAJO KOLARIĆ" povezane uz desetgodišnjicu, uz dvadesetgodišnjicu, pa dalje, vriju podacima ne samo jednog impresivnog i intezivnog rada, u njima je prethistorija tamburaštva u Osijeku, Slavoniji. Tu su autori, njihove stotine i stotine citiranih skladbi, tu su "Pajini" dirigenti s ćelnikom JULIJEM NJIKOŠEM koji s osnivaćima ustupa vlastite tambure da bi šira momćad ućila svirati. Tu su plejade zaslućnih funkcionara, sjećanja strarijih ćlanova, poruke, popisi "izvršujućih". Rekli bismo "dokazni materijal" bivstvovanja utkan u grafićke simbole.

Od osnivanja, 21. oćujka 1954. godine, kroz drućstvo su prošle brojne generacije. Vodili su ih kao pokretać i prvi dirigent Julije Njikoš, muzikolog, skladatelj i dirigent, zatim Ivica Cvitković, Hugo Borenić i Rudolf Ergotić.

U proljeće 1956. godine na poticaj dirigenta Julije Njikoša drućstvo osniva PRVU NARODNU MUZIĆKU ŠKOLU SA ODSJEKOM ZA TAMBURE. Prve školske godine bilo je upisano šezdesetero djece kojima su predavali nastavnici Oto Neumann, Julije Njikoš, Stjepan Perćević, Jaša Lakatoš i Josip Telak.

Vjerni tradicijskoj želji da šire i krug mlaćih skladatelja koji bez rezervi pomaću razvijanje koncertnih djela tamburaške glazbe, zamolili su ove godine skladatelja Peru Gotovca da svojim prilogom nastavi svoju pomoć i smjenom stilova. Preuzevši nanovo dirigentsku dućnost Dragutin Stivanićević ponovo se dokazuje širinom shvaćanja i kontrastnih partitura. A tim orkestra "osjećkog" timbra, domaćin XVIII. FHTG, narasta u visoko tamburaško reproduktivno tijelo. E, kako udobno miriše tambura kad ju pomilovanu i urećenu uzme onaj tko je voli.

TAMBURAŠKI ORKESTAR
KUD-a "OTON ŽUPANČIČ"
ARTIČE

Članovi orkestra: Štefan Fuks, Mateja Roguljić, Marjana Pirman, Barbara Bergant, Elizabeta Križanić, Melita Cerjak, Bojan Hotko, Breda Berlan, Matej Hotko, Martina Zorko, Mateja Berlan, Mojca Libenšek, Mojca Brinovec, Matjaž Zalokar, Gregor Hotko, Lina Ravbar, Dejan levak, Tomislav Vahčić, Ljiljana Deržanić, Ingrid Molan, Ivan Fuks, Tomislav Križanić, Jure Malinger, Krešo Petreković, Vinko Haler, Darko Deržanić i Robert Fuks.

Članovi Pjevačkog zbora KUD-a "BREŽICE": Katica Kapraljević, Ana Butara, Rezika Đorđević, Bojana Šekoronja, Marija Maletić, Ida Resnik, Milka Vimpolšek, Olga Piltaver, Biserka Pavlek, Manuela Mlekuž, Lidija Petrič, Ljubica Dirnbek, Anica Klemenčić, Štefka Avguštin, Vlatka Sumrek, Marta Kosec, Mira Ogorevc, Stanka Pernišek, Mojca Lokar-Bertole, Zalika Avsec, Marjanca Redenšek, Urška Kostić, Smaragda Čalić, Meta Kršak, Branka Malinger, Roman Lanšček, Bojan Lanšček, Martin Cizel, Branko Avguštin, Slavko Ogorevc, Ivan Denžić, Tone Baškovič, Stane Bogolin, Jože Šetinc, Mirko Smrekar, Ivan Pinterić, Drago Savnik, Janez Avšič, Jože Lanšček, Martin Šoško, Ferko Balon, Viktor Deržić i Karel Cerjak. Dirigent: ELIZABETA KRIŽANIĆ.

P R O G R A M

Vinko Vodopivec

SVADBA NA STAROM GRADU -
suits

- Molitva prije vjenčanja - V.
stavak

Dragutin Križanić

- Koračnica - II. stavak

SPOMINI (praizvedba)

Brač solo: Bojan HOTKO

Roko Šimunaci

SLATKE USPOMENE - koncertni
valcer

Julije Njikoš

KOD "BIJELE LADE"

Pjesma na stihove Drage Britvića

Izvođe: Elizabeta KRIŽANIĆ,

Mješoviti pjevački zbor KUD-a

"BREŽICE" I TO.

Dirigent: DRAGUTIN KRIŽANIĆ

Malo, životopisno slovensko selo
Artiče, nekoliko kilometara
udaljeno od Brežica, na daleko
je poznato po marljivim ljudima.
Oni nisu samo uspješni voćari i
vinogradari, već su to ljudi
kojima je amaterska kultura
postala svakodnevna potreba. Da
bi tu svoju potrebu za lijepim i
dobrim zadovoljili, prije
šezdesetak godina osnovali su
kulturno umjetničko društvo,

koje danas nosi ime OTONA ŽUPANČIČA, a čije su sekcije
- mješoviti pjevački zbor, djevojački nonet, folklorna,
dramska, lutkarska i foto sekcija, te tamburaški orkestar -
vrijedni svake hvale.

Tamburaštvo "v Artičah" ima dugogodišnju tradiciju i
današnji tamburaški orkestar je plod te tradicije i već
ukorjenjene ljubavi za tamburu.

Za Osijek i osječki tamburaški festival vežu društvo lijepe
uspomene i zato dobrovoljni koncert, koji smo u
Brežicama organizirali 25. travnja 1992. godine, u
trenucima kada je Osijek proživljavao svoje najteže

trenutke (pod naslovom "Materam Osijeka"), nije bio ni malo slučajan.

Ove godine na Festival dolaze pod vodstvom DRAGUTINA KRIŽANIĆA, uz pjevanje Elizabete Križanić i uz vokalnu potporu mješovitog pjevačkog zbora KUD BREŽICE, sa kojim uspješno surađuju već dugi niz godina.

Vesele se ponovnom viđenju sa Osijekom, i ponovnom druženju sa ljudima, čija je ljubav tambura.

**TAMBURAŠKI ORKESTAR
TAMBURAŠKOG DRUŠTVA "FERDO LIVADIĆ"
SAMOBOR**

Članovi orkestra: Miroslav Regović, Krsto Lalić, Natko Gaberc, Mario Konosić, Paula Prišlin, Ines Hudobec, Jasminka Šoić, Dženan Lojo, Hrvoje Lalić, Alen Bišćan, Nermin Lojo, Vjekoslav Klešćić, Vjekoslav Jakopac, Tomislav Milek, Jurica Pleše, Miroslav Jurković, Miljenko Noršić, Snježana Kadić, Jakov Sedlar, Domagoj Lindić, Karmen Žalac, Neven Unukić, Tomislav Novosel, Iris Havliček, Marko Zornjak, Aleksandra Treppo, Zoran Brunović, Željko Otmačić, Darko Zornjak i Mario Jug.

P R O G R A M

Božo Potočnik
Srećko Bradić
Dragutin Hruza

Gjuro Prejac

SUNČANE RAVNI

BANANA (praižvedba)

POKLADNI ŽIVOT - koncertni
valcer

PEHARČEK MOJ

Izvode: Dražen KURILOVČAN,
Vokalni ansambl "Samoborke" i
TO

Dirigent: SINIŠA LEOPOLD

Bogata tradicija glazbene kulture Samobora izgrađena je na temeljima glazbenog djelovanja još u prošlom stoljeću, kada je 1893. godine osnovano Hrvatsko tamburaško društvo LIVADIĆ. Njegujući tu tradiciju sviranja na našem narodnom glazbalu tamburi, grupa entuzijasta pod vodstvom glazbenog pedagoga i dirigenta ŽELJKA BRADIĆA

obnovila je rad i osnovala 1971. godine Tamburaško društvo FERDO LIVADIĆ. Od tada do danas društvo okuplja u svojim redovima brojne članove, dake, studente, te na amaterskim principima razvija kulturno-umjetničke sposobnosti svojih članova.

Prvenstveno njeguje izvornu narodnu glazbu samoborskog kraja, nastojeći oteti od zaborava ovu vrijednu vrstu kulturnog blaga. No, na svom programu ima također i skladbe ozbiljnog i zabavnog karaktera, domaćih i stranih autora, te time potvrđuje široke mogućnosti tambure. "Livadić" je postao nezaobilazan dio kulturnog života i identiteta grada Samobora, a na brojnim gostovanjima i koncertima, u Hrvatskoj i inozemstvu privlači pažnju gledatelja i glazbenih stručnjaka programskom orijentacijom, te vrsnim sviranjem i doživljavanjem programa.

U programu svoj umjetnički doprinos daju i Vokalni ansambl SAMOBORKE koje zvonkim glasovima, te mladenačkim veseljem upotpunjuju glazbeni doživljaj.

Dirigent SINIŠA LEOPOLD svojim neprestanim uvođenjem u program orkestra brojnih kompozicija, te istraživanjem mogućnosti sviranja na tamburi, sigurnom rukom vodi orkestar kroz svijet glazbe i glazbenih doživljaja, ostavljajući duboki glazbeni i odgojni trag.

Kao potvrda kvalitete rada društva najbolje svjedoče brojne nagrade, priznanja i plakete, te stožernih 6 zlatnih i 3 srebrne plakete TAMBURA PAJE KOLARIĆA - osvojene na Festivalu tamburaške glazbe u Osijeku.

TAMBURAŠKI ORKESTAR KUD-a "PODRAVKA" KOPRIVNICA

Članovi orkestra: Alen Igrić, Hrvoje Šlabek, Davor Edišar, Boris Đorđević, Mario Panić, Dinko Sladoljev, Marko Lukačić, Mirela Horvat, Damir Šimek, Jerko Sladoljev, Darijan Katar, Vladimir Winter, Valentina Hajdinjak, Marko Sinković, Matija Kapitanić, Tihana Matota, Anamarija Ban, Vladimir Bunić, Andreja Kresonja, Siniša Banek, Bruno Sitar, Nina Madunić, Sabina Erdeljac, Silvija Pavić, Karla

Vrtiprah, Hrvoje Klaušek, Igor Žganec, Senija Kustura, Antonija Kustura, Alen Novak, Mirko Pintarić, Saša Grubačević, Krešimir Senjan, Zoran Ečimović, Goran Ferenčak, Damir Pošta, Stella Mouratidis, Domagoj Filipan, Mirela Krstitović, Krešimir Šalamon, Nataša Đorđević, Vedran Krulić, Marko Levatić i Mihael Levatić.

P R O G R A M

Boris Krnic	POČEO JE RADNI DAN - fantazija
Adalbert Marković	IMPRESIJA IV - "PODRAVSKI BREGI" (praizvedba)
Roko Šimunaci	SLATKE USPOMENE - koncertni valcer
Gjuro Prejac	VU PLAVEM TRNACI
arr. Julije Njikoš	Pjeva Ivica MARTINČEVIĆ uz TO.

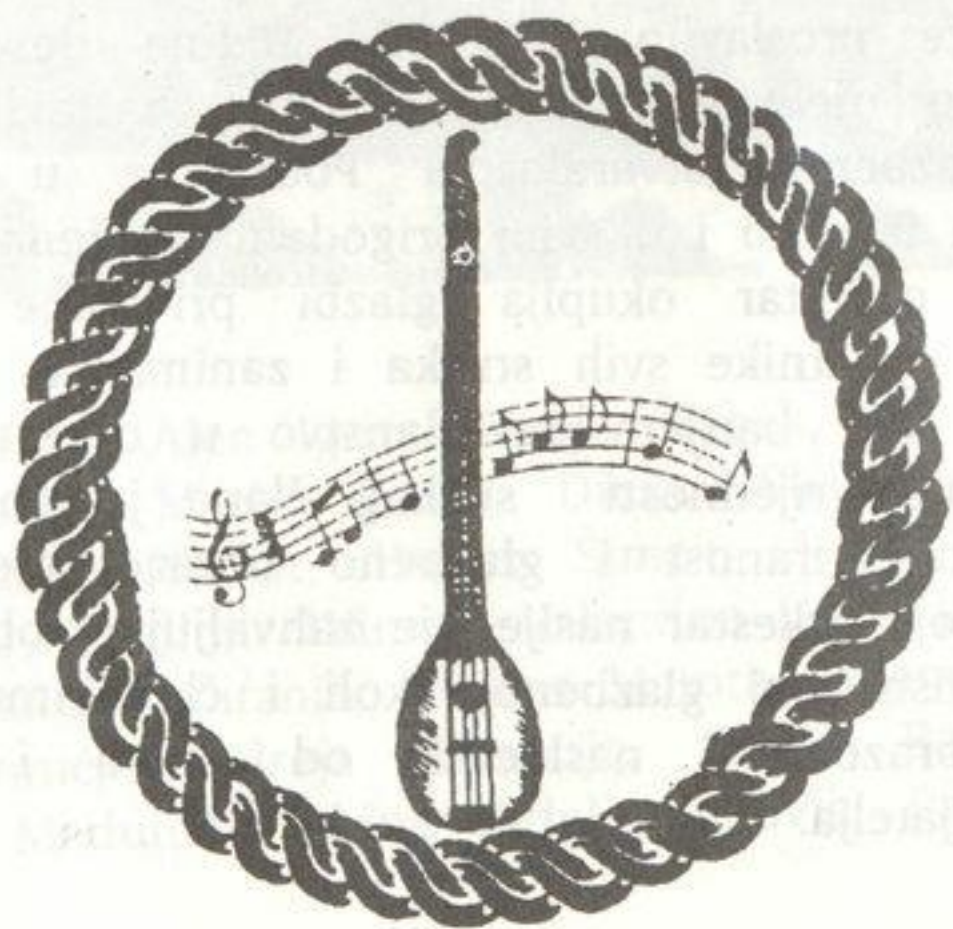
Dirigent: KREŠO LUKAČIĆ

Vlado Pintar piše: Tamburaški orkestar KUD-a "PODRAVKA" iz Koprivnice proslavilo je 1992. godine deset godina kontinuiranog djelovanja. Od osnivanja nastavlja bogatu tradiciju glazbenog stvaralaštva Podravine u kojoj je tambura bila izvorno i u svim prigodama traženo glazbalo. Tamburaški orkestar okuplja glazbi privržene učenike, studente te djelatnike svih struka i zanimanja. Starosnih, socijalnih i inih barijera za članstvo u orkestru nema. Jedino mjerilo vrijednosti svakog člana je entuzijizam, marljivost, talentiranost i glazbeno obrazovanje. To su vrijednosti koje orkestar nasljeđuje zahvaljujući obrazovanju članstva u osnovnoj glazbenoj školi i članovima koji su glazbeno obrazovanje naslijedili od očeva i djedova, susjeda i prijatelja.

Koprivnica je rasadište glazbene kulture ne samo u gradu, općini, nego i u Podravini. Brojni tamburaški sastavi koji se pojavljuju, glazbeno obrazovanje dobili su upravo sviranjem i obrazovanjem u Osnovnoj glazbenoj školi i tamburaškom orkestru.

Stručni voditelj, dirigent i glazbeni pedagog KREŠO LUKAČIĆ znao je kako svoje bogato iskustvo prenijeti budućim generacijama glazbenika. To najbolje potvrđuju nastupi na Festivalu hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku na kojima orkestar nakon jednogodišnjeg djelovanja biva nagrađivan. Na XII. i XIII. Festivalu orkestar osvaja brončanu plaketu, a 1989. i 1993. godine i srebrnu plaketu TAMBURA PAJE KOLARIĆA.

Generacije glazbenika odlaze, ali zahvaljujući smišljenom pedagoškom djelovanju dolaze druge. Materijalnom i financijskom skrbi "PODRAVKE" tamburaški orkestar oslobođen je prisustva straha za neizvjesnom sutrašnjicom. Ne preostaje ništa drugo no kontinuirano, kvalitetno i gotovo profesionalno promicanje glazbene kulture u dragoj nam domovini Hrvatskoj i njenoj diaspori. Brojnim nastupima u emisijama Hrvatskog radija i televizije orkestar je potvrdio domete interpretativnih mogućnosti, bez obzira izvodio li zadane skladbe ili skladbe po osobnom izboru dirigenta. Sva dostignuća orkestra rezultat su odricanja i entuzijazma članova, znanja i sposobnosti stručnog vođenja i nepresušnog izvora kadrovske obnove, a naročito materijalne i financijske sigurnosti i skrbi "PODRAVKE".

MARIN SRAKIĆ, pomoćni biskup đakovački i srijemski
CRO - 54 400 ĐAKOVO, Strossmayerov trg 6

GLAZBA

Nek tema današnjeg našeg razmišljanja bude glazba. Ona je puna poruke i pouke za naš ljudski a još više kršćanski život. Ne govori se uzalud da su glazbenici ambasadori mira. Poplavljeni smo plimom gramofonskih ploča, a tranzistori bruje cijeli dan u rukama mnogih. U modi su diskoteke, ali glazba malo koga zanima: ide se na ples, da se provede vrijeme bilo s kim. Govori se i o "lakoju muzici, no nitko ne zna o kakvoj se "lakoći" radi. Katkad je laka jer je plitka, lak jer je stereotipna, laka jer gomila buke, više ili manje zbrkane. I kažu da se radi o glazbi. Ustvari riječ je o buci.

A glazba je umjetnost: ozbiljna umjetnost. Za slušanje glazbe nije dovoljno imati dva savršena uha, nego osjetljiv duh. Glazba se "sluša" cijelim bićem. Ona se osjeća i onda kad se ne poznaje njezina složena tehnika. Može netko ne znati ništa o glazbi a ipak je čuti. U bogatstvu njezine poruke.

Jer glazba je umjetnost, da bismo je živjeli, potreban je umjetnički osjećaj. Nije svaka glazba Glazba. Ne posjeduje svatko uzvišeni osjećaj za razlikovanje i umjetnički glazbeni duh. Ustvari, često smo - i u našim crkvama - zaglušeni najgorom pseudoglazbom. Buka bez nadahnuća, bez sadržaja, bez inspiracije, bez dostojanstva! A komponira se i pjeva beskrajnom hraprošću: dostojnom drugih boljih vrijednosti. Štoviše, treba priznati da naše crkve ponešto gube smisao za pravu glazbu. Ta nas činjenica ponižava.

Općenito govoreći glazba se izražava u melodiji i harmoniji. Razmotrimo danas samo ta dva očita vida. Melodija je glavna crta i vodeća oznaka pjesme. Motiv koji dominira cijelom kompozicijom i koji se vraća u svojim prericajima. Melodija je nit vodilja koja se uvijek nanovo otkriva, koju slušatelj primijećuje u uvijek istim i uvijek novim varijacijama. Melodija je milina pjevanja, to je glazbena misao koja nastaje u vremenu, ritmu, pokretu. Sve to nosi i prenosi naglašenu poruku ljepote koju vještak uočava i u kojoj duhovno uživa.

Linearnost melodije podsjeća nas na dosljednost našeg života. I život ima savršen smisao u vježbanju dosljednosti. Tako glazba ima svoje značenje u nastajanju, u zamahu i u smirenju glazbenog motiva. Melodija se "vraća" samoj sebi i razvija se, uvijek dosljedna samoj sebi, tako i ljudski život i vježba u vrlinama. Zalaganje moje osobnosti vraća se, uvijek, k vlastitoj odluci : obnavlja je, ponovno potvrđuje, razvija. Uvijek dosljedni samo sebi. To se zove ljudski rast. O kad bi melodija bila u mogućnosti da nas pouči da rastemo ... pravolinijski. Glazba je ujedno i harmonija (suglasje). To jest istovremenost zvukova. Ne jedan za drugim, nego istovremeno. Dakle, obogaćenje melodije, njezin oslonac i podrška. Ne bi bilo harmonije da nema istovremenosti. Akord je postavljanje više glasova jednog uz drugi. Kao što je i život koordinacija mnogih nastojanja i suglasja. Kao što se ljepota sastoji u zbiru i težnji elemenata prema istom. Kao što je zdravlje zbir funkcija koje koordiniraju, nadopunjuju se i nadoknađuju. Naučiti pjevati znači naučiti, biti zajedno, prethoditi da se pripravi mjesto drugom glasu : to znači održati se: kratko rečeno surađivati. U najstrožem smislu. I život, kao i glazbeni akordi ima svojih nesuglasja, disonanca; glazba ih uvijek razrješuje, pravilom umjetnosti. I razrješenje disonanca slijedi svoje pravilo. O kad bismo bili sposobni u životu, pravilom umjetnosti, razrješiti nesuglasja što ih izazivamo! Glazba nas dakle može poučiti u mnogo čemu!

Glazba nas također uči da se s malo može mnogo učiniti. Malo nota: svega sedam ! Malo crta : svega pet, ili u gregorijanskom pjevanju četiri. Malo crta: svega pet, ili u gregorijanskom pjevanju četiri. Malo glasa i veliki angažman dobre volje te neumorna vježba. Tako se to radi. Tu se vidi, s malo sredstava, kako je velik doprinos naše dobre volje. Ti i drugi motivi, koji se ne mogu sažeti u nekoliko kratkih redaka savjetuju nam da budemo uporni u glazbenom odgoju.

"Božje ću ime hvaliti popijevkom, hvalit ću ga zahvalnicom"
(Ps 68,31).

"U usta mi stavi pjesmu novu, slavopoj Bogu našem"
(Ps 39,4).

"Zatrubit će truba i mrtvi će uskrsnuti neraspadivi, a mi ćemo se preobraziti"
(1 Kor 15,52).

Starozavjetni pobožnik molio je pjevajući. I Gospodin je kod posljednje večere pjevao. Naš liturgijski sastanak ne bi smio biti bez pjesme.

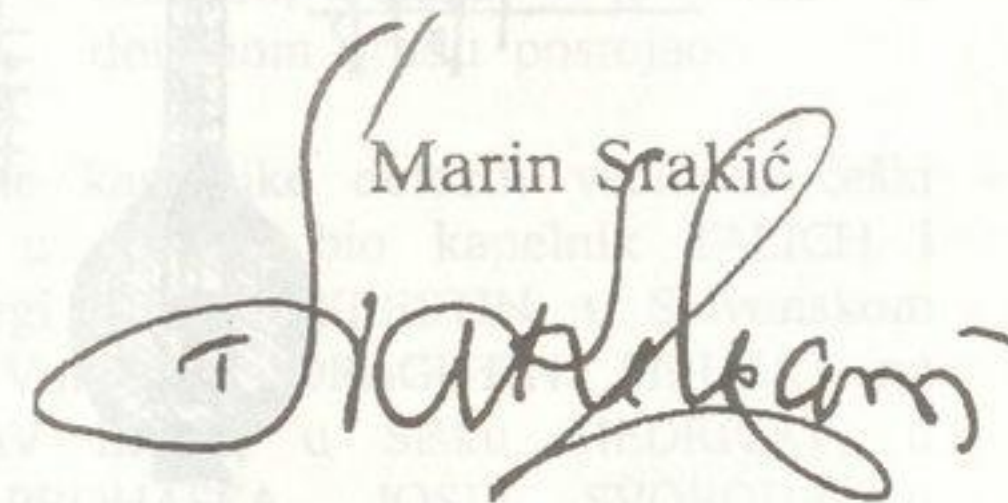
Ako se sažme i protumači misao Psalama - znakovito - treba reći da ni

"Tko pjeva, dvostruko moli", govorio je veliki stručnjak Augustin. To je naučio od sv. Ambrozija u Milanu. Eto, zato je sama liturgija - koja je danas spala na prigušeni govor nekolicine-rođena u pjesmi. To jest: rođena je pjevajući. U staroj liturgiji nije bio dopušten nijedan dio bez nadahnuća i pojačanja od strane pjevanja. Neke skladbe, koje su nastale da se pjevaju, čuju se i na kilometar daleko. Danas recitiramo i ... himne.

No potreban je odgoj za pjesmu ! Vjerujte: potrebna je ljubav. Bez ljubavi ne pjeva se. Jer bez ljubavi nema interesa. Za pjesmu je potreban velik napor : zato je potrebno voljeti je. Kršćanin ljubi Boga, ljubi pjesmu. I stvarno pjeva. Kako zna, to ne znači nezgrapno. Pjeva svim svojim silama. Može se naučiti pjevati . (F. Berra)

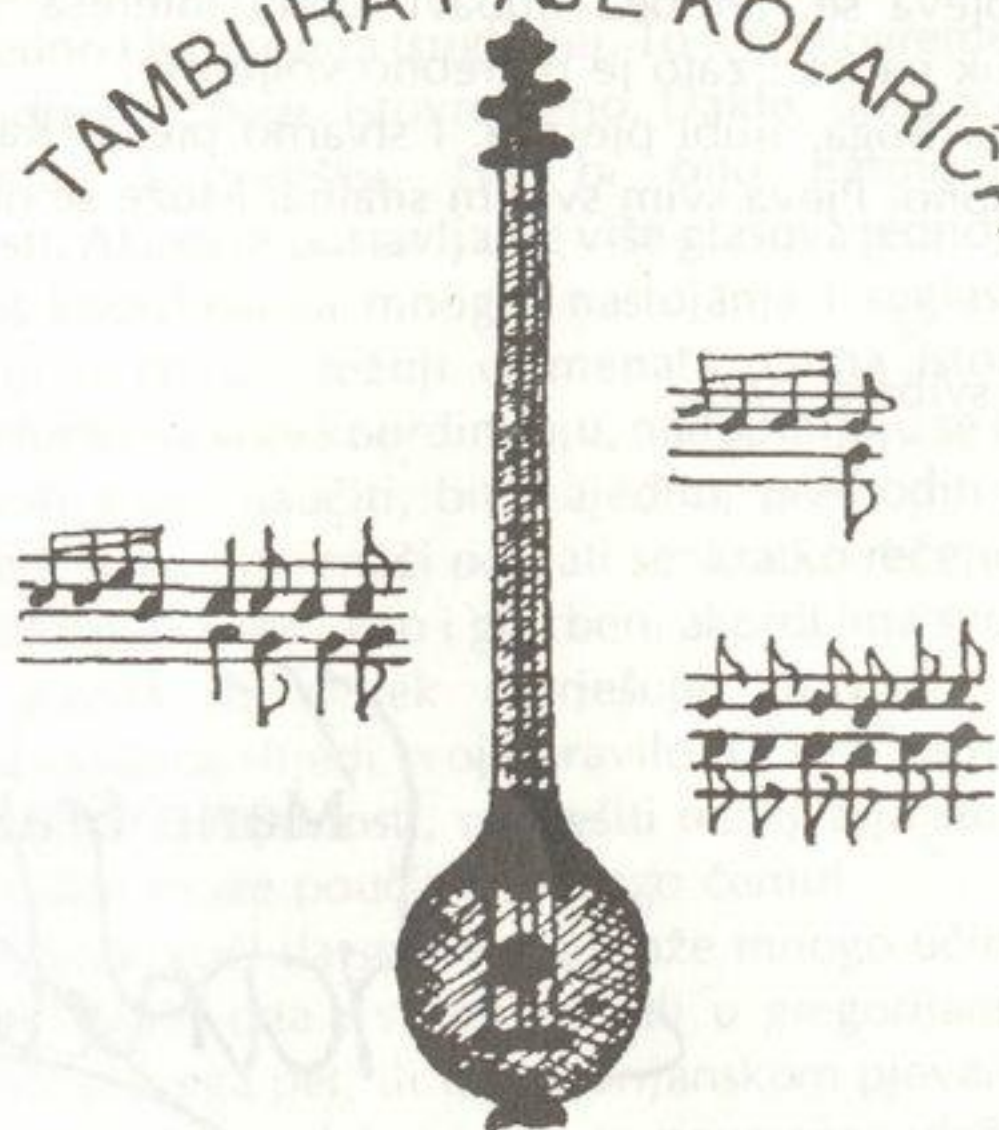
Osijek, 28. svibnja 1993.

Marin Srakić

Prvi se od tih četiri kapele dao na izvorno zlatno za tamburaške orkestre DRAGUTIN BRUZA. Rođen je 20. siječnja 1859. u Markovcu u Moravskoj, glazbi se naučio na Končarionici u Pragu i Budimpešti. U Hrvatsku je došao krajem 1887. Je prvi mjesto nastupio u Slavonstvu. Vodio kao učitelj novostanovnog glazbenog zavoda i kao zborač Hrvatskog pjevačkog društva DAVOR. Iz Broda je opet otišao u Mađarsku gdje je od početka studenoga 1895. pa do kolovoza 1896. bio orguljaš u rimokatoličkoj crkvi u Bajmoku i Starom Suci u Vojvodini. Nakon toga odlazi u Novi Sad gdje stupa za čelo jedne vrlo dobre tamburaške kapele s kojom je vrlo uspješno gostovao u Bukureštu, gdje je u dvorano-ondašnje opere mjesec dana (od 4. rujna do 4. listopada

TAMBURA PAJE KOLARIĆA

OBLJETNICE

DRAGUTIN HRUZA

Morkovitz (Moravska) 20.I.1859.+ Vukovar, 15.II.1915.

U devetnaestom stoljeću i na početku dvadesetoga, sve do Prvog svjetskog rata, imao je svaki naš grad u Hrvatskoj svoga gradskog kapelnika. To je bio od grada plaćeni glazbenik, koji je svršio glazbene škole i bio sposoban da bude učitelj glazbe, zborovoda pjevačkog zbora, puhačkog ili kojeg drugog orkestra, kakav je već u dotičnom gradu postojao.

K nama su za gradske kapelnike dolazili većinom češki muzičari, pa je tako u Petrinji bio kapelnik TALICH i kasnije JUNEK, u Požegi RIKARD KRESTIN, u Slavonskom Brodu i kasnije u Vukovaru DRAGUTIN HRUZA, na Sušaku VILIM GUSTAV BROŽ, u Sisku MEDRICKY, u Makarskoj VACLAV PROHASKA, JOSIP SVOBODA u Gospiću i tako redom. Neki od tih kapelnika radili su i s kojim tamburaškim orkestrom, pa su u pomanjkanju literature za tambure i sami počeli pisati svoja djela za tamburaške orkestre.

Prvi se od tih čeških kapelnika dao na izvorno skladanje za tamburaške orkestre DRAGUTIN HRUZA. Rođen je 20. siječnja 1859. u Morkovitzu u Moravskoj, glazbu je studirao na Konzervatoriju u Pragu i Budimpešti. U Hrvatsku je došao koncem 1887. te je prvo mjesto nastupio u Slavonskom Brodu kao učitelj novoosnovanog glazbenog zavoda i kao zborovoda Hrvatskog pjevačkog društva DAVOR. Iz Broda je opet otišao u Mađarsku gdje je od početka studenoga 1895. pa do kolovoza 1896. bio orguljaš u rimokatoličkoj crkvi u Bajmoku i Starom Sivcu u Vojvodini. Nakon toga odlazi u Novi Sad gdje stupa na čelo jedne vrlo dobre tamburaške kapele s kojom je vrlo uspješno gostovao u Bukureštu, gdje je u dvorano ondašnje opere mjesec dana (od 4. rujna do 4. listopada

1896. godine) priređivao dnevne koncerte. Uz koncertne skladbe na programu su bile i hrvatske narodne pjesme koje su se Rumunjima osobito svidjele. Za ovo svoje uspješno gostovanje primio je od opernog komiteta u Bukureštu pohvalnicu i vrlo laskavo priznanje. Koncem kolovoza 1897. dolazi u Vukovar gdje je nastupio mjesto kao zborovođa Hrvatskog pjevačkog i glazbenog društva DUNAV, te kao učitelj glazbe i pjevanja na tada još malo realnoj gimnaziji i kao orguljaš u rimokatoličkoj crkvi. Uz to je bio i neko vrijeme kapelnik vatrogasne glazbe. Stalno se nastanio u Vukovaru i ondje djelovao na glazbenom polju sve do svoje smrti, 15. veljače 1915. godine.

Već u Slavonskom Brodu postao je godine 1890. dirigent tamburaškog zbora i tako stupio u vezu s tamburaškom glazbom. Odmah se osjetio ponukanim da nešto za tambure i sklada. Tako je nastala njegova TAMBURAŠKA KORAČNICA koja je ubrzo i tiskana. To je jedna od prvih tiskanih tamburaških skladbi uopće. Slijedila je njegova KORAČNICA TEHNIČARA, zatim SLOVENEK SEM (TAMBURICA broj 9. - 1906. god.) i niz karišika za tambure. Prvi odazivi na to Hruzino komponiranje za tambure bili su vrlo povoljni, pa je on taj stvaralački rad nastavio i u Vukovaru.

Na poticaj JANKA STJEPUŠINA (Petrinja, 27. XII. 1861. - Zagreb, 11. VI. 1946.) urednika hrvatskog tamburaškog zbornika TAMBURICA, koji je od 1. srpnja 1903. godine izlazio u Sisku, sazvan je u Zagrebu, 18. kolovoza 1907. godine, sastanak tamburaških stručnjaka, kako bi se posavjetovali o daljnjem razvoju tamburaške glazbe. Sastanku je uz mnoga poznata imena gradskih kapelnika i zborovođa prisustvovao i naš prvi istaknuti melograf, muzikolog i ideolog našeg narodnog stvaralaštva FRANJO KSAVER KUHAČ, koji je svojim bogatim iskustvom i znanjem pomagao u radu mnogim voditeljima tamburaških orkestara i napisao brojne rasprave i članke o ovom našem narodnom glazbalu. Na sastanku je među ostalim najviše raspravljano o osnutku SAVEZA TAMBURAŠKIH DRUŠTAVA u kojem bi se okupili i izmjenili svoja mišljanja brojni glazbeni stručnjaci i voditelji tamburaških zborova diljem Hrvatske. U spomen na taj prvi tamburaški sastanak - skladao je Dragutin Hruza i glazbenu sliku

TAMBURAŠKI SASTANAK, koja je kasnije i izdana u nakladi sisačke TAMBURICE broj 8. - 1907. godine.

U Vukovaru je nastala i Hruzina najpoznatija skladba za tambure, glazbena slika SAN ZARUČNICE, koja do danas čini Hruzino ime jednim od najpoznatijih među starijim tamburaškim skladateljima.

Br 10. San zaručnice.

Moderato Dolazak mladoženje. za tambure udesio Drag. Hruza.

Jednako je popularna među tamburaškim zborovima i njegova ROMANCA U C - duru, kao prva skladba te vrste izvorno pisana za tambure.

U poplavi raznih stranih plesnih kompozicija priređenih za tambure, Hruza je stao na stanovište da su i za tambure potrebne izvorne plesne skladbe. Tako su nastali njegovi koncertni valceri SAVSKI VALOVI (TAMBURICA, 1904. g.), NA ŠUMSKOM IZVORU, POKLADNI ŽIVOT, KRALJICA PLESA, ČASAK RADOSTI i drugi, koji su naveli i ostale skladatelje na komponiranje plesnih melodija.

PLESA, ČASAK RADOSTI i drugi, koji su naveli i ostale skladatelji na komponiranje plesnih melodija.

Na programima tamburaških orkestara nalazimo često i Hruzinu glazbenu sliku MALENKOSTI, zatim popularne brzo-polke NA SAONIKU i NEŠTO ZNADE, te gavotta ZRAKA ZORE (TAMBURICA, broj 5.-III.1906god.) Osim toga, Hruza je priredio i mnoštvo karišika hrvatskih, slovenskih i čeških narodnih pjesama za tamburaški orkestar.

Da je Hruza bio jedan od najplodnijih tamburaških skladatelja onoga vremena, dokazuje nam i to, što je samo Janko Stjepušin u Sisku izdao preko 60 Hruzinih izvorno pisanih skladbi za tamburaški orkestar, a veliki broj ostao je u rukopisu po raznim arhivama tamburaških društava u kojima je Hruza bio dirigent.

JULIJE NJIKOŠ

ŠANDOR BOSILJEVAC

Karlovac, 7.III.1860. + Hvar, 8.VI.1918.

Jedan od tamburaških sljedbenika Mije Majera, a kasnije i istaknuti skladatelj bio je Šandor Bosiljevac. U rodnom Karlovcu završio je Gimnaziju i Glazbenu školu, nakon čega je više muzičke nauke učio na Orguljaškoj školi u Pragu. Tu je, prije njega studirao i Vatroslav Lisinski. Kao glazbenik i dirigent pjevačkog zbora službovao je u Karlovcu, potom Sarajevu kao

nastavnik na Preparandiji, i napokon od godine 1900. kao učitelj glazbe i dirigent Hrvatskog pjevačkog društva HEKTOROVIĆ u Hvaru, gdje je i umro.

Veliku pozornost svratio je na se Bosiljevac 1884. godine skladbom za glasovir KARLOVAČKA ČETVORKA. U to je vrijeme napisao i nekoliko crkvenih i svjetovnih pjesama, te nekoliko skladbi za orgulje, budući da je preuzeo mjesto orguljaša najprije u Dubovcu, a potom u Karlovcu.

Za vrijeme boravka u Pragu tiskane su i ondje neke njegove skladbe za glasovir, a jedna Bosiljeva zbirka pjesama tiskana je i u Leipzigu.

Kao vrstan skladatelj istaknuo se Bosiljevac i u duhovnoj glazbi. Poznate su njegove MISE u A i E duru, MISA U ČAST SVETE BARBARE i REQUIEM.

U Zagrebu i Sisku izdane su njegove zbirke pjesama: ALBUM BOSANSKO - HERCEGOVAČKIH PJESAMA, SRCA JEK, PJESMA I KUĆNA GLAZBA, PJESMA I PLES, kolo HRVATICAM te mnoge njegove plesne skladbe.

Postavši dirigent tamburaškog orkestra u Hvaru, pošao je posve ispravnim putem izvornog glazbenog stvaranja za tamburaške orkestre. Dok su mnogi drugi njegovi suvremenici na čelu sa Milutinom pl. Farkašem instrumentirali postojeće skladbe za tambure i slagali uglavnom karišike, Šandor Bosiljevac nije instrumentirao niti jednu tuđu skladbu za tambure, nego je samo pisao izvorne skladbe. U tomu je njegova pojava značajna u razvoju glazbene literature za ovo naše narodno glazbalo.

U njegovu glazbenu stvaranju na prvom su mjestu koračnice, mazurke, polke i gavotte, dakle zabavne skladbe onoga vremena.

Od njegovih koračnica: BRODAR, TIHIM KORAKOM, (TAMBURICA 1908.g.), DOBRO DOŠLI (TAMBURICA, 1913.g.) SLOVENAC I HRVAT, POPUTNICA ISTARSKE VILE, POPUTNICA HRVATSKE (posvećena Karlovačkom trgovačkom tamburaškom društvu "Hrvatska"), gavotta U PREDVEČER, mazurka PRIJE ODMORA, koncertnih valcera CHANTEUSE FELAH ("Seoska pjevačica", orijentalni valčik) i SVE SE RADUJE, uvertire JADRANSKO MORE i DOMORODNI ZVUCI, odvaja se jedna skladba umjetničkog značenja, a to je njegova koncertna uvertira SOKOL, koja je i jedna od prvih dviju izvornih uvertira u tamburaškoj glazbi. Odlikuje se lijepom melodikom u kojoj ima glazbene jedrine, svježine i poleta. Tiskana je u nakladi TAMBURICE broj 8.-10, 1913. godine.

JULIJE NJIKOŠ

„SOKOL“

Ouvertura.

Moderato Andante Lento

2. tambura priredio S. Bosiljevac.

BISERNICA
KONTRASICA
BRAČ I.
BRAČ II.
BRAČ III.
ČELO
BUGARJA I.
BUGARJA II.
BERDE

30 V 12

Šandor Bosiljevac: SOKOL uvertira

VILIM GUSTAV BROŽ

Tyncu kraj Praga, 28.VIII.1861. + Tuzla, 13.XII.1915.

Nakon završenog Konzervatorija u Pragu, došao je u Sušak za kapelnika i učitelja glazbe. Tu je kao učitelj pjevanja u Gimnaziji došao u vezu i sa đacima koji su svirali u tamburaškom zboru. Na njihov poziv rado se odazvao i prihvatio dužnosti dirigenta Đačkog tamburaškog zbora Gimnazije. Obavljajući ovu umjetničku dužnost, zavolio je tamburicu i počeo skladati izvorne skladbe za svoje učenike - tamburaše.

*Intime složni i
gajmo što je naše
V. G. Brož*

Već 1894. godine nakladnik časopisa TAMBURICA u Sisku Janko Stjepušin piše skladatelju Brožu u Sušak kako tamburaška društva mnogo traže partituru njegove glazbene slike U POSAVSKOJ ŠUMI, koja je postala i do danas ostala najpoznatija Brožova skladba za tamburaški orkestar. Za njom po popularnosti mađu tamburašima nije zaostala ni njegova fantazija veselih mornarskih pjesama NAZDRAVICE MORNARA, te njegova druga glazbena slika MOJ SAN, tiskana u nakladi Janka Stjepušina iz Siska, 1910. godine.

37 *San* *glazbena slika* *V. G. Brož*

Andante (a)

Vilim Gustav Brož: MOJ SAN

Za Broža je karakteristično da je u obje svoje glazbene slike upleo naše narodno kolo, čega kod njegovog vršnjaka Dragutina Hruze, također gradskog kapelnika u Slavenskom Brodu i Vukovaru, nije bilo.

I četiri Brožove romance i idile USPOMENA NA BLEDSKO JEZERO, BAKINE PRIČE, U MISLIMA i U ŠUMI KRAJ DRINE - ubrajaju se u prvi red izvornih skladbi za tamburaške orkestre.

I nizom svojih drugih skladbi, kao što su MOLITVA MORNARA, fantazija sa varijacijama za Brač I. solo i tamburaški orkestar, IZ MOG DNEVNIKA, POKLADNE VRAGOLIJE, USPOMENA NA ZLATNI PRAG, NA TE MISLIM, ŠKOTSKA, koncertni valceri NA VALOVH JADRANSKOG MORA, U SLATKOJ SANJI, koračnice NA BRANIKU DOMOVINE, ŽIVIO PREDSEDNIK, NAPRIJED te SUŠAČKA KORAČNICA i druge, a koje su u ono vrijeme bile veoma popularne, uklapa se Brož u izvorno skladanje za tamburaške orkestre, izbjegavajući svaku preradevinu drugih skladbi. Nizom svojih karišika, među kojima je najpoznatiji DALMACIJO, oslanja se samo na hrvatske narodne melodije, kloneći se svakog tuđeg utjecaja.

Kako je Brož svojim glazbenim radom na Sušaku postao vrlo popularan, osobito među školskom mladeži, priredili su mu daci Sušačke gimnazije 1900. godine poseban koncert, na kojemu su izvođene njegove skladbe za tambure.

Godine 1904. Brož odlazi u Tuzlu, gdje preuzima kapelničku službu. Ondje nastaje i njegova fantazija DVIJE DUŠE JEDNA MISAO za brač solo i tamburaški orkestar, te poznata koračnica POZDRAV TRAVNIKU.

JULIJE NJIKOŠ

MIJO MAJER

Osijek, 9.III.1863. + Zagreb, 21.III.1915.

Kada je Pajo Kolarić bio pri kraju života, osječku je Gimnaziju polazio mladi Osječanin MIJO MAJER, koji u povijesti tamburaške glazbe ima značajno mjesto. On je naime, kao sveučilištarac, osnovao u Zagrebu prvi tamburaški zbor sveučilišne mladeži i prvi počeo skladati koncertne skladbe za tambure. Na njegovu mladu ličnost, željnu glazbe i glazbenog djelovanja, veliki utjecaj imao je Pajo Kolarić, od kojega je primio ljubav prema tamburi. Naučivši u Osijeku svirati u ovo naše narodno glazbalo, okupio je u Zagrebu oko sebe sveučilišnu mladež, te je sa svojim prijateljima školske godine 1882./1883. sastavio tamburaški zbor od dvanaest članova, dakle dvostruko brojniji nego što je bio onaj Paje Kolarića u Osijeku. Taj sveučilišni tamburaški zbor odigrao je veliku ulogu u razvoju tamburaške glazbe, koja se zapravo tek od njegova osnutka počinje naglo širiti.

Popularnost tog tamburaškog orkestra zagrebačkih sveučilištaraca, koji je nosio ime HRVATSKA LIRA, brzo se prošula. Članovi odlaze na turneje po Hrvatskoj i Sloveniji, a nakon tih nastupa počeli su se osnivati đачki, građanski i radnički tamburaški zborovi. I prvu koncertnu tamburašku turneju i to u Prag poduzeo je zbor zagrebačkih sveučilištaraca. Bilo je to godine 1883. za vrijeme svečanog otvaranja Praškog narodnog divadla, kada je ondje vladalo opće narodno slavlje.

U nizu mnogobrojnih priredaba pojavili su se tako studenti, tamburaši iz Zagreba i priredili koncert na otočiću Žefinu, kraj praškog narodnog divadla. Pobudili su ondje toliko oduševljenje da su ih pozivali na gostovanja i u druge češke gradove. Tambura je postigla među Česima takvo zanimanje da su i oni počeli osnivati tamburaška društva i zborove, naročito među tadašnjim sokolskim društvima. Tako je djelo Mije Majera, osnutak prvog tamburaškog zbora u Zagrebu, bilo značajno za sav kasniji razvoj tamburaške glazbe.

Br. 14. Hrvatsko kolo.

Po ideji Mije Majera — složio za tambure Milutin pl. Farkaš.

Polagano

1895. Cijena k. 2.40. 60 Za početnike.

Na koncu partiture stoji napis:

"Ovo kolo udarali su tamburaši u Zagrebu dne 14. listopada 1895. na Markovom trgu pred Njeg. ces. i kr. apošt. Veličanstvom carem i kraljem Franjom Josipom I. prigodom svečane serenade.

Zborom od 130 tamburaša ravnao Milutin pl. Farkaš".

Mijo Majer piše i svoje prve skladbe za ovaj tamburaški zbor. Od njega potječe prva tamburaška koračnica JUNAK IZ LIKE, skladana na citate narodnih melodija. Napisao je i prvi tamburaški karišik HRVATSKO PRELO. Osim toga Majer piše skladbe za pjevački zbor i tambure. To su: PODOKNICA, NOĆU i NAPITNICA za muški pjevački zbor i tambure. Majer je osim toga složio još dva karišika za tambure: KARIŠIK HRVATSKIH NAPJEVA i VIJENAC HRVATSKIH NAPJEVA, te HRVATSKO KOLO. Odlaskom u Beč, gdje Majer nastavlja svoje sveučilišne nauke, vodstvo Tamburaškog zbora zagrebačkih sveučilištaraca preuzeli su SLAVKO ŠREPEL, SLAVIŠA KATKIĆ i MILUTIN pl. FARKAŠ.

Mijo Majer je kao student filozofije u Beču učio glazbu kod Antona Brucknera, kod nas je reformirao tamburu, a uz to je bio izvrstan poznavalac hrvatske narodne glazbe i zato su njegove skladbe u narodnom duhu bile na koncertima toplo primljene.

Štaviše, sistem tambura koje su po Majerovoj inicijativi bile prihvaćene u Tamburaškom zboru HRVATSKA LIRA u Zagrebu i nakon toga u svim kasnijim tamburaškim društvima i zborovima u Hrvatskoj, Sloveniji, Bosni i Hercegovini, Češkoj i drugdje, nazvan je "FARKAŠEVSKIM" umjesto "MAJEROVIM" sustavom, kako bi to povijesno bilo ispravno. Mijo Majer nije mnogo skladao za tambure, ali ono što je stvorio, doista je bio dobar temelj našoj glazbenoj literaturi za tamburaške zborove.

JULJE NJIKOŠ

GJURO PREJAC

Desinić, 25.XI.1870. + Zagreb, 19.I.1936.

aktivnost.

Posebno mjesto u razvoju tamburaške glazbe zauzima Gjuro Prejac, koji je kao skladatelj izvornih popularnih pjesama, skladanih u duhu kajkavske narodne melodike, postao jedan od najpopularnijih hrvatskih skladatelja. Kao ljubitelj tamburaške glazbe djelovao je u doba potkraj XIX. i početkom XX. stoljeća i na tom polju razvio najveću

Prejac, stariji od dr. Milana Stahuljaka šest, a od Josipa Canića devet godina, doduše nije dao tamburaškoj glazbi toliko koncertnih skladbi kao ovi nestori, ali ono što je za tamburašku glazbu stvorio ima posebno značenje i daje mu značajno mjesto u njezinom povijesnom razvoju. Po svom tamburaškom djelovanju i značenju za razvoj tamburaške glazbe svakako može stati uz bok te dvojice najznačajnijih tamburaških stvaralaca starije generacije.

Gjuro Prejac je sin Hrvatskog Zagorja kao i Josip Canić, te su njih dvojica najistaknutiji tamburaški skladatelji iz toga našega kraja. Tambura je dospjela u Zagorje iz Slavonije i naišla u glazbenom životu Zagorja vrlo zahvalno područje. Pojedina mjesta počela su se baviti i gradnjom tambura, pa se tako ovo naše narodno glazbalo u primitivnijim oblicima stalo širiti preko sajмова i prodavaonica narodnih rukotvorina na sve strane.

Hrvatsko Zagorje je dalo znatan prinos tamburaškoj glazbi u svakom pogledu. Uz skladatelje Gjuru Prejca i Josipa Canića, našao se ondje i znatno mlađi Zagorac Vjekoslav Mutak. On se poslije njih istakao na tamburaškom polju između dva svjetska rata kao okupljač tamburaša, koji su se za Prvog svjetskog rata bili rasuli. Mutak je osnovao časopis HRVATSKA TAMBURICA u Zagrebu i bio jedan od njegovih prvih glavnih urednika. Kao dirigent Hrvatskog

tamburaškog orkestra ZAJC u Zagrebu obnovio je tamburaški život i poveo ga k novim uspjesima.

Gjuro Prejac rodio se od oca učitelja, koji je također bio glazbenik. Već od svoje pete godine učio je Gjuro svirati glasovir, a u sedmoj godini već je znao zamjenjivati oca i na orguljama u mjesnoj crkvi. Tri razreda gimnazije završio je u Varaždinu. Ovdje je i Prejac upoznao i zavolio tamburicu. Napustivši gimnaziju, otišao je u Zagreb i od 1884. do 1890. godine učio tiskarski zanat u tiskari Narodnih novina. Bilo je to baš onih godina kada je Osječanin Mijo Majer osnovao prvi tamburaški zbor sveučilištaraca HRVATSKA LIRA u Zagrebu, pod čijim se utjecajem naglo širila tamburaška glazba osobito među srednjoškolskom mladeži. Godine 1887. osnivaju svoj tamburaški zbor i članovi Hrvatskog pjevačkog društva KOLO, a u to je doba osnovan i Tamburaški zbor Hrvatskog trgovačkog društva MERKUR, sastavljen od obrtničkih i trgovačkih pomoćnika. Gjuro Prejac bio je jedan od njegovih osnivača i prvi dirigent.

No, ubrzo je morao napustiti tu svoju dirigentsku dužnost, jer je 1890. pozvan u vojsku, u Sarajevo, gdje je kasnije stupio u službu kao činovnik.

U to je vrijeme u Sarajevu osnovano Hrvatsko pjevačko društvo TREBEVIĆ, koje je imalo i tamburaški orkestar, pa je Prejac postao njegovim dirigentom. U Sarajevu ostaje do 1896. godine, kada nastaje preokret u njegovu životu. Odlučio se posvetiti kazališnim daskama i postati glumac. Vrativši se u Zagreb, stupio je u Miletićevu glumačku školu koju je završio odličnim uspjehom, ali je ujedno i ponovo preuzeo dirigentsku palicu u tamburaškom zboru MERKUR.

Godine 1898. odlazi Prejac za glumca u Ljubljanu. Nakon šestmesečne kazališne sezone, odlazi Dramskom društvu u Split. Od 1919. do 1923. bio je i upravitelj Hrvatskog narodnog kazališta u Osijeku. Zatim se vraća opet u Zagreb, gdje kao je nastupao u drami, operi i opereti kao glumac, pjevač, plesač, redatelj i dirigent. U Hrvatskom narodnom kazalištu ostaje do 1935. godine.

Kao skladatelj, Gjuro Prejac je razvio vrlo bogatu stvaralačku aktivnost. Naginjao je lakoj i popularnoj glazbi.

Znao je stvarati melodije koje su imale izrazito popularni ton, pa ih je široka javnost rado usvajala. Neke melodije Gjuro Prejca stekle su takvu popularnost, kakvom se nitko od njegovih suvremenika skladatelja nije mogao podičiti.

Osobito su se u tom istakle njegove tri pjesme VU PLAVEM TRNACI MI HIŽA STOJI, PEHARČEK MOJ i POZDRAV ZAGORJU pjesma iz glazbene šale VJEČNI ŽENIK. One su tipična pojava na području izvornih pjesama skladanih u narodnom duhu. U tom je Prejac pravi nasljednik Paje Kolarića, samo što je tip Kolarićeve melodije posve drugačiji. Kolarić je u duhu svoga doba skladao slavonsko - narodno - varoški, dok je Prejac u svojoj melodici išao posve kajkavsko - varoškom linijom. Štoviše, u Prejčevoj se melodici očituju i elementi slovenskih motiva, što nije čudo, jer naše kajkavsko glazbeno područje graniči sa slovenskim, a ta su dva područja i glazbeno veoma bliska te jedno utječe na drugo.

Prejac je počeo svoje skladateljsko djelovanje kao tamburaški skladatelj. Već kao mladić od 19 godina skladao je za tamburaški zbor koračnicu MERKURA. To je njegova prva poznata skladba i jedino poznata iz prvog njegova skladateljskog doba.

Kada se Prejac kao glumac godine 1902. zaposlio u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, opet je razvio svoje glazbeno djelovanje i na tamburaškom polju, te je 20. ožujka 1904. dovršio svoju najveću skladbu za tambure: šaljivu tamburašku operetu VINKO LOZIN, kao parodiju na LOHENGRINA za soliste, zbor i veliki tamburaški orkestar. Operetu su izvodili poznati zagrebački operni pjevači, veliki kazališni zbor i tamburaški orkestar od 45 glazbenika. Taj orkestar bio je sastavljen od članova Akademskog tamburaškog orkestra MLADOST i drugih tamburaša iz Zagreba. Dirigirao je autor. To je jedna od prvih tamburaških opereta uopće. Što se Prejac dao na to da za tambure sklada operetu, znak je da je on tamburaški orkestar držao sposobnim i za izvođenje glazbeno - scenskih djela. Nije dakle čudo, što je Prejac došao na ideju stvoriti operetu za tambure. Zagreb je naime već tada imao nekoliko izvrsnih tamburaških orkestara. U stvaranju tamburaških opereta pridružili su se

Prejcu u isto doba i Osječanin Vladimir Hafner i Slovenac Vinko Vodopivec.

I poslije operete VINKO LOZIN koja je prvi puta izvedena 1904. godine na koncertu kazališnih glumaca u dvorani "Streljane" u zagrebačkom Tuškancu, Prejac je napisao još niz opereta. To su: VJEČNI ŽENIK, JOCO UDMANIĆ, MIS EVA i druge.

Opereta VJEČNI ŽENIK - koju je sam autor nazvao glazbenom šalom - praizvedena je 29. IV. 1935. pod ravnanjem dirigenta Lovre Matačića - kada je Prejac kao svestrani umjetnik proslavljao 40. godišnjicu svoga rada i oprostio se od kazališta i građanstva.

Nakon 1904. godine Gjuro Prejac je bio prestao skladati za tambure, zauzet svojim glumnačkim, dirigentskim i redateljskim poslom.

Tek 30 godina kasnije, instrumentira on svoje pjesme VU PLAVEM TRNACI, PEHARČEK MOJ i POZDRAV ZAGORJU za tamburaški orkestar. To je već bio utjecaj dirigenta Vjekoslava Mutaka, koji je te Prejčeve pjesme želio imati za zagrebački tamburaški orkestar ZAJC, tada najaktivniji tamburaški orkestar u Hrvatskoj. Godine 1935. počinje HTO ZAJC pod Mutakovim uredništvom izdavati časopis HRVATSKA TAMBURICA. Prejac je tada skladao za tamburaški orkestar svoju najpoznatiju koncertnu skladbu romancu PRVO CVIJEĆE tiskanu kao glazbeni prilog HRVATSKE TAMBURICE broj 6./7. - 1937. godine.

JULIJE NJIKOŠ

Ratkažski: PRVO CVIJEĆE

ROMANCA

Prilog
Hrvatske
Tamburice
br. 6.7. 1937.

Andante

Imaće priloženih i naknadno umnoženih partitura za tambure. Prva propozicija u skladu s izdavačkim pravima. Ova je prva od tri. Od 1.50, "Eko" izdavač partitura. Zalozi HTO-ZAJC u Zagrebu 1937.

BORIS KRNIC

Kostajnica, 29.X.1900. + Zagreb, 24.VIII.1979.

Boris Krnic stekao je priznanje istaknutog hrvatskog skladatelja na mnogim područjima glazbenog stvaralaštva, pa tako i na tamburaškom. Za mnoga svoja glazbena djela dobio je razne natječajne nagrade i priznanja, a kadgod i gdje su mu bila izvedena, bila su i od izvođača i od publike s priznanjem primana.

Iako mu tamburaška glazba nije bila glavno područje glazbenog stvaranja, ipak je skladanju za tambure posvetio vrlo mnogo ljubavi, pa što je u tamburaškoj glazbi stvorio, to nosi obilježje izrazite težnje, da se i naše narodno glazbalo umjetnički afirmira, da i tamburaška glazba dobije karakter ozbiljne umjetnosti. U tom je Boris Krnic stajao na jednom od prvih mjesta među skladateljima koji su svoja koncertantna djela pisali za tamburaške orkestre.

Rođen na samoj granici Bosne, gdje tambura ima svoje najstarije zavičajno pravo nakon završene Učiteljske škole i Muzičke akademije u Zagrebu postaje srednjoškolski profesor glazbe na mnogim zagrebačkim gimnazijama i muzičkim školama.

Krnicovo glazbeno stvaralaštvo došlo je do izražaja na svim glazbenim područjima. Skladao je kantate HEROJI DRUGARSTVA - 1929. godine i TVORNIČKE SIRENE - za sole, mješoviti zbor i orkestar. Veliki uspjeh postigao je i njegov oratorij GOLGOTA 1937. godine. Krniceva PREDIGRA za kombinirani tamburaški i simfonijski orkestar i njegova suita PRIGORSKA SVADBA - ubrajaju se među najbolja djela, u kojima je uz simfonijski orkestar upotrebljen i tamburaški. Od orkestralnih plesova spomenimo i njegov SIMFONIJSKI PLES.

Krnic je skladao i cijeli niz voklanih skladbi, osobito za muške i mješovite pjevačke zborove, a njegove skladbe za djecu ubrajaju se među najbolje u cijeloj hrvatskoj glazbenoj literaturi. Nagrađena mu je dječja kantata CVRČAK I MRAVI. Uz dječju operu NIKOLINSKI DAR u dva čina i malu komičnu operu GRADSKI PANDUR u jednom činu, skladao je i operetu ZAGORSKA RUŽA, koja je izvedena u Subotici i Puli.

Za tamburaške orkestre napisao je mnoga koncertantna djela, a najpoznatija su mu suita PLUGOM I MOTIKOM, SRIJEMSKE SLIČICE, PJESMA I PLES, scherzo STARO SITO, MALA SUITA, VESELA PREDIGRA, HRVATSKA RAPSODIJA, UVERTIRA u e - molu, zatim fantazija POČEO JE RADNI DAN.

Osnutkom Festivala tamburaške glazbe u Osijeku pozvan je na suradnju i Boris Krnic. Tako je za ansambl zagrebačkih pivovara TAMBURICA skladao KONCERT ZA KLAVIR I TAMBURAŠKI ORKESTAR U G - duru, koji je doživio svoju praizvedbu na II Festivalu u Osijeku, 2. lipnja 1962. godine. Za III. Festival napisao je svoj drugi KONCERT ZA KLAVIR I TAMBURAŠKI ORKESTAR u h - molu, praizveden također po ansamblu zagrebačkih pivovara TAMBURICA, a pod ravnanjem Teodora Bocha.

Uz Krnicovu kantatu PJESMA MIRA na stihove Ruže Petelinove spomenimo i njegovu baladu PARTIZANKA za sopran i tamburaški orkestar skladanu na stihove Miroslava Feldmana.

Boris Krnic bio je snažna stvaralačka ličnost i njegova djela znaće veliko obogaćenje hrvatske glazbene literature. A njegove skladbe za tamburaške orkestre su jedan od najjačih priloga afirmaciji tamburaške glazbe u umjetničkom smjeru. Dobro, sočno i melodijski privlačno napisane, te za tamburaški orkestar vrlo lijepo instrumentirane stiču sve više prijatelja i među izvođačima i među slušaocima.

JULIJE NJIKOŠ

JOSIP KAPLAN

Krško (Slovenija) 23.XI.1910.

Već kao dijete od šest godina počeo je svirati violinu a velika ljubav za glazbu dovela ga je i na Državni konzervatorij u Zagreb. Studij glazbe završava na Muzičkoj akademiji u Ljubljani. Obavljao je razne dužnosti u mnogim mjestima: bio je profesor glazbe u Banja Luci, Novoj Gradiški i Puli, a mirovinu je dočekaao kao profesor muzičko - teoretskih

predmeta u Srednjoj muzičkoj školi u Rijeci. Sada živi i veoma aktivno djeluje na glazbenom polju u Lovranu.

Uz matično zvanje glazbenog pedagoga, bavio se dirigiranjem orkestrima i pjevačkim zborovima, a uz to je marljivo i skladao. Kao profesor na Učiteljskoj školi u Puli imao je priliku osnovati dječji tamburaški orkestar, koji je ubrzo postao važan činilac u odgoju mladih budućih glazbenih pedagoga. Nastupi pjevačkog zbora i tamburaškog orkestra po mjestima Istre postat će nezaboravni i učenicima - izvođačima programa i publici koja je s oduševljenjem dočekivala svaki njihov nastup.

Premjestivši se u Učiteljsku školu u Rijeci, Josip Kaplan osniva školski orkestar koji uz pjevački zbor doživljava uspjehe, stvarajući tako kadrove za daljnje širenje tamburaškog muziciranja.

Kada su ukinute učiteljske škole, Josip Kaplan nastavlja rad na Pedagoškoj gimnaziji, a nakon godinu dana preuzima mjesto profesora teoretskih predmeta u Srednjoj muzičkoj školi u Rijeci.

Ostavši vjeran svojoj osnovnoj struci, Kaplan marljivo piše svoje skladbe za Simfonijski orkestar, razne komorne sastave, solo - pjesme, zbarsku glazbu, glazbu za dječje igrokaze i skladbe za glasovir.

Na inicijativu tajnika Odbora za muzičku kulturu Prosvjetnog sabora Hrvatske - IVANA FURIĆA, Josip Kaplan piše ciklus skladbi za tamburaški orkestar pod naslovom PJESMA I PLES.

Do danas je skladao ciklus od četrnaest skladbi. PJESMA I PLES je glazbeni oblik od dva kontrastna stavka, građena na jednoj, rjeđe na dvije teme. Sadržaj je najčešće programskog karaktera, uzet iz života i događaja u prirodi, a melodijska, harmonijska i ritmička struktura temelji se na folklornim elementima pojedinih etničkih područja. Odlučivši se za taj oblik, skladatelj je imao pred očima izvođače i slušaoce tih djela - mlade ljude.

Svaka se skladba sastoji od dva dijela međusubno kontrastna: prvi, polagani treba djelovati emotivno, a drugi odaje radost života, optimizam i vjeru ljudske vrijednosti. Dirigent orkestra treba da tumači program koji se krije u podnaslovu svakog pojedinog djela, tako da je izvedba u skladu s ciljem koji je skladbi namijenjen. Sve skladbe ovog ciklusa označene su podnaslovom, što olakšava emotivno doživljavanje, koje neposredno vodi boljem razumjevanju glazbe, a u isto vrijeme i oplemenjivanju izvođača i slušatelja.

PJESMA I PLES broj 1. - *"Masline po doćićih"* - temelji se na istarsko - primorskom melosu, koji skladatelj unosi oprezno kroz pojedine dionice, vodeći računa o karakterističnim, iz istarske ljestvice specifičnim harmonijskim sklopovima. Svaki od dva kontrastirajuća stavka građen je na jednoj temi, bogatoj imitacijama u susjednim dionicama, što kroz raznoliki ritam pridonosi bogatom zvučnom dojmu.

PJESMA I PLES broj 2. - *"Kamen se bjelasa"*. Široka tema prvog stavka ne predstavlja određeno folklorno područje, ali je unatoč tome bliska slušaocu iz svih folklornih odredišta Hrvatske. Vođena u imitaciji od najniže dionice do najviše, vraća se u inverziji istim putem do polaznog tona u najnižoj dionici. Drugi stavak je plesnog karaktera, građen na dvijema kontrastnim temama, koje pridonose dojmu zaokružene cjeline te skladbe.

PJESMA I PLES broj 3. - *"Prazničko jutro"*. Ova skladba evocira radanje prazničkog jutra u svoj ljepoti ljudske

opuštenosti, jutra sunčanih obzorja, kada su srca otvorenija za primanje i vraćanje - jutra, kada svako ljudsko biće osjeća pripadnost veličanstvu Prirode. Kroz prvi stavak izmjenjuju se slike pod zajedničkim nazivnikom - ljepota življenja, dok je drugi stavak odraz životne radosti i drugovanja s prirodom, ispunjen igrama i nestašlucima, kada stariji postaju mladi, osjećajući posjet prirodi kao poziv na ponovni susret.

PJESMA I PLES broj 4. - *"Mirisne grudi mora"*. More, naše praiskonsko ishodište, ostaje u nama kao vječna čežnja da mu se vratimo. Sve što ljudska mašta može dokučiti, nosi pečat dalekih vremena našeg bivstvovanja. Najljepše priče govore o moru kao o nesebičnom davaocu svojih bogatstava, ali i o moru koje često svirepo kažnjava. Ova skladba govori o dobrom moru, o moru koje kroz mirisne grudi svojih valova unosi u nas zdravlje, sreću i radost, osjećajući u isto vrijeme neraskidivu međusobnu pripadnost.

PJESMA I PLES broj 5. - *"Na livadi"*. Djelo nas sjećanjima vraća u dječja prijateljavanja s prirodom, gdje se livadice pretvaraju u maštovitost igara, koje u mladim bićima šire životne horizonte otkrivajući im spoznaje, razvijajući istodobno osjećaj i potrebu druženja. Prvi stavak postepeno proširuje glazbenu misao kroz sve dionice, a na kraju najavljuje radost života, koje u snazi nastupaju u drugom stavku kada započinje igra, radost i veselje, izmjenjujući se međusobno, ostvarujući tako krajnji cilj: naći u prirodi smisao života.

PJESMA I PLES broj 6. - *"Rujna zora rudi"*. Marlji seljaci kreću u cik zore na široka prostranstva oranica. U jutarnjoj svežini odjekuje djevojačka i momačka pjesma, gubeći se u zelenilu blagih širina, koje blistaju u svjetlucanju rose. Cvrkut ptica najavljuje novi dan, dan novih radosnih radnih uspjeha, koji unose u mlada srca novu snagu i jačaju svijest o boljem, ljepšem i sadržajnijem životu.

PJESMA I PLES broj 7. - *"Zrelo žito zlati"*. Široka tema prvog stavka opjevava širinu i nepreglednost slavonskih ravnica, gdje u ranu zoru marljive ruke obavljaju posljednje radove za skorbu žetvu, dok se zlatno žito talasa jednoličnim zamasima teških klasova. Drugi je

stavak odraz radosti i zadovoljstva bogatstvom jesenskih plodova. Radost zbog punih ambara, koji najavljuju dane ljepšeg i boljeg života.

PJESMA I PLES broj 8. - *"Sunčani vidici"*. Pejzaž, obasjan suncem, oivičen bijelim oblačićima, nalik na krdo ovaca, pruža se putniku u svoj raskoši, milujući njegove obraze povjetarcem mirisnog poljskog cvijeća i budeći u njemu radost prijateljavanja s prirodom. Školsko zvono navješćuje svršetak obuke. Poput gorskog potoka, uz radosnu viku i smijeh, potrčaše djeca preko školskog dvorišta i raspršiše se na sve strane putevima koji će ih dovesti svojim kućama. Tamo će ostatak dana proteći u krugu roditelja, braće i sestara...

PJESMA I PLES broj 9. - *"Proljeće u proplancima"*. Na proplanku iznad sela, uz cvrkut ptica i pastirsku pjesmu, rađa se novi dan. Obasjan zrakama izlazećeg sunca, okupan rosom, smije se i pozdravlja. Radost struji životima, unoseći u njih nove životne snage, čineći ih snažnima za daljnje poduhvate. Ples - u drugom stavku - kao iskonski pratilac svih životnih zbivanja, upravlja prirodom. Zatim predah, opuštenost i prikupljanje novih snaga.

PJESMA I PLES broj 10. - *"Dođi diko, žito žeti"*. Djelo nastalo 1979. godine, pripada ciklusu Kaplanovih glazbenih slika iz života na selu. Pisano u dva stavka - Moderato - Allegro - autor teži glazbenom oslikavanju života, koji poput plime i oseke zapljuskuje žitna polja - okružena ljepotom pejzaža, a u njima čovjeka u svim njegovim dimenzijama.

PJESMA I PLES broj 11. - *"Proljetno jutro"*. Izričaj proljeća čest je motiv u Kaplanovim koncertnim skladbama. Dva oprečna stavka - polagani i brzi - izvrsno dočaraju buđenje proljetnog jutra.

PJESMA I PLES broj 12. - *"Jarko sunce odskočilo"*. Djelo nagrađeno 1983. godine na XI. FTG u Osijeku - Brončanom plaketom "Tambura Paje Kolarića". Rano je jutro. U polja zrelog žita kreću žeteoci, praćeni jutarnjim povjetarcem, sretni i nasmijani. Žetva je i marljive ruke skupljaju dragocjen plod usnulih oranica. Šum palog klasa i djevojačka pjesma sjedinjuju se u jutarnjoj zori, dok

sunce svojim toplim rukama ispisuje ritam novog života, utapajući svoje zrake u vrijedne poslenike i zemljine zore. Zvuk zvona plavih daljina nestaje, pa se opet javi - jureći kroz tijela marljivih seljana, izgubivši se konačno u ciku djevojačkom.

PJESMA I PLES broj 13. - *"Sunce na Kvarnere"*. Skladba praižvedena na XVI. Festivalu hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku po Tamburaškom orkestru KUD "Eugen Kumičić" iz Križišća. Sam naslov govori o tematici i skladateljskoj općaranosti.

PJESMA I PLES broj 14. - *"Vrbiče nad morem"*. Djelo praižvedeno u koncertnom programu Tamburaškog orkestra HPT - HŽ Rijeka na XVI. Festivalu hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku. Još jedna skladba s mirisima mora u Kaplanovskoj meditaciji.

Osim navedenog ciklusa, Kaplanova POEMA za tamburaški orkestar nagrađena je 1979. godine plaketom "Tambura Paje Kolarića" na VIII. Festivalu TG u Osijeku.

Njegova skladba SRIJEMSKE IMPRESIJE sastavljene od šest glazbenih raspoloženja, građena je po motivima narodnih pjesama iz Srijema. Njome Kaplan teži odraziti duh, život i ljepotu "kićenog Srijema" i njegovih ljudi. Skladana za veliki tamburaški orkestar najviše se približava doimanju zvukovnog doživljaja suncem obasjanih žitnih polja, nepreglednih vinograda i voćnjaka, djevojačkih i momačkih pjesama u lijepim ljetnim večerima - tamo na obali Dunava.

FANTAZIJA ZA BRAČ SOLO I TAMBURAŠKI ORKESTAR - u dva stavka, skladana je u želji da se sve većem broju mladih tamburaša, koji su na svom glazbalu postigli solidan tehnički domet, pruži mogućnost višeg stupnja muziciranja - to jest solističko sviranje. Stvaranje tog glazbenog oblika potaknut će da se instrumentalna tehnika usavršava što će pridonijeti višoj kvaliteti orkestra, a za dirigente to je izazov za daljnje stručno usavršavanje.

Spomenimo zatim i Kaplanove koncertne skladbe za tamburaški orkestar : VARAŽDINSKI SCHERZO (1977.), SCHERZO RUSTICO (1978.), glazbenu sliku DALMATINSKI

PEJSAŽ (1979.), BIJELI KIPOVI (1980.), PROLJETNE RADOSTI (1981.), PLESNU SUITU (1981.), PRIMORSKU SUITU (1983.), ZVIRA VODA (1986.) ĐAKOVAČKI VEZ (1989.) SAMOBORSKI RONDO (1991.) te kantatu PJESMA SUTRAŠNJIH na stihove Gustava Krkleca za sola, mješoviti zbor i tamburaški orkestar.

Naročitu pažnju obraća Josip Kaplan pisanju djela za kulturno - umjetnička društva, bilo vokalna ili instrumentalna. Mnoge su njegove skladbe na repertoarima naših amaterskih društava, školskih pjevačkih zborova, tamburaških i harmonikaških orkestara i drugih instrumentalnih sastava. Svoje dugogodišnje iskustvo prenašao je na mladu generaciju, bilo u školi, ili poslije, da ti mladi ljudi počinju djelovati u kulturno - umjetničkim društvima svjestan uloge koju kao pedagog, skladatelj i dirigent nosi svaki glazbenik. Josip Kaplan, i danas, iako u poodmaklim godinama svog života, neumorno obavlja taj plemeniti posao.

Napisao je i sedamdesetak skladbi za pjevačke zborove, od kojih su naročito značajne GALIOTOVA PESAM za mješoviti pjevački zbor, te GUBEC MATIJAŠ, skladba koja se često nalazi na programima pjevačkih zborova. Poznate su i njegove pjesme JELENČE MALENO, ZORJA, MOJA ZORJA, te ŽELJA na riječi Garsija Lorce. Djeci je posvetio pet ciklusa sa 45 pjesama, i to DJECA U PRIRODI, DJECA U SLOBODI, CVJETNI PUTELJAK, NA SUNČANOJ STAZI i U SUSRET SUNCU. Skladao je i muziku za glazbene priče PEPELJUGA na stihove Vladimira Nazora i LABUDOVO PERO na tekst Franje Barića.

Istra sa svojim specifičnim narodnim melosom stalna je inspiracija Josipu Kaplanu. Služeći se istarskim motivima narodnih pjesama, napisao je nekoliko značajnih djela, od kojih neka budu spomenuti SERENADA ZA PUHAČKI KVINTET, GUDAČKI KVINTET broj 2., ISTARSKA IMPRESIJE, SONATA ZA OBOU I KLAVIR, ISTARSKA SUIA za klavir, SONATA ZA HARMONIKU, te TRI ISTARSKA PLESA ZA VIOLINU I KLAVIR.

Od većih koncertnih djela pisanih suvremenim stilom treba spomenuti Kaplanove skladbe RONDO za gudački orkestar, KONCERT ZA VIOLINU I ORKESTAR, DIVERTIMENTO te ELEGIJU I CAPRICCIO za komorni ansambl, TRIPTIHON

za simfonijski orkestar, III. GUDAČKI KVARTET, CONCERTINO ZA GUDAČE i ČETIRI ISTARSKA PLESA za duhački kvartet.

JULIJE NJIKOŠ

IVAN FURIĆ

Uz 80-u obljetnicu rođenja

Glazbeni pedagog, zborovoda i organizator IVAN FURIĆ, rođen je 15. VII. 1915. godine u Davoru, mjestu na Savi, dvadesetak kilometara udaljenom od Nove Gradiške. Tu polazi pučku školu, zatim u više gradova pohađa nižu gimnaziju te završava petorazrednu učiteljsku školu.

Glazbeno obrazovanje nastavlja kasnije na trogodišnjoj Višoj pedagoškoj školi u Zagrebu gdje je diplomirao VIII b grupu predmeta: MUZIČKI ODGOJ - POVIJEST. U brojnoj obitelji Ivana Furića glazba je imala znatno mjesto. Otac je vodio tamburaški zbor, starija sestra svirala je citru, mnogo se pjevalo, među ostalim brojne davorije. U susjedstvu su se čule "egede" (violina), u školi je bio harmonij, u crkvi dobre orgulje, na drumovima i u kolu čule su se razne pučke pjesme, natjecale se dvije glazbe - orlovska i sokolska - što je sve imalo ulogu u nastajanju ljubavi prema glazbi općenito - sjeća se Furić.

Kao učitelj službovao je u Kozaricama kod Novske i u Davoru. Poslije rata od 1946. godine živi u Požegi, gdje je vršio razne dužnosti. Bio je instruktor za narodno prosvjećivanje, upravitelj dječjeg doma, zborovoda više zborova, nastavnik glazbenog odgoja i kulturni radnik. Bio je suorganizator pri osnivanju Planinarskog društva i Šah-kluba, pomagač pri formiranju Biblioteke i Amaterskog kazališta. Iz Požege odlazi u Zagreb 1958. godine sa obitelji, pa je četiri godine nastavnik glazbenog odgoja na OŠ "A.Šenoa", da bi po pozivu prešao na rad u Savez muzičkih društava Hrvatske kao stručni suradnik.

Transformacijom te organizacije i fuzioniranjem s Prosvjetnim saborom Hrvatske suradnik je a potom tajnik Odbora za muzičku kulturu. S te dužnosti otišao je u mirovinu 1976. godine i živi u Zagrebu pomažući nekim aktivnostima u glazbenom amaterizmu i dalje.

Mnogostranost njegova rada je velika. Pokušat ću u prigodi podsjetiti na neke elemente koji govore o njegovoj ulozi u razvijanju glazbenog amaterizma i glazbene kulture uopće.

GLAZBENI PEDAGOG I DIRIGENT

Kao glazbeni pedagog Ivan Furić u mnogome je prihvaćao suvremenije metode rada u nastavi, gorljivo je nastojao da se prevladaju zastarjeli metodički postupci. Kad su Zlatko Grgošević i Božo Antonić propagirali principe TONIC-SOL-FA sistem Johna Curwena vidio je u tome veliki skok za nastajuće osmogodišnje školovanje i model koji odgovara naročito općeobrazovnim školama u nas u poratnom vremenu s malo kadrova. Slovčana notacija, fonomimika, slušni dojam, modulatori, vježbanja uz stalno mijenjanje tonaliteta, relativna i apsolutna notacija, te kasnije po tome usavršeni TONICA-DO sistem Agnes Hundoegeger, uz ritamsko čitanje Galin-Paris-Chevèove metode u našoj su sredini tada bili korak naprijed. Ocjenjivan ocjenom "naročito se ističe", prihvaćao je Orffovu školu stvaralačkih impulsa, Jödeova i Rindererova mišljenja da bi nastava bila što aktivnija i stvaralačka. Kao uvod u zorno pjevanje rado je koristio kanone, a pjesmu je smatrao polazištem muzičke abecede.

Vodio je u žaru polemike oko udžbenika i nastavnog programa (Telegram, Kulturni radnik, Muzika i škola). Udruženje muzičkih pedagoga Hrvatske proglasilo ga je i počasnim članom (1972.).

Dirigentski rad počeo je u Kozaricama osnivanjem muškog zbora (1937.). Pred rat organizira mješoviti pjevački zbor u Davoru, no rat kao rat prekida uspjehe i zamišljene planove.

Iza rata u razdoblju od 1946. - 1958. vodi HPD VIJENAC u Požegi, zatim RKUD PAPUK i druge zborove. To je razdoblje njegovog najplodnijeg uspona kao dirigenta.

Obilježeno je opširnije u spomenici HPD VIJENAC. Koncerti, duge turneje i gostovanja širom Hrvatske te Bosne i Hercegovine, natjecanja u Brodu, Osijeku, Zagrebu donijeli su priznanja i nagrade. Pazio je na afirmaciju nacionalne glazbene kulture. Proniknuo je srž zbornog života i njegovog smisla, nalazio motivacije, poštovao tradicionalnu tonalnu glazbu bez suprotstavljanja novome. Volio je tekstove s jačim emocionalnim impulsom, nove skladbe i uopće zbornsko kretanje, melodiju riječi i akcenata a i modulacijske zamke. Kako sam kaže rado se savjetovao sa Bošom Antonićem, Jakovom Gotovcem, Zlatkom Grgoševićem, Miroslavom Magdalenićem, Rudolfom Matzom, Slavkom Zlatićem i skladateljima čija je djela izvodio. Drago mu je, što se kaže, bila radost duha i sluha. Izbirljiv u programiranju, može se reći da je zaista uživao u radu. Iz zapisa narodnih napjeva harmonizirao je desetak pjesama.

ULOGA U MUZIČKIM SMOTRAMA DJECE I OMLADINE HRVATSKE

Tijekom 14 godina (1962.-1976.) bio je najneposrednije angažiran u provedbi najvećih glazbenih svečanosti po broju mladih učesnika u Hrvatskoj, u pripremanjima i realizaciji MUZIČKE SMOTRE DJECE I OMLADINE HRVATSKE. Podatak da su:

1962. godine u 23 ansambla sudjelovala 1050, a

1976. godine u 120 ansambla 4530 izvođača,

najbolje pokazuje progresiju kojom je rasla sama manifestacija da bi 1976. godine trajala četiri dana. Smotra je okupljala izabrane dječje zborove nižeg i višeg uzrasta a cappella ili uz pratnju, gudačke, puhačke, tamburaške, harmonikaške i kombinirane orkestre, omladinske mješovite zborove, plesne-baletne, ritmičke i folklorne skupine u Hrvatskoj te strane goste. Naravno i skladatelje, dirigente, koreografe, pedagoge te društvene i kulturne radnike.

Put ove svakogodišnje svečanosti mladih teče zapravo od 1957. godine do danas. Paralelan je razvitku osmogodišnjeg i srednjeg školstva. Ima brojne ciljeve i značajke te zanimljiv historijat. Zapravo to bi trebao biti predmet opširnije studije, jer su smotre kazivale kako se razvija aglazbeni odgoj u nas, što ga karakterizira i kakav je domet. Zborovi i orkestri, a kasnije i plesni sastavi bili

su već u to vrijeme (a i danas) dominantan način glazbenog izražavanja mladih u školama i društvima. U organiziranje smotri svakako je bilo uključeno mnogo suradnika. Najveći dio poslova neštedimice su vršili prvih godina IVAN PLASAJ, a kasnije IVAN FURIĆ. Treba istaći formuliranje ciljeva i koncipiranje propozicija, pokušaj uvođenja natjecanja u pjevanju i sviranju s lista (1962.), opremanje zborova, orkestara i grupa širokim izborom literature, uvođenje natjecanja po kategorijama, nagrađivanje autora i dirigenata, veze sa RTV i novinstvom. Svaka smotra donosila je različita iskustva pa i iskušenja. Omogućila je dodir djece, skladatelja i koreografa osobito nakon prijelaza iz zagreba u Varaždin (1968.) u kojem je djelovao veliki pomagač smotre prof. MARIJAN ZUBER. Uz smotre organizirana su razna savjetovanja dirigenata, skladatelja, pedagoga o aktualnim temama. Za sve je trebalo pronalaziti sredstva: iz budžeta, iz Fonda, RSIZ-kulture, dotacija i sponzorstvom, kako kada, kako koje godine, kako uspješno - no uvijek teško. Za literaturu obraćalo se i stranim veleposlanstvima. Sve je teklo s dahom mnogih zavičaja od Čakovca do Iloka, od Pule do Dubrovnika uzduž i poprijeko Hrvatske. A sve je bio vrlo složen posao: Izabrati sudionike i provjeriti vrijednosti programa, osigurati dolazak, prihvati i povratak tisuća mladih, odabrati goste, mozgati o najsitnijim dijelovima provedbe programa na sceni i izvan nje, imenovati žiri, razriješiti dileme da li natjecanje ili manifestacija, ili oboje, što je program poslije izvedaba i sl. Puno je sjemena posijano u brazdu vremena. Koliko pjesama, koliko prezentacija stvaralaštva! Kazivalo se zapravo gdje smo - sjeća se naš Ivo. U svemu tome bili su nužni planovi, dogovori, zaduženja, zaključci, predračuni, predstavke, molbe, okružnice, ankete, natječaji, stručne komisije, susreti, analize, izvješća, beskrajna putovanja i još duga abeceda poslova organizatora. Tu je naš IVAN FURIĆ marno djelovao. O tome vremenu i njegovoj uloženoj energiji govore mnoga priznanja koja je primio.

FESTIVALI PJEVAČKIH ZBOROVA

Sistem festivala pjevačkih zborova u Hrvatskoj dugo je komponiran. Zboraštvo amatera davno je prošlo sto ljeta. Raslo je i padalo. Nicalo iznovice i uzdizalo se. Festivali su mu uvijek davali žive poticaje. Od šezdesetih godina

ovog stoljeća vuče se nit redovitih manifestacija. Od Zagreba do Šibenika, od Petrinje do Zadra, koji je prihvaćen i izabran kao grad stalni domaćin, teče hrvatsko zborarstvo iskazujući svoje rezultate i to je zapravo procvatno razdoblje. U njemu su niknula nova društva, a starija obnovljena. U promicanju i organiziranju najveća uloga pripada Savezu muzičkih društava, te Odboru za muzičku kulturu Prosvjetnog sabora Hrvatske, što je u kontinuitetu ista organizacija. Ne ulazeći u statističke podatke o broju pjevača, dirigenata, broju izvedenih djela, praižvedbi i drugih pokazatelja, poznato je da je kvalitet nadmašio ranija razdoblja u svemu. Što sugerirati zborovima raznih kategorija, kako do praižvedbi, kako provesti selekciju, kako sve zaodjenuti u fini program označen u festivalskim knjižicama, kako naći suradnike, kako suorganizatore, pokrovitelje, kako se snalaziti u mnoštvu organizacijskih poslova, u financijskim škripcima, uvijek su bile muke organizatora. Za organizacijske poslove u Petrinji zdušno se zalagao EDO GENER, u Zadru pak JAKOV POLIĆ. Glavni motori bili su u Zagrebu najprije IVO PLASAJ, a potom IVAN FURIĆ. Iz centra su tekli svi značajniji poslovi i zna se na čijim plećima. U mnogome su analogni radu na dječjim smotrama pa ne bi ponavljao.

S HARMONIKAMA

Harmonika kao solistički instrument, kao član komornih sastava i konačno kao orkestar harmonika ima u Hrvatskoj svoju razvojnu stazu. O njoj se začudo malo pisalo. Među mnogim organizatorima sviranja na harmonici, sticajem okolnosti da je radio u Savezu muzičkih društava Hrvatske i kasnije u Odboru za muzičku kulturu PSH, našao se i IVAN FURIĆ. S pozicije stručnog suradnika, a kasnije tajnika organizacije, zašao je u svijet harmonike, shvatio i vidio mnoge nedostatke i istinu u tom području. Neorganiziranost, totalna oskudnost literature, a osobito skladbi hrvatskih autora, učenje harmonike samo kroz tečajeve, ograničena povezanost sa svijetom oko nas, otužan sustav nabave dobrih instrumenata, pitanje bolje kvalificiranosti kadrova i štošta ostalog, silili su na akcije. Organizirani su prvi seminari za nastavnike harmonike, ljetni u Puli, zimski u Zagrebu. Pridobijena je plejada skladatelja koji pišu za harmoniku i harmonikaške orkestre, plejada u kojoj su se našli Bruno Bjelinski, Emil

Cossetto, Josip Kaplan, Ivo Lhotka-Kalinski, Miroslav Miletić, Nello Milotti, Nikša Njirić, Boris Papandopulo, Ferdo Pomykalo, Vladimir Tomerlin, Tihomil Vidošić, Josip Vrhovski, Slavko Zlatić i drugi skladatelji.

Velika i najorganiziranija baza za harmonike OKUD ISTRA u Puli sa svojom školom pod vodstvom STANKA MIHOVILIĆA, davala je poseban primjer rada. Zato dolazi do odluke da se prvi susret harmonikaških orkestara organizira u Puli 1964. godine. Toj odluci najviše su pridonijeli Stanko Mihovilić i Ivan Furić, te Ivan Plasaj i Franjo Marinković. Od tada susreti se održavaju svake godine. Narasli su od hrvatske do međurepubličke i međunarodne manifestacije, koja okuplja orkestre i soliste na natjecanja u raznim kategorijama. Tu se vrši i izbor naših predstavnika sa svjetsko natjecanje i trofej (HARMONIKA WELTFESTIVAL). Susretima je nastalo otvaranje prema svijetu. Nastaju veze sa Austrijom, Belgijom, Bugarskom, Češkom, Francuskom, Italijom, Mađarskom, Njemačkom, Slovačkom, Rusijom i Švicarskom.

Program 13 susreta sastavljao je uglavnom Ivan Furić. Na njegovu inicijativu B. PEPEONIK izrađuje znak susreta, a Z. ČULAR statue harmonikaša (stojeću i sjedeću). Ivan Furić proširuje lanac izdavanja literature za harmoniku kojoj je većim dijelom bio urednik. Na prvom mjestu radi se o izvornim djelima, a zatim o aranžmanima za solo instrument, dua, tria, kvartete i orkestre.

Bilo je razdoblje kad se struktura orkestara mijenjala uvođenjem bas-harmonike, elektronijuma i shyntesizera. Priređivane su izložbe instrumenata. U Hrvatsku dolaze vrsni stručnjaci iz stranih zemalja kao predavači u seminarima, koji daju sve bolje uspjehe dirigenata i nastavnika. U nabujalosti brojem svirača i sve kvalificiranijeg rada i harmonika ulazi u glazbene škole kao ravnopravan instrument. U svemu tome uloga Ivana Furića bila je znatna i neosporna.

NA TAMBURAŠKOM POLJU

Svijest o tradiciji tambure, njezina didaktička vrijednost i funkcija u školama i društvima bili su jasni. Kraj ravnodušnosti pojedinaca i gledanja mnogih društvenih čimbenika koji su, nepознаujući elementarne mogućnosti,

odlike i vlastitost ovog našeg narodnog glazbala usporavali njezino napredovanje, vidio je drukčiju, pravedniju stranu za instrumentarij koji živi, koji nikom ne smeta u obitelji glazbala i koji specifičnošću svojom drži značajno mjesto u širenju glazbenosti.

S dužnosti koju je vršio animirao je brojni krug skladatelja, dirigenata i suradnika za stvar tamburaštva s ciljem da što seroznija i ljepša djela ulaze u dvorane, na pozornice, radio, TV, festivale, gramofonske ploče itd.

Bujanje školskih orkestara u Hrvatskoj dio je i njegovog promidžbenog rada. Planirao je, propagirao i osnivao tamburaške tečajeve i društva, savjetom pomagao narodne glazbene škole pri narodnim sveučilištima. Mnoga od tih organiziranih učilišta prerasla su vremenom u redovne glazbene škole.

U borbi za literaturu, za rang, za kvalitet instrumentarija, u naporima za suvremenije i modernije, nezamornom je strašću tražio rješenja.

Mnoštvo koncepata pravila, statuta, propozicija i prijedloga programa, hod i putovi po školama i društvima radi poticanja razvoja, osokoljivanja početnika, unapređivanja rada općenito, sastavnice su šire njegove djelatnosti.

Na savjetovanju o tamburaškoj glazbi održanom 1. do 5. kolovoza 1962. godine u Crikvenici inicirao je donošenje zaključaka o potrebi zaokreta u pravcu jače afirmacije tambure. Zaključci su sadržavali 22 točke na pet stranica i nije ih lako sabiti u nekoliko redova. Spomenut ću neke: pitanje sistema (kvartni, kvintni), oplemenjivanje zvuka, potvrda zaključaka stručnjaka iz 1958. o standardnoj partituri, oprezno nastavljanje uvođenja netamburaških instrumenata u tamburaški korpus, preporuka o tamburaškim školama i priručnicima, otvaranje veza sa organizacijama izvan Hrvatske, nastupi uspješnijih orkestara na radiju i televiziji, tisak i rad društava, seminari, literatura, gramofonske ploče, revizija poentiranja autorskih prava vezanih na tamburu, festival i na republičkom nivou, uzajamna gostovanja, koncerti, aranžmani itd, itd.

Od tog savjetovanja (1962.) pa do odlaska u mirovinu (1976.) Ivan Furić je radio na mnoštvu tih zaključaka. I

tambura se našla u redovnoj glazbenoj školi. Niču orkestri, putuju po Hrvatskoj i izvan zemlje na turneje. Osim u Osijeku na glavnom festivalu, pojavljuje se tambura još u Krapini i Požegi. (S Franjom Šalićem Ivan Furić bio je i začetnik MFS u Požegi). Svirača je bilo kako se običaje reći "koliko hoćeš", dirigenata malo, a malo i pravih majstora zvuka.

Pokretač je zbirke TAMBURAŠKI ORKESTRI i urednik više brojeva. Nastojao je za dječje i omladinske orkestre tiskati odgovarajuću literaturu koncentracijom izvornih djela za tambure, ali i na dobre aranžmane djela poznatih svjetskih skladatelja.

Ako se zaviri u katalog Muzičke biblioteke PSH iz 1973. godine vidljivo je da je tandem Ivan Plasaj - Ivan Furić do tog vremena objavio 36 autora sa 64 dječje skladbe uz tamburaški orkestar, zatim 15 autora sa 40 djela za mješoviti zbor i tamburaški orkestar među kojima su bile i dvije kantate (Julije Njikoš: ŠOKADIJA, Josip Vrhovski: HASANAGINICA), tu su i solo pjesme uz TO 22 skladatelja sa 33 djela. Za same pak tamburaške orkestre tiskano je 55 djela 37 skladatelja, te već citirane zbirke TAMBURAŠKI ORKESTRI sa po desetak izabranih djela.

Bez tamburomanije inzistirao je na izdavanju škola, vježbi, prvotiskanih skladbi šireći krug suradnika s ciljem: modernije i suvremenije.

Poznavao je situacije u školskim i društvenim orkestrima, jer je mnoge obilazio, slušao njihove interpretacije i poticao ih na novo, posebno, netipično, na širok repertoar.

Pozivu da se stvaraju novi oblici odazivali su se autori.

U okviru Odbora za muzičku kulturu PSH založio se za konstituiranje pododbora za tambure koji je izvjesno vrijeme dobro funkcionirao.

Od dirigenata u TG nitko nije vodio orkestre da bi se onovćio, svi su bili entuzijasti i veliki dragovoljci. Polazili su ljetne i zimske seminare u Cresu, Crikvenici, Iloku, Brodu, Zadru, Posedarju, Zagrebu i drugim mjestima. Organizatori su bili zajednički ili pojedinačno Ivan Plasaj i

Ivan Furić, a predavači: Božo Antonić, Slavko Zlatić, Milan Jadrošić, Željko Bradić, Julije Njikoš, Lovro Županović, Mihael Ferić, Tihomil Vidošić, Vladimir Kranjčević, Josip Kaplan, Adalbert Marković i mnogi drugi. U seminarima se od početnog do naprednog sviranja u orkestru prorađivalo dirigiranje, aranžiranje i orkestriranje, povijest tambure i tamburaške glazbe, te analiza kompozicija. Tamburaške partiture išle su u Gradišće, Mađarsku, SAD po svijetu.

Ivan Furić podvlačio je da sudbina orkestara leži u njihovom repertoaru. Zalagao se za združene nastupe, zajedničke koncerte, za regionalne smotre, razmjene. U tisku i na radiju i TV budio je interese, žalio se na licemjerno nespominjanje tambure (u ono vrijeme), smanjivao je sitna međusobna parbenja i rogatanja među aktivistima. Karakterističan je opsežan organizatorski rad i nastojanje da tambura dobije svoje mjesto u glazbenom školstvu.

Od početnih godina Festivala tamburaške glazbe u Osijeku Ivan Furić vezan je plodnom suranjom. Djelovao je i radio na mnogim pitanjima organizacije, primarno na statutarnim koncepcijama, programskoj orijentaciji, na osiguranju participacijskih sredstava i odbrani same manifestacije. Nastojao je da Festival dobije što veći zamah i dignitet i što više dobrih glazbenih djela različitog oblika, pa festivalska geneza u mnogo čemu pokazuje njegove priloge. U grafikonu uspona i njegovo ime ima značajno mjesto. Zalagao se za objektivnu valorizaciju, razvijao analitički interes, govorio je i pisao o Festivalu i na razne ga načine popularizirao. Utjecao je na repertoar, mislio i prosuđivao o njemu i želio da programske interpretacije budu na što većoj estetskoj razini.

Magija izvedbi ga je privlačila, u Festivalu vidio je kompletnu sliku tamburaštva Hrvatske, borio se da se održava svake godine. Njegovi tragovi vide se i u programskim knjižicama. Bio je član organizacijskog, pa stručnog odbora te član žirija kroz više godina.

U SEMINARIMA

Radi usavršavanja glazbenih kadrova i folklornih koreografa pripremani su mnogi seminari. Kao već

tradicionalne koji se održavaju svake godine valja spomenuti:

- Seminare za dirigente pjevačkih zborova (ljetne i zimske). Predavači su bili istaknuti dirigenti i glazbeni pedagozi (Božo Antonić, Slavko Zlatić, Mladen Pozajić, Vladimir Kranjčević, Adalbert Marković i dr.),

- Seminare za dirigente i nastavnike harmonike održavane u Puli i Zagrebu (ljetni i zimski s predavačima iz mnogih centara i stručnjacima iz Praga, Bratislave, Münchena, Nürnberga, Budimpešte, Trossingena, Moskve i dr.),

- Seminare za dirigente tamburaških orkestara (o tome je već ranije rečeno),

- Seminare za dirigente puhačkih orkestara i

- Ljetne i zimske folklorističke seminare za koreografe koji su imali (i još imaju) internacionalni karakter, jer ih je znalo godišnje polaziti i preko 40 stranih koreografa. Obradivane su naše plesne zone. Stručni voditelj bio je dr. IVAN IVANČAN sa kolegijem specijalista za pojedine zone.

Organizirati seminare, izabrati lokacije i vrijeme, predavače i demonstratore, pripremati smještaj, notne i folklorističke materijale uvijek s novitetima, davati potrebne informacije, sve analizirati i dokumentirati, skicirati troškovnike, pronalaziti sredstva, dogovoriti programe s predavačima i sl. nije bilo ni malo jednostavno. Svega toga laćao se Ivan Furić 14 godina zaredom (1962. - 1976.) kao organizator s voljom, ambicijom i željom da sve uspije.

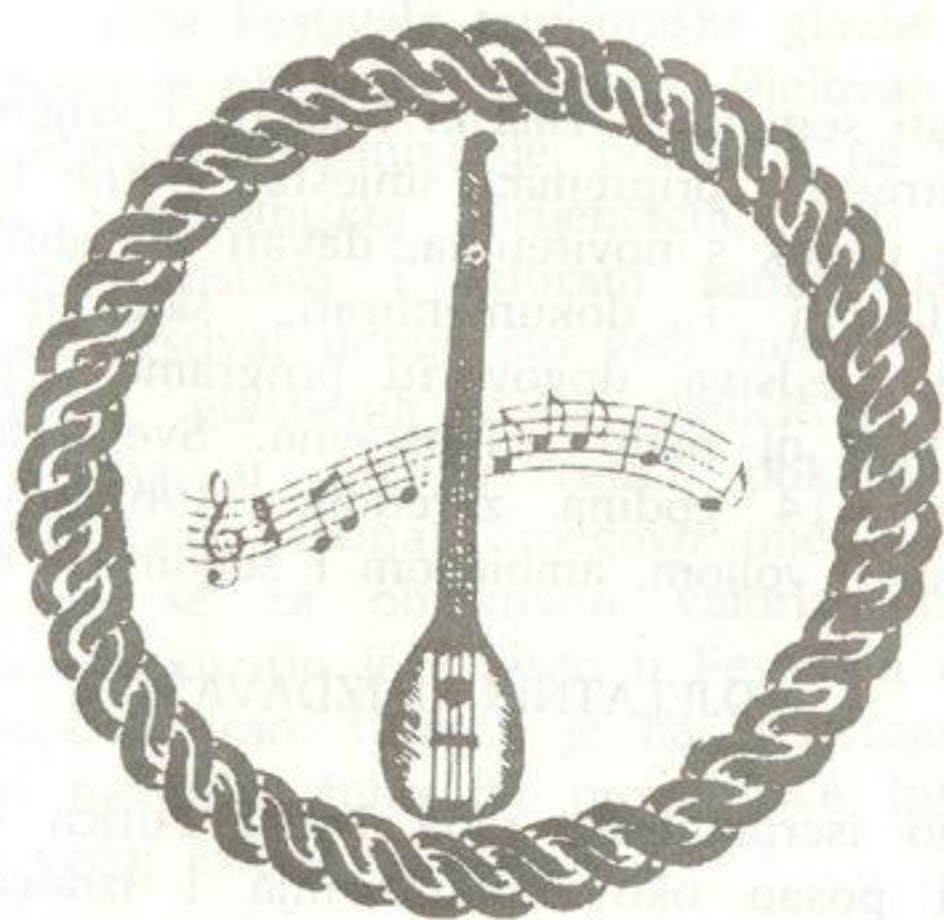
DJELATNIK U IZDAVAŠTVU

Veliki dio iscrpljujućeg rada Ivana Furića odnosi se na urednički posao oko umnožavanja i izdavanja glazbene literature. Put do osnivanja Muzičke biblioteke nije bio jednostavan. Od starog stroja, koji se znojio svakodnevnim okretanjem do novog i do korištenja usluga u drugim tiskarama put je posut pravim dramama. Kad se danas uzme u ruke već citirani Katalog jasne su dimenzije rada. Konce su vukli najprije Ivan Plasaj, a potom sve šire i složenije Ivan Furić. Vukli su kako su najbolje mogli u okolnostima onog vremena. Umnožavanje i objavljivanje djela bilo je složen posao: naručilac, autor, sredstva, kaligraf, materijal, tiskar, plasman i uvijek žurba i žurba,

Još nekoliko riječi

Naputovao se Ivan Furić domovinom svojom. Konakovao u stotinjak mjesta vučen pozivom i nutarnjom težnjom da bi se išlo naprijed. Podario je sebe mnogim stvarima, osobito u glazbenom amaterizmu, poštujući pravicu, istinu, dobrotu i slobodu. Neka u mirovini sretno živi u radu koji sam planira i bira!

JULIJE NJIKOŠ

ZLATNI JUBILEJ JULIJA NJIKOŠA

Pisati o zlatnom jubileju, nije jednostavno kad je autor ograničen prostorom, a pogotovu kad se govori o stvaraocu kao što je JULIJE NJIKOŠ, iza koga blista 50 godina umjetničkog i znanstvenog rada na području tamburaške glazbe, koju je obogatio bezbrojnim djelima.

JULIJE NJIKOŠ rođen je u Osijeku, 9. travnja 1924. godine, gdje je rano zavolio tamburicu, učio glazbu, a kasnije se usavršavao u Zagrebu, gdje živi od 1968. godine. Međutim, sve njegove preokupacije i stvaralačke inspiracije vezane su cijelog života za Osijek i Slavoniju, u kojoj je i danas "kod kuće" i kojoj je poklonio najveći dio znanja i umjeća, stvarajući vrijedna i zapažena djela kao zapisivač narodnog blaga, kao muzikolog i melograf, kao skladatelj i glazbeni kritičar, a posebice kao vrsni dirigent tamburaških orkestara, za kojega dr. Josip Andrić u svojoj knjizi TAMBURAŠKA GLAZBA piše: "Kao dirigent je Njikoš jedan od dosada najboljih tamburaških dirigenata uopće, pa nitko nije dosad izveo toliko i najveća djela izvorne tamburaške literature kao on. Ta Njikoševa tamburaška dosljednost i težnja za umjetničkom afirmacijom tamburaške glazbe urodila je i ostvarenjem osječkih festivala tamburaške glazbe."

Punih 50 godina radio je žarom istinskog pregaoca i rodoljuba, sretan što svojim djelima ispisuje povijest hrvatske glazbene kulture. I danas, iako je ušao u osmo desetljeće života, vodi ga njegova nepresušna energija u nove svjetove i dostignuća hrvatske tamburaške glazbe.

Razvio je široko područje djelatnosti. Počeo je kao mladi tamburaš u orkestru osječkih grafičara "Tipograf", ali je vrlo brzo, sa 12 godina stao pred tamburaški orkestar kao dirigent. Umjeće dirigiranja razvio je do uspješnih kreacija, dirigirajući tamburaškim orkestrom STD "Pajo Kolarić", koje je Društvo osnovao 21. ožujka 1954. godine u Osijeku. Društvo je tada preuzelo zadatak da unapređuje tamburašku glazbu i bori se za njenu afirmaciju. Kao dirigent i umjetnički voditelj učinio je mnogo na uspješnom razvoju ovog amaterskog glazbenog društva, koje je svoje kvalitete dokazivalo na brojnim nastupima i gostovanjima diljem naše lijepe zemlje, ili u zemljama Evrope, Kanade i Amerike, među hrvatskim iseljenicima.

Njegova težnja da tamburaška glazba ne služi samo razonodi i zabavi nego da dosegne umjetničke domete, dovela ga je na zamisao da STD "Pajo Kolarić" bude OSNIVAČ Festivala hrvatske tamburaške glazbe sa sjedištem u Osijeku. Uz podršku tamburaških stručnjaka to mu je i uspjelo 1961. godine, kada je održan prvi Festival, a Julije Njikoš imenovan predsjednikom Programsko-umjetničkog savjeta, koju dužnost obavlja i danas, nakon 33 godine, vrlo uspješno. Zato možemo tvrditi da su njegove zasluge neprocjenjive za rast i rezultate ove jedinstvene kulturne manifestacije. Osim što je kreirao program Festivala, on je dirigirao orkestrima, skladao mnoga koncertantna djela za tamburaške orkestre, napisao brojne članke i priloge za knjižicu Festivala i rješavao ključne probleme svih održanih 17 festivala.

Danas kada je FESTIVAL HRVATSKE TAMBURAŠKE GLAZBE U OSIJEKU opravdao svoje postojanje, valja priznati da je Julije Njikoš odigrao važnu ulogu na njegovoj afirmaciji, na razvoju tamburaške glazbe i njenoj popularizaciji. Za Festival je oduševio mnoge tamburaše i tamburaške orkestre, mnoge glazbenike, skladatelje i pjesnike, čija djela znače dragocjen prilog glazbenoj literaturi ove vrste. Među njima ističu se i brojne skladbe Julija Njikoša koje uspješno izvode orkestri diljem zemlje i

hrvatske diaspore, te je nepobitno da spada među najplodnije hrvatske skladatelje vrsnih djela za tamburaške orkestre. Zato tamburaška društva najčešće imaju na programu njegove koncertantne skladbe, jer pružaju široku mogućnost muziciranja na tamburi, čiju dušu i mogućnost Njikoš najbolje pozna. Njegove praizvedbe, koje izvode tamburaški orkestri u natjecateljskom dijelu Festivala, bivaju ocijenjene prvim nagradama, odnosno zlatnom, srebrenom ili brončanom plakatom "TAMBURA PAJE KOLARIĆA".

U skladateljskom radu veoma je raznovrstan što se tiče glazbenih oblika, ali je Slavonija nepresušno vrelo njegovih inspiracija, koju nam prikazuje u prelijepim melodijama kantata, suite, veselim predigramima, koncertnih kola, u ciklusu rapsodija, među kojima se ljepotom ističe SLAVONSKA RAPSODIJA, himna slavonskom podneblju i životu na njemim prostranstvima. Međutim naslovi skladbi: LEGENDA O TAMBURICI, PODRAVSKA RAPSODIJA, POSAVSKI ZVUCI, MIHOLJAČKO SIJELO, ZAGORSKA RAPSODIJA, ŽETVA, ĐAKOVO JE SRCE SLAVONIJE, ŠOKAČKA PREDIGRA, BARANJSKA RAPSODIJA, BUNJEVAČKA GRANA i mnoge druge odaju Njikošev interes za sve krajeve naše lijepe hrvatske zemlje, koju je pretočio u najljepše tonove ljubavi prema njoj.

Na stihove narodne lirike skladao je kantatu ŠOKADIJA za sopran, ženski i muški glas, mješoviti zbor i tamburaški orkestar. Spomenimo, nadalje, i Njikoševa koncertantna djela: suitu SLAVONIJOM RAVNOM, simfonijske glazbene slike: FRUŠKOGORSKI BISERI i ŠOKAČKA KRV, elegiju PJESMA BEZ RIJEČI, sentimentalnu ROMANCU u G-duru, raspjevanu predigru U SLAVONSKOM SELU, veselu BEČARSKU RAPSODIJU za muški zbor i tamburaški orkestar; ciklus rapsodija MOJA ZEMLJA, PLESNI INTERMEZZO, NOTTURNO - posvećen uspomeni Dore Pejačević, glazbenu skicu POKRAJ STARE DRAVE, idile: U SMIRAJ DANA i VEČER NA KORANI, ELEGINU O LISINSKOM - u spomen 175. godišnjice rođenja; koračnice SLAVONAC i POSAVAC, intermezzo IZGUBLJENA NADA te koncertna kola: U SLAVONSKOM KOLU, TEMPA, IVANČICA, U ŠOKAČKOM KOLU i KOLOVOĐO, DED KOLO POVEDI...

Pjevački zborovi često izvode Njikoševu skladbu NAŠIM ŠOROM, SLAVONIJO - ZEMLJO PLEMENITA, OJ BARANJO, MED' DVI VODE 'LADNE, POZDRAV ŠUMI, VESELO JE NAŠE SELO, PRID ZORU JE LIPO MILOVANJE, TRAGOM POŽUTJELIH SLIKA i HRVATSKA SELJAČKA SLOGA...

Skladao je i mnoge pjesme na stihove narodne lirike i naših pjesnika, od kojih su mu najpoznatije MOJ JE LOLA U NANE JEDINAC, DIKO MOJA, MOJE ZLATO SUVO, OKO MOJE GARAVO, PALA ROSA SVUDA PO SOKAKU (stihovi dr. Pavle Blažek) ŠOKAČKI NOTTURNO (Vladimir REM) ZLATARU SU OBUKLE RAVNICE (Drago Britvić), KLASJE (dr. Pavle Blažek), VESELA JE ŠOKADIJA (Ilija Lešić-Bartolov), IZ ZEMLJE SAM ČESTITIH HRVATA (Ivan Boždar), SLAVONIJO - ZLATNA RUŽO HRVATSKA (Zlatko Crnec), OPET ĆE ZVONITI ZVONA (Terezija Bognar) ŽELIM BITI SLAVONIJO S TOBOM (Zlatko Crnec), PISMO OSIJEKU (Milan Sigetić) VOLJENI VUKOVAR (Terezija Bognar) I GORJET ĆE LAMPA NASRID VINKOVACA (Milan Sigetić), ZLATNA DOLINA (Terezija Bognar) i druge...

Rodnom Osijeku posvetio je ciklus pjesama skladane na stihove Drage Britvića: KOD "BIJELE LAĐE", TRI RUŽE, PONOĆNI SVIRAČI, ZLATNI DANCI, izvedene na festivalima "ZVUCI PANONIJE" u Osijeku, te UMIRU STARE KAVANE i FAJRONT JE DEČKI, PISMO OSIJEKU na stihove Milana Sigetića i OPET ĆE ZVONITI ZVONA na stihove Terezije Bognar.

Većinu popijevki za Festival KAJKAVSKE POPEVKE u Krapini skladao je na stihove pjesnika Zlatka Crneca. To su: ZEMLA JE OVA TKANA OD ZLATA - u interpretaciji VERE SVOBODE - nagrađena I. nagradom publike i "Srebrnom tamburicom" - VEČERNJEG LISTA, zatim ZAGORSKI CUG, SIGDE JE LEPO, A DOMA NAJLEPŠE, POPEVAJ PRIJATEL ZA ZEMLU I SOZE, VU DRAGOMU KRAJU, GDA SE LASTE VRNEJU VU GNEZDA, - nagrađena "Srebrnom zipkom" - revije STUDIO, SLAVUJI POPEVKU SU FKRALI i DOBRA VAM VEČER, PRIJATELI DRAGI. Dvije popevke skladao je na stihove Milana Sigetića: TI JOŠ NI NE ZNAŠ KAK V KLETI SE SPI - u interpretaciji Krunoslava Cigoja - nagrađena I. nagradom publike i

"Srebrnom tamburicom" - VEČERNJEG LISTA, te nježnu popevku PRVA LJUBAV.

Na širokoj skali stvaralaštva ističu se mnoge obrade narodnih pjesama i kola, zatim glazba na stihove naših uglednih pisaca, potom glazba za narodne igrokaze: ŽETVA, INOČE, KOMUŠANJE, TENA, ĐUKA BEGOVIĆ, BAJA PAVA SA BERAWE i druge, te folklorni prikazi: LJELJE U GORJANIMA, SA ŠORA I PRELA, ULICE U BARANJI, KOMUŠANJE U BERAVCIMA i SVATOVSKA VESELJE U ŠTITARU.

Kad tomu dodamo brojne skladbe, odnosno glazbu za dječje igrokaze: CRVENKAPICA, PEPELJUGA, KNJEGINJA NA ZRNU GRAŠKA, PRINC ŽABAC, DJEVOJČICA SA ŽIGICAMA, OLEG I LUTKE te VESELI MEDVEDIĆI, pa veliki broj skladbi za pjevačke zborove i vokalne skladbe za festivale u Krapini, Osijeku, Požegi, te za "Vinkovačke jeseni", onda ukupan zbroj djela za izvođenje uz tamburaške orkestre ne zna danas niti sam autor, koji još u sebi nosi mnoga prekrasna sazvučja za nova djela, probuđena zanosom oslobođene domovine, jer je cio život bio njen odani sin.

Tambura i tamburaštvo bio je put i način da izrazi svoje domoljublje i onda kada je bilo zabranjivano.

Uz skladateljsku djelatnost, Julije Njikoš je naš poznati melograf i muzikolog, jer je tijekom više od pola stoljeća djelovanja zapisao oko 4.000 narodnih pjesama, kola i poskočica, te priča iz narodnog života, što je objelodanio u desetak knjiga, stručno obrađenih i likovno opremljenih, i one su bez sumnje dragocjen prilog hrvatskoj narodnoj baštini.

Spomenimo samo neke: KAD ZAPIVA PUSTA SLAVONIJA (Osijek, 1954), SLAVONIJO - ZEMLJO PLEMENITA (Osijek, 1970), PJESME I PLESOVI IZ BARANJE (Osijek, 1974), SA SLAVONSKIH SOKAKA (Zagreb, 1979), SA SLAVONSKA RAVNI (Zagreb, 1986), BARANJO, LIPA I BOGATA (Zagreb, 1988) GORI LAMPA NASRID VINKOVACA (Privlaka, 1988) i IZ ZEMLJE SAM ČESTITIH HRVATA (Zagreb, 1992).

Julije Njikoš je prilagodio mnoge religiozne pjesme i mise: DJETEŠĆE NAM SE RODILO, KRALJICE HRVATA MOLJ ZA NAS i DO NEBESA NEK SE ORI za glas, dječji i mješoviti

pjevački zbor, orgulje i tamburaški orkestar, koje se uspješno izvode uz prigodne obrede u crkvama od Osijeka do Toronta i dalje. Osim toga, ponesen radošću što može stvarati u slobodnoj domovini Hrvatskoj, on je napisao i uglazbio niz domoljubnih pjesama tiskane u zbirci IZ ZEMLJE SAM ČESTITIH HRVATA, u nakladi Hrvatskog sabora kulture u Zagrebu. Uz ostali repertoar slavonskih i starih gradski pjesama, uspješno ih pjeva njegova supruga popularna VERA SVOBODA diljem cijeloga svijeta, ističući na taj način svoje hrvatstvo.

Kao komentator i urednik narodne glazbe na Radio postajama u Osijeku i Zagrebu, gdje je službovao, Njikoš je folklor drevne Slavonije, Baranje i Srijema prezentirao u mnogim radio emisijama, koje su po' originalnosti i umjetničkoj obradi bile nagrađivane. To su U SLAVONSKOM SELU (1968. godine u Dubrovniku), zatim BUŠARI U KEŠINCIMA (1969. godine u Sv.Stefanu), AL JE LIPO U NAŠEM ŠLJIVIKU (1970. godine u Zlataru) SVIRAJ SVIRAC, NEMOJ STATI (1977 godine u Ohridu) i druge. Kad je riječ o radio emisijama, onda treba istaći njegove zasluge što je gotovo pasionantno pripremio kao autor, glazbeni urednik i organizator više od 700 emisija IZ RADA AMATERSKIH DRUŠTAVA, u kojima je oslikano stanje u mnogim društvima, njihova vrijednost u izvođačima i dirigentima, te je na taj način vršio popularizaciju tamburaške glazbe.

Julije Njikoš bio je predsjedavajući Radne grupe urednika narodne glazbe i član Upravnog odbora međunarodne asocijacije INTERNATIONAL FOLK MUSIC CONCIL - za Radio, televiziju i film pri UNESCO-u, sa sjedištem u Amsterdamu. U sklopu internacionalnih susreta folklorista i urednika narodne glazbe, koje IFMC organizira, održao je zapažena predavanja o folklornoj baštini hrvatskog naroda i brizi Hrvata za narodno blago u Kopenhagenu, Regensburgu, Budimpešti, Edinburghu, Hilversumu, Amsterdamu, Budvi, Istanbulu i Bruxellesu.

Na svom dugom i plodnom stvaralačkom putu, putu od 5 desetljeća, Julije Njikoš je ishitrio svoj osobeni stil, uvijek u dosluhu sa prošlošću, koju je zaštitio od zaborava, ali i u dosluhu sa sadašnjosti i inovacijama, tako da su njegova djela prihvatile sve generacije sa snovima o tamburi. Opus njegova stvaralaštva je ogroman, vrijedan

dublje i šire obrade od ovog prigodničarskog članka. Nepobitno je da je prvak u razvoju hrvatske tamburaške glazbe, te kao takav zaslužuje priznanja za pregalački rad, za vrijedna i bezbrojna djela, koja su mu već osigurala mjesto u povijesti kulturne baštine naše domovine Hrvatske, koja može biti ponosna na ovakve sinove, pregaoce.

Zato mu upućujem najljepše čestitke za zlatni jubilej, sa željom da još dugo i uspješno stvara na radost brojnih suradnika i ljubitelja lijepe i dobre tamburaške glazbe !

U Osijeku, 5. svibnja 1994. godine.

MARIJA VUKELIĆ, prof.

IN MEMORIAM
prof. RADOVAN BRDARIĆ
(1928-1995)

Hrvatska tamburaška glazba izgubila je ovih dana jednog velikog zaljubljenika u tamburu i njene zvuke, koju je u srcu nosio od djetinjstva do kraja svog časnog života. Zauvijek nas je napustio u praskozorje 7.travnja 1995. godine prof. RADOVAN BRDARIĆ, s kojim smo suradjivali na organiziranju Festivala hrvatske tamburaške glazbe. Izgubio je Festival vrlo mladog djelatnika, koji je svoju aktivnost u Programsko-umjetničkom savjetu Festivala usmjeravao na rad sa dječkim-juniorskim tamburaškim orkestrima i postizao iz godine u godinu vrlo uspješne rezultate. Izgubili su mnogobrojni učenici učitelja tambure, koji je poput vrsnog stručnjaka i pedagoga palio u dječjim dušama iskru tamburaške glazbe, te poticao i formirao na stotine dječjih tamburaških orkestara, jer je budućnost tamburaštva vidio u mladim naraštajima.

Vijest o kobnoj smrti Radovana Brdarića ožalostila je mnogobrojne prijatelje, kolege i suradnike, a najviše njegovu obitelj, jer je u nepovrat otišao VELIKI ČOVJEK, koji nas je zadužio dobrom i ljepotom življenja.

Zavod za školstvo, u kojem je prof. R.Brdarić proveo radni vijek na dužnosti savjetnika za glazbeni odgoj, održao je komemoraciju, na kojoj je o njegovom životnom i radnom opusu govorio mr. Nikola Barić. Potom je u ime Predsjedništva 18.festivala hrvatske tamburaške glazbe riječ imao prof. Frano Dragun, govoreći o njegovim zaslugama za razvoj tamburaške glazbe, koju je strpljivo i s mnogo ljubavi promicao među mladima. Nepunih 25 godina, s puno entuzijazma, radio je na poslovima Festivala HTG, i to uspješno, na čemu su mu zahvalni brojni tamburaši diljem naše lijepe domovine, kao i dugogodišnji suradnici.

Ispraćaj štovanog pokojnika obavljen je 9.travnja 1995.g. sa groblja sv.Ane, odakle je naš dragi Radovan krenuo na svoje posljednje putovanje u Zagreb, gdje je pokopan na groblju Mirogoj. Ispratili smo ga uz tužne zvuke tamburice i dirljive govore njegovih štovatelja i prijatelja, dok je nad grobljem tužno rominjala proljetna kiša stapala se sa suzama onih koji su ga voljeli. Izgovoreno je tom prigodom toliko divnih riječi, da je vrijedan pažnje i tiska nekrolog dr. Ladislava Bognara, koji u cijelosti ponavljamo.

Dragi prijatelji, uvažene kolegice i kolege,
dame i gospodo!

Kad dođu dani umiranja, kad završi taj posljednji čin nakon kojeg zastor definitivno pada, uvijek nam se nanovo po tko zna koji put otvaraju ona pitanja na koja zapravo nema odgovora:

Pitanja i smislu i besmislu, o nastajanju
i nestajanju, o trajanju i skončavanju...

Filozofi bi rekli pitanja o bitku,
fizičari pitanja o beskonačnosti i relativnosti,
vjernici o odnosu duše i tijela ...

A mene uvijek, ali ne znam zašto, sjećanje vraća u daleke dane djetinjstva kad smo se igrali praveć i mjehuriće od sapunice i radovali se gledajući kako se cikle na suncu i prelijevaju u svim mogućim bojama. Nisi mogao naći dva jednaka i svaki je išao svojim putem, širili su neku neobjašnjivu radost oko sebe, izazivali osmjehe na licima razdragane djece, lebdjeli tako neko vrijeme, a zatim nakon različitog trajanja nestajali kao da ih nije ni bilo, pretvarali se u kapljicu rose, u sunčevu zraku, orošeni cvijet ili krilo leptira.

I danas kad stojim tu pred odrom dragog prijatelja i dugogodišnjeg suradnika Radovana Brdarića, u trenutku kad je njegov, blistav i jednostavan u isto vrijeme, mjehurić života skončao nepovratno u ovoj točki svemira, vidim njegov život kao pojavu koja je širila radost, sreću i zadovoljstvo oko sebe. Možda imena ne mogu okarakterizirati ljude, ali Radovan je cijelim svojim životom ostvarivao svoje ime. Jer za ime Radovan jasno je da dolazi od riječi RADOŠT i RADOVANJE, kao radostan osmijeh, kao suza radosnica, kao radost življenja, kao radost stvaranja, kao "Oda radosti", kao "Radost u pjesmi", radost kao prijateljski zagrljaj, radost kao pružena ruka, kao topla riječ, kao pomoć u nevolji, radost kao optimizam, radost kao ispričan vic u pravom trenutku, radost kao duhovitost, kao iskričavost, radost kao pažljivost prema drugima. A sve je to za nas koji smo radili i živjeli s Radovanom sadržano u tako jednostavnoj, a tako mnogoznačnoj riječi RADOVAN.

Njegova obitelj bila je njegova intima. O njoj nije mnogo pričao, a kada i bi, bio je škrt na riječima. No svi smo znali i svakodnevno vidjeli njegov pažljiv odnos prema supruzi i sinu. Vidjeli smo kako je proživljavao sve brige svoje supruge na poslu, napredovanje u struci, kako se nekom djetinjom iskrenošću radovao svakom njenom uspjehu. Kad je na kraju, znajući da odlazi, supruzi je rekao: "Prihvati to kao normalno. Mi smo imali lijep život." Nisu to bile tek jednostavne riječi. Bio je u njima sadržan čitav jedan život ispunjen ljubavlju, pažnjom i međusobnim uvažavanjem.

Ne bi se doduše moglo reći da je cijeli njegov život bio bez

problema, da je sve bila muzika. Njegov život i mladost počeli su ratom i obiteljskom tragedijom, a završio ovim ratom koji još uvijek bjesni tu negdje oko nas. No, on je bio čovjek glazbe, ljepote i osjećajnosti. On je, nekom sebi svojstvenom lakoćom i jednostavnošću, od života stvarao glazbu i ljepotu glazbe unosio u život oko sebe, pa je sve oko njega ipak na neki način bilo muzika. Bio je to i način njegovog ophođenja s ljudima, i njegov osobni šarm i stil, njegova duhovitost i neposrednost, njegov senzibilitet za ljude i njihove teškoće i radosti. No, on je duboko i vjerovao u glazbu. Moglo bi se reći da je bio vjernik glazbe. Vjerovao je da ona može oplemeniti ljude, da ona ima nešto magično u sebi što ljude čini toplim i dobrim kakav je i sam bio.

To je možda i bio razlog što je tako predano radio na širenju glazbene kulture, a posebno među mladima. I posljednje što je ostalo u njegovoj sobi, nakon definitivnog odlaska, bile su još neke note pripremljene za Stiva, za "Paju", još neka neodsvirana partitura, još neka neostvarena ljepota. I kad budu u neko buduće vrijeme "Pajini" tamburaši pretakali note u zvukove, ritmove i harmonije događat će se ponovno jedna čarolija zvuka koja će biti RADOST. Bit će to još jedno RADOVANJE koje je Radovan pripremio za one koje je volio.

Radovan je volio ljude, a posebno djecu, bez obzira na naciju, vjeru, rasu ili boju kože. Sjećam se kako se kao dijete RADOVAO kad je u jednom dječjem zboru iz Baranje vidio veći broj malih Roma koji su od srca pjevali: "Kako su slatki, kao da su od čokolade", prokomentirao je na svoj osebujan način. Kad su se na ovim balkanskim prostorom počeli valjati mitinzi mržnje, kad su se uzburkale nacionalističke strasti, kad su zaviorile zastave i zasvirale ratne trube - to nije bila glazba koju je on volio. Slutio je da neće biti dobro. Kad su ono protutnjali tenkovi kroz Osijek on je to, sjećam se, shvatio kao početak rata. Ali vjerujem da ni on nije mogao predvidjeti sve ono zlo koje se poslije dogodilo kad je krenula agresija na Hrvatsku, kad je počelo sustavno rušenje hrvatskih gradova, kad su ljudi ubijani u tramvajima, na tržnici, na autobusnoj stanici, na radnom mjestu, u kuhinji za večerom. Granate su upadale u dječje sobe, u trgovine, u brijanice, u bolnice i škole. Sve je to doživio kao najdublju osobnu tragediju. Nije mogao vjerovati da na kraju dvadesetog vijeka tako nešto čine bića koja se zovu ljudi, ljudi u koje je vjerovao. Izjedao ga je osjećaj bespomoćnosti i beznađa pred organiziranim nasiljem i lavinom zla. Jedino što mu je ostalo bio je osjećaj prkosa, inata i ponosa koji je bio tako karakterističan za velik broj Osječana. Dok je grad gorio i bio sustavno rušen zločinačkom rukom on je kao velik broj hrabrih ljudi ovog grada ostao u njemu. Nekim posebnim instinktom on je kao i mnogi drugi znao da svojim prisustvom brani grad. Poznato je da prazni gradovi brzo padaju, a

Osijek nije pao. Njega su obranili oni koji su ostali.

Ipak, rat je pokupio mnoge žrtve. Pa i ovo sad kad ljudi nešto intenzivnije umiru dobrim su dijelom posljedice rata. Uzroci Radovanove bolesti možda su uzrokovani drugim činiteljima, ali je sigurno da je i rat ubrzao procese bolesti koji čuče u svima nama. Kad je proces umiranja uzeo maha Radovan je očajnički slušao vijesti. Želio je prije nego ode čuti onu, važnu i pravu, onu koju milijuni ljudi iščekuju svaki dan slušajući i one najkasnije vijesti. Vijest koja se sastoji od jedne riječi, od tri slova. Vijest koju svi tako željno iščekujemo, a tako svi zapravo malo činimo za nju: MIR. Radovan tu vijest nije dočekaao, a želio ju je zbog nas.

Danas, kad Radovan posljednji put odlazi iz ovog grada u kojem je proveo velik dio svog života, iz grada s kojim je podijelio njegove najteže dane, iz grada u čijoj kulturi i prosvjeti je participirao svim svojim bićem, želim mu se zahvaliti u ime Zavoda za školstvo (koji evo ovih dana umire zajedno s njim), u ime prosvjetnih radnika koji su ga cijenili i voljeli, u ime Festivala hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku.

Hvala ti Radovane za sav tvoj stručni rad kojim smo se ponosili.

Hvala Radovane za sve one nezaboravne trenutke smijeha i radosti koje si nam podario svojom duhovitošću.

Hvala Radovane za ljepotu koju si unosio u našu svakodnevicu.

Hvala Radovane što si svoj život proživio s nama.

Uz tebe i naši životi bili su ljepši i bogatiji.

Dr. Ladislav Bogar, član
Programsko-umjetničkog vijeća
Festivala HTG-Osijek

XVII. FESTIVAL HRVATSKE TAMBURAŠKE GLAZBE U OSIJEKU

Osijek, 27., 28., i 29. V. 1994.

REZULTATI NATJECANJA JUNIORSKIH TAMBURAŠKIH ORKESTARA

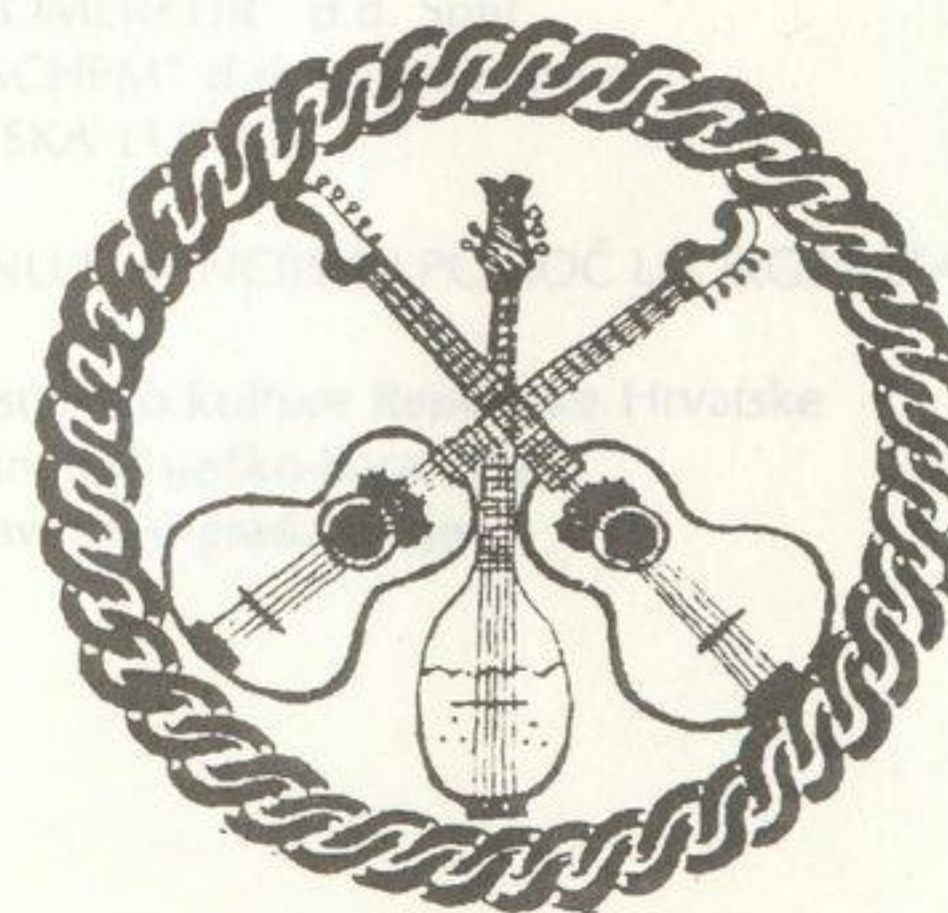
NAZIV ORKESTRA	BODOVI	NAGRADA
Tamburaški orkestar KUD "REČICA" Dirigent: JOSIP VUŠIR	70	Brončana plaketa "Tambura P. Kolarića"
Tamburaški orkestar KUD "TENA" PIK-a ĐAKOVO. Dirigent: ROBERT KUDELJNJAK	72	Brončana plaketa "Tambura P. Kolarića"
Tamburaški orkestar KUD "ŽELJEZNIČAR" KARLOVAC. Dirigent: MIHAJLO ŠEPA	76	Brončana plaketa "Tambura P. Kolarića"
Tamburaški orkestar GLAZBENE ŠKOLE "FRANJO KUHAČ", OSIJEK. Dirigent: MARINKO ERGOTIĆ	76,8	Brončana plaketa "Tambura P. Kolarića"
Tamburaški orkestar STD "PAJO KOLARIĆ, OSIJEK. Dirigent: DRAGUTIN STIVANIČEVIĆ	81	Srebrna plaketa "Tambura P. Kolarića"
Tamburaški orkestar HKUD "PETAR ZRINSKI", VRBOVEC. Dirigent: ZLATKO FARSZKY	86	Srebrna plaketa "Tambura P. Kolarića"
Tamburaški orkestar HKD "LISINSKI" NAŠICE. Dirigent: MARINA KOPRI	92	Zlatna plaketa "Tambura P. Kolarića"
MLADI TAMBURAŠKI ORKESTAR TD "FERDO LIVADIĆ", SAMOBOR. Dirigent: ŽELJKO BRADIĆ	94,4	Zlatna plaketa "Tambura P. Kolarića"
Tamburaški orkestar OGŠ "ALBERT ŠTRIGA", KRIŽEVCI. Dirigent: STJEPAN FORTUNA	95,6	Zlatna plaketa "Tambura P. Kolarića"

STRUČNO POVJERENSTVO radilo je u sastavu: VLADIMIR KRANJČEVIĆ, predsjednik, RADOVAN BRDARIĆ, VJEKOSLAV BURIĆ, RAJKO EĆIMOVIĆ i ADALBERT MARKOVIĆ

REZULTATI NATJECANJA MALIH TAMBURAŠKIH SASTAVA

NAZIV MALOG TAMBURAŠKOG SASTAVA	BODOVI	NAGRADA
Tamburaški ansambl KUD "ZABOK" ZABOK Voditelj: KREŠIMIR ZAVRŠKI	56,6	D I P L O M A
"BISERI" IZ SSKA Voditelj: TANJA KOVAČIĆ	60	D I P L O M A
ŽENSKI TAMBURAŠKI SASTAV "KRIŽEVČANKE", KRIŽEVCI Voditelj: STJEPAN FORTUNA	77,8	Brončana plaketa "Tambura P. Kolarića"
VOKALNO-INSTRUMENTALNI ASNSAMBL "LIPE", SISAK Voditelj: MARIJA DOKMAN	81	Srebrna plaketa "Tambura P. Kolarića"
TAMBURAŠKI SASTAV "ŽUTE DUNJE" KRIŽEVCI Voditelj: STJEPAN FORTUNA	85,8	Srebrna plaketa "Tambura P. Kolarića"

STRUČNO POVJERENSTVO radilo je u sastavu: VLADIMIR KRANJČEVIĆ, predsjednik, RADOVAN BRDARIĆ, VJEKOSLAV BURIĆ, RAJKO EĆIMOVIĆ i ADALBERT MARKOVIĆ.

REZULTATI OCJENJIVANJA NOVIH KONCERTNIH SKLADBI (PRAIZVEDBI)

Zlatna plaketa "TAMBURA PAJE KOLARIĆA"

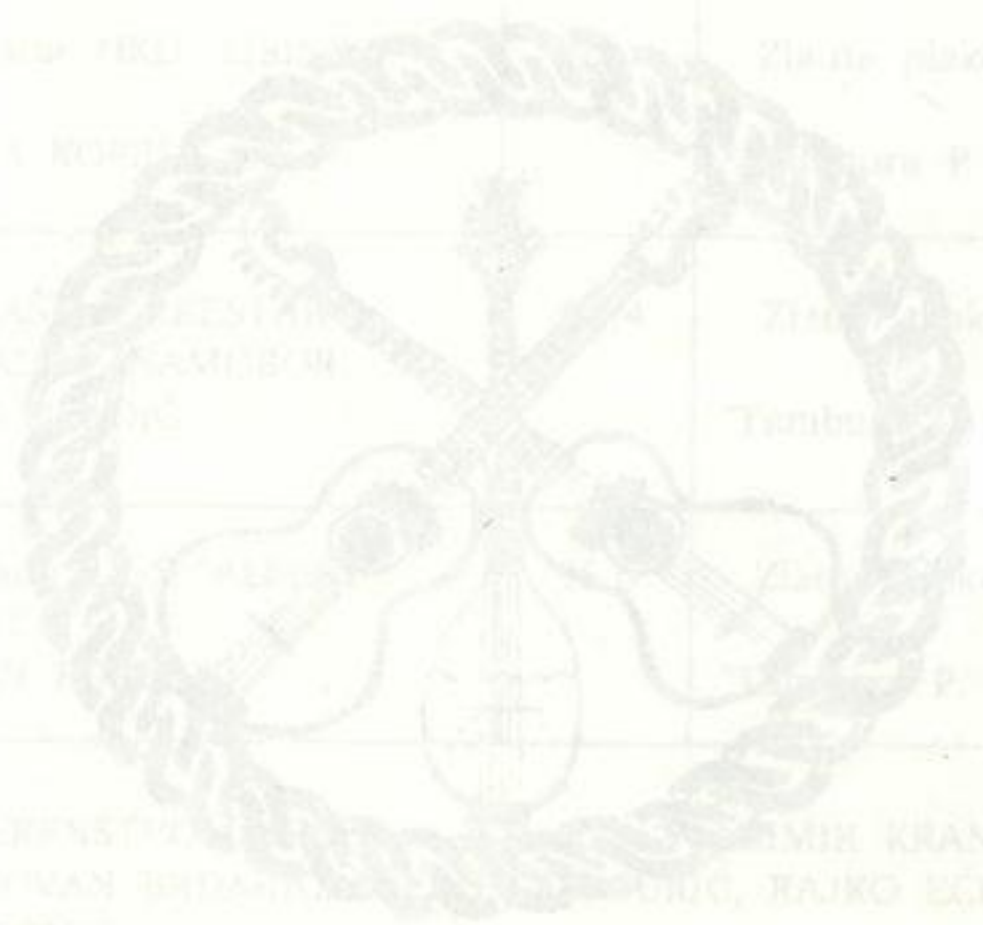
ADALBERTU MARKOVIĆU za skladbu "KRIŽEVAČKA SUITA" u izvedbi Tamburaškog orkestra OGŠ ALBERTA ŠTRIGE, KRIŽEVCI. Dirigent: Stjepan FORTUNA.

SREBRNA I BRONČANA PLAKETA "TAMBURA PAJE KOLARIĆA"- nisu dodjeljene.

REZULTATI OCJENJIVANJA NOVIH KONCERTANTNIH SKLADBI ZA MALE TAMBURAŠKE SASTAVE (PRAIZVEDBI)

Nije dodjeljena niti jedna plaketa.

STRUČNO POVJERENSTVO radilo je u sastavu: VJEKOSLAV BURIĆ, predsjednik, RAJKO EĆIMOVIĆ i VLADIMIR KRANJČEVIĆ.

ZLATNI DONATORI:

"FARMACIJA" Zagreb
 "AUTOCENTAR" Osijek
 "SAPONIA" Osijek
 "GRADSKA BANKA" Osijek
 "MEDICA INTER-TRADE" Zagreb
 "JAMNICA" d.d. Zagreb
 "SLOBODA" d.d. Osijek
 DP PIVOVARA p.o. Osijek
 "PLIVA" Zagreb
 OTP - OPĆETRGOVAČKO PODUZEĆE Osijek

DONATORI:

"GUMIKEM" , Osijek
 "J.P. Vodovod" Osijek
 "GRAVIA" Osijek
 "OSIJEK-KOTEKS" d.d. Osijek
 "FINOMEHANIKA" d.o.o. Osijek
 "OSIJEK EXPORT IMPORT" d.d. Osijek
 "RAOS" d.o.o. Osijek
 "SLAVONIJATEKSTIL" d.d. Osijek
 "OSJEČANKA" Tvornica stočne hrane, Osijek
 "SLAVONSKA BANKA" d.d. Osijek
 "SERVIS PROMET" Osijek
 "LITOKARTON" Osijek
 "DIVMAR" d.o.o. Osijek
 "GHETALDUS" d.o.o. Osijek
 "KOČIŠ COMMERCE" s.p.o. Osijek
 ANS-AAGUAS - Osijek
 IPK Tvornica šećera Osijek d.o.o. Osijek
 "BRODOMERKUR" d.d. Split
 "ADRIACHEM" d.d. Kaštel Sućurac
 HRVATSKA LUTRIJA

POSEBNU FINANCIJSKU POMOĆ U ORGANIZACIJI FESTIVALA DALI SU :

1. Ministarstvo kulture Republike Hrvatske
2. Županija Osječko-Baranjska
3. Poglavarstvo grada Osijeka

POMOGLI ORGANIZACIJU FESTIVALA

1. HPT Telekomunikacijski centar Osijek
2. Studentski centar Osijek
3. HEP - Elektroslavonija

ZAHVALNOST

Osobitu zahvalnost dugujemo djelatnicima Centra republičkih organa uprave Osijek na svesrdnoj administrativno-tehničkoj i organizacijskoj pomoći tijekom priprema Festivala, i to :

1. Krešimiru Budiseliću, koordinatorsu,
2. Bernardi Lovrić,
3. Evici Bježančević,
4. Jadranki Vujčić,
5. Marijani Eljuga,
6. Gordani Gašić,
7. Ružici Trošić,
8. Ivici Vukoviću,
9. Branki Ćavar i
10. Margiti Frank

PREDSJEDNIŠTVO FESTIVALA

1. Ministarstvo kulture Republike Hrvatske
2. Županija Osječko-Baranjska
3. Poglavarstvo grada Osijeka

Osnovna glazbena škola
KREŠIMIRA BARANOVIĆA

1970. - 1995.

Gradsko kazalište, petak 02. 06. 1995., 20 sati

KONCERT OSNOVNE GLAZBENE ŠKOLE KREŠIMIRA BARANOVIĆA

Povodom 25. obljetnice postojanja škole

Gradsko kazalište, petak 2. 6. 1995. u 20 sati

Program:

Osnovna glazbena škola Krešimira Baranovića-Požega

1. F. Mendelssohn: "PJESMA BEZ RIJEČI" br. 10 op. 53
br. 3, Ana Zečić, glasovir V r.,
učiteljica: Rajka Martinčić, nast.

2. N. Paganini: "SONATA", Luka Vlašić, gitara III r.,
učiteljica: Jasna Gretzer, nast.

3. J. Matanović: "IMPERIJA ZA TINU", Nikolina Barbarić,
harmonika VI r.,
učiteljica: Erika Gromilović,

Osnovna glazbena škola Nova Gradiška - Narodno
sveučilište "M. A. Reljković"

4. A. Diabelli: "ANDANTE ZA KLAVIR I GITARU", Silvija
Mujić VI r., glasovir, Krunoslav Lončar
V r., gitara, učitelji: Ana Turkalj,
č. sestra Slavica Tomić

Osnovna glazbena škola "Dora Pejačević" - Našice

5. L. van Beethoven: "ZA ELIZU"
Anja Salkić, glasovir IV r.
učiteljica: Loreta Šteher, prof.

Glazbena škola Franje Kuhača - Osijek

6. J. Haydn: "SONATA F-dur ALLEGRO MODERATO"
D. Pejačević: Iz ciklusa "Život cvijeća" op. 19. br. 7
"LJILJAN", Ivan Karša V r., glasovir
učiteljica: Grlica Alić, prof.

Osnovna glazbena škola "Josip Runjanin" - Vinkovci

7. S. Rahmanjinov: "PRELUDIJ" op. 2 br. 3 u CIS - MOLU,
Domagoj Vukovarac, glasovir V r.,
učiteljica: Željka Berić, prof.

Osnovna glazbena škola Ivana Zajca Slav. Brod

8. F. Tarrega: "ARAPSKI CAPRICCIO", Ivica Anđelić V r.,
gitara
učiteljica: Zdenka Seletković, nast.

Osnovna glazbena škola "Srećko Albini" - Županja

9. F. Liszt: "II MAĐARSKA RAPSODIJA" (ulomak), Tihana
Marković, harmonika V r., učitelj: Krezo Željko, nast.

Osnovna glazbena škola "A. Harambašić" - D. Miholjac

10. A. Diabelli: "ANDANTE", Latinka Bagatić, glasovir VI r.,

Damir Samardžić, gitara III r.,

učitelji: Vera Sobonja za glasovir

prof. Davor Kuzmanović za gitaru

11. A. Vivaldi: "SONATA" br. 1, - LARGO ALEGRO,

- LARGO ALEGRO

Tomislav Babić, trombon 1. godina MA

Zagreb - bivši učenik

glasovirska pratnja: Emilija Višaticki

docent: Šime Vulelija

12. G. Paisiello: "CHIVUD LA ZINGARELLA"

P. D. Paradies: "M'HA PRESA ALLA SUA RANA",

Marijana Šokčević sopran MA Zagreb,

glasovirska pratnja Emilija Višaticki

Docent: Mira Zidarić

13. H. Villa-Lobos: "PRELUDIJ" br. 4

F. Tarrega: "MARIA"

Koraljka Neferović, gitara II r. srednje

glazbene škole "V. Lisinski" Zagreb, bivša

učenica; mr Hrvoje Grgić, prof

14. A. Vivaldi: "KONCERT U E MOLU"; - ANDANTE;

- ALLEGRO POCO - Katarina Trbić, fagot II

p. r., glasovirska pratnja Višnja Dugi, prof.

Robert Lovrić, prof.

15. J. S. Bach: "PRELUDIJ" fuga u F-molu W.K. 2. svezak

F. Chopin: "ETUDA" u C-molu op. 25 br. 12

Emilija Višaticki, glasovir MA Zagreb

područni odjel Osijek studentica II god.,

bivša učenica; izv. prof. Damir Sekošan

Glazbena škola Varaždin

16. Anonimus: "SONATA FROM DIE BÄNKLELSÄNGER-
LIEDER" - BRASS KVINTET

- Vjeran Ježek, truba II/4 SGŠ - Antonio Bajs, truba III/4

SGŠ, - Anđelko Sedlar, rog I/4 SGŠ, - Mario Sincek,

trombon II/4 SGŠ, - Jurica Ruklić, trombon II/4 SGŠ

prof. Stjepan Ruklić

Osnovna glazbena škola "Dora Pejačević" - Našice

TAMBURAŠKI ORKESTAR

1. Daniel Kopri: "NAŠIČKA BREZA"

klarinet solo: Ivan Krajačić

2. Tihomil Vidošić: "OJ, MORE DUBOKO"

OUVENTURA - FANTAZIJA

PO DALMATINSKIM MOTIVIMA

dirigent: Marina Kopri, prof,

**MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA
REPUBLIKE HRVATSKE
I
ŽUPANIJA VUKOVARSKO-SRIJEMSKA**

»MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA«

2. 5. 1991. - 2. 5. 1996.

»MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA«

Pod pokroviteljstvom Ministarstva unutarnjih poslova

P R O G R A M

02. 05. 1991. - 02. 05. 1996.

25. travnja 1996. (četvrtak)

19,00 sati - Likovna izložba »Kolonija Počitelj«
Gradski muzej Vinkovci

27. travnja 1996. (subota)

9,00 sati - Svečano otvorenje »Trke dvanaest redarstvenika«

10,00 sati - III »Trka dvanaest redarstvenika«
Stadion »Mladost« Vinkovci

28. travnja 1996. (nedjelja)

9,00 sati - Odbojkaški turnir »12 redarstvenika«
Nuštar, Osnovna škola

29. travnja 1996. (ponedjeljak)

19,00 sati - Koncert Glazbene škole »Josip Runjanin«
Gradska kazalište Vinkovci

30. travnja 1996. (utorak)

19,00 sati - Književna večer
»Hrvatski generali o hrvatskim braniteljima«
Janko Bobetko i Mladen Markač
Gradska knjižnica Vinkovci

2. svibnja 1996. (četvrtak)

10,30 sati - Komemoracija u spomen dvanaest redarstvenika
Gradska kazalište Vinkovci

11,30 sati - Polaganje vijenaca na groblju kod križa u
Vinkovcima

12,00 sati - Sveta misa zadušnica u crkvi Sv. Euzebija i
Poliona

4. svibnja 1996. (subota)

10,00 sati - Kuglački turnir »12 redarstvenika«
Vinkovci, kuglana KK »Spačva«

S osjećajem pijeteta prema poginulim redarstvenicima, očekujemo posebice Vašu nazočnost na priredbama »Memorijala dvanaest redarstvenika«

Za Policijsku upravu
Vukovarsko-srijemsku
Načelnik
Ivan Bučak

Za Županiju
Vukovarsko-srijemsku
Župan
Vlado Ošust

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA
REPUBLIKE HRVATSKE

I

ŽUPANIJA VUKOVARSKO-SRIJEMSKA

BILTEN

»MEMORIJALA DVANAEST REDARSTVENIKA«

VINKOVCI, 26. IV. - 2. V. 1996. GODINE

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA
REPUBLIKE HRVATSKE

I

ŽUPANIJA VUKOVARSKO-SRIJEMSKA

B I L T E N

"MEMORIJALA DVANAEST REDARSTVENIKA"

VINKOVCI, 25. TRAVNJA - 4. SVIBNJA 1996.

" Palim danas crvenu, bijelu
i plavu svijeću.
Za duše umrlih: da nam
otpustiš duge naše, kako
i mi otpuštamo dužnicima
našim.

Da neka vam je pokoj braćo
rasutih kostiju. I neka je
lako duši Matinoj, pokošenu
ni za što. Bratu njegovu Iliji
neka je lako. Susjedu njihovu
Andriji, pokošenu ni za što.

Mir duši Lukinoj, jedincu
Anđinu, ne stalom Ivanu,
Tadiju, Stjepanu, Mladenu
nestalim. I svim nestalim.

A i koscima njihovim neka
bude lako.

Mir kostima zaspalim u
zemlji
hrvatskoj, njemačkoj,
ruskoj...
lako im bilo more Jadransko
laki oceani.

Da nam otpustiš duge naše
kako i mi otpuštamo
dužnicima našim.
Palim svijeću.

Ivan Tolj

Bijela je cesta beskonačna kao svitak papira za povijest ravnice. Tu su ostali stajali slobodni od pomisli da moraju biti drugdje. Tu su svojim tijelima izvežbali pisati ime Hrvatska, tu su prvi dali svoje živote podarene od Boga, za slobodu.

Pitamo se tko su ti mladi ljudi, tko su ti istinski vitezovi slavonske ravni ?

2. svibnja 1991. godine u Borovu Selu, dvanaest redarstvenika Policijske uprave Vinkovci zauvijek su zaustavili neprijateljski meci i to:

1. STIPAN BOŠNJAK, sin Joze, rođen 26. 06. 1955. g., iz Nuštra, K. Frankopana 9, oženjen, otac dvoje djece, obavljao poslove načelnika Odjela operativne poslove javne sigurnosti. Sahanjen na mjesnom groblju u Nuštru.

2. LUKA CRNKOVIĆ, sin Mate, rođen 20. 04. 1970. g., iz Otoka, Bosutka 75, neoženjen pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahanjen na mjesnom groblju u Otoku.

3. JOSIP CULEJ, sin Đure, rođen 01. 02. 1966. g., iz Jarmina, Dragutina Domjanića 30, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovaca. Sahanjen na mjesnom groblju u Jarmini.

4. MLADEN ČATIĆ, sin Nike, rođen 25. 05. 1971. g. iz Županje, Mladena Čatića 37, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije. Sahanjen na mjesnom groblju u Županji.

5. JANKO ČOVIĆ, sin Mate, rođen 21. 04. 1965. g. iz Ivankova, ul. 14. travnja br. 14, oženjen, otac troje djece, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahanjen na mjesnom groblju u Ivankovu.

6. ZORAN GRAŠIĆ, sin Marijana, rođen 28. 09. 1969. g. iz Otoka, Hrvatskih mučenika 9, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahanjen na mjesnom groblju u Otoku.

7. ANTUN GRBAVAC, sin Ante, rođen 03. 01. 1961. g. iz Nijemaca, Rade Končara 31, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahanjen na mjesnom groblju u Nijemcima.

8. ŽELJKO HRALA, sin Antuna, rođen 27. 03. 1968. g. iz Ivankova, Bedemova 10, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahranjen na mjesnom groblju u Ivankovu.

9. ZDENKO PERICA, sin Luke, rođen 19. 09. 1965. g. iz Nuštra, Marka Marulića 36, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahranjen na mjesnom groblju u Nuštru.

10. MARINKO PETRUŠIĆ, sin Ilije, rođen 29. 04. 1966. g. iz Tovarnika, Zagrebačka 36, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahranjen na mjesnom groblju u Tovarniku.

11. MLADEN ŠARIĆ, sin Drage, rođen 17. 06. 1965. g. iz Novih Jankovaca, Kolodvorska 10, oženjen, otac jednog djeteta, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahranjen na mjesnom groblju u Novim Jankovcima.

12. IVICA VUČIĆ, sin Marinka, rođen 03. 02. 1961. g. iz Vinkovaca, Š. Šulcera 6, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahranjen na mjesnom groblju u Vinkovcima.

X X X

" Slavonijo,
crnoj ti zemlji
crnici
rane otvaram,

u brazde
krv
da pretačem...

Da pjevam ?

Da pjevam
i da plačem ".

Anto Gardaš

"Memorijal dvanaest redarstvenika" održava se kao spomen na tragičan događaj i smrt redarstvenika Policijske uprave Vinkovci u Borovom selu, 2. svibnja 1991. godine, četvrti put.

Ove godine ponovo, s pijetetom na veliku žrtvu ovih mladih ljudi koji su pošli poletno s puno ljubavi životu izvršavati svoj zadatak, s kojega se nikada nisu vratili, nastavlja se tradicija da se nizom manifestacija sastavljenih od mladosti, ljubavi, poštovanja sjetimo njihovih želja, snova, ljubavi prema domovini i izrazimo im svoje poštovanje.

Memorijal se održava u Vinkovcima pod pokroviteljstvom Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske i Županije Vukovarsko-srijemske.

POČASNI ODBOR:

IVAN JARNJAK,
VLADO OŠUST,
DRAŽEN ŠVAGELJ,
VLADO ŠTENGL
IVAN BUKOVAC,
STIPAN KRALJEVIĆ,
IVAN BUČAK,

ORGANIZACIJSKI ODBOR:

ŽELJKO ŠIMUNDIĆ,
ZDENKA BULJAN,
TADIJA PRANJIĆ,
STIPO RIMAC,
IVAN ČORLUKA,
JAKOB RIMAC,
MARTIN MATKOVIĆ,
HEDA VOHALSKY,
GRGO KRAJINA,
RUDOLF TOMIĆ,
STJEPAN JOZIĆ,
DRAGAN VUČIĆ

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

P R O G R A M

02.05.1991. - 02.05.1996.

25. TRAVNJA 1996. (četrtek)

19 sati - Likovna izložba "KOLONIJA POČITELJ"
GRADSKI MUZEJ VINKOVCI

27. TRAVNJA 1996. (subota)

9 sati - SVEČANO OTVORENJE I V. "TRKE DVANAEST
REDARSTVENIKA"
STADION "MLADOSTI" U VINKOVCI

10 sati - III. "TRKA DVANAEST REDARSTVENIKA"
STADION "MLADOSTI" VINKOVCI

28. TRAVNJA 1996. (nedjelja)

9 sati - ODBOJKAŠKI TURNIR "12 REDARSTVENIKA"
OSNOVNA ŠKOLA U NUŠTRU

29. TRAVNJA 1996. (ponedjeljak)

19 sati - KONCERT GLAZBENE ŠKOLE
"JOŠIP RUNJANIN"
GRADSKO KAZALIŠTE VINKOVCI

30. TRAVNJA 1996. (utorak)

19 sati - Književna večer "HRVATSKI GENERALI O
HRVATSKIM BRANITELJIMA"
Janko Bobetko i Mladen Markač
GRADSKA KNJIŽNICA VINKOVCI

2. SVIBNJA 1996. (četvrtak)

10,30 sati - KOMEMORACIJA U SPOMEN DVANAEST
REDARSTVENIKA
GRADSKO KAZALIŠTE VINKOVCI

11,30 sati - POLAGANJE VIJENACA NA GROBLJU
KOD KRIŽA U VINKOVcima

12 sati - SV. MISA ZADUŠNICA U CRKVI "SV. EUZEBIJA I
POLIONA" U VINKOVICIMA

4. SVIBNJA 1996. (subota)

10,30 sati - KUGLAČKI TURNIR "12 REDARSTVENIKA"
KUGLANA KK "SPAČVA" VINKOVCI

ŽUPANIJA VUKOVARSKO-SRIJEMSKA

Najistočnija hrvatska županija od prapovijesti je prirodni spoj istoka i zapada, sjevera i juga. Stoga je njeno područje bogato arheološkim lokalitetima, povijesnim događanjima i starom arhitekturom, što samo potvrđuje važnost ovih krajeva u hrvatskoj povijesti.

Navršena je 250. godina od ponovnog osnutka Vukovarsko-srijemske županije (1745.), iako je ona postojala i u vrijeme Arpadovića (1220.). Tursko razdoblje (1526.-1690.) zaustavilo je razvitak ovih krajeva, ali nije utjecalo vidnije na demografsko-etničku sliku. Oslobođenjem od Turaka započinje nova organizacija društveno - ekonomskog ustroja koja rezultira stvaranjem nekoliko veleposjeda: u Vukovaru (Eltz), Iloku (Odescalchi) i Nuštru (Bellassy) i organizacijom teritorijalne uprave. Konačno je 1745. osnovana Srijemska županija kao plemićka teritorijalna zajednica i prvi njen župan bio je barun Marko Dejačević, dok je u južnom dijelu oformljena 7. brodska pukovnija sa sjedištem u Vinkovicima, koja je bila u sastavu Vojne krajine. Tako će ostati do 1881. kad je istočno područje 7. brodske pukovnije bilo pripojeno Srijemskoj županiji. To je bila najveća županija iza zagrebačke sa 414. 234 stanovnika (1910.) na 6.865 km² i sterala se na istok sve do Zemuna.

Veleposjedi su nakon 1848. godine bili nosioci ekonomskog napretka uvodeći u ekstenzivnu poljoprivredu nove odnose, ali i nove strojeve i metode obrade tla. Izgradnjom željezničkih pruga - prva 1878. Dalj - Vinkovci - Brod i zadnja 1912. Vukovar - Ilača uklopljen je ovaj kraj u međunarodne transportne tokove u kojem je i Dunav odigrao svoju pozitivnu ulogu.

Na području današnje Vukovarsko-srijemske županije, tijekom proteklih razdoblja, razvila su se četiri jača centra: Ilok - kao vinogradarski i poljoprivredni, Vinkovci poljoprivredno-industrijski, Vukovar također i Županja, koja je za razliku od stalih razvila i prehrambenu industriju. Dagoni Bata, Ferolim i Braća Bohn bili su poznati industrijski giganti kako na Balkanu tako i u Europi kao proizvođači cipela, željezne robe, te opeke i crijepa.

Vukovar i Vinkovci razvili su se i u dva jaka prosvjetno - kulturna središta u kojima su djelovala mnogobrojna hrvatska gospodarska, kulturna i športska društva. U Vukovaru je rođen nobelovac Lavoslav Ružička, Vinkovci su hrvatskoj kulturi dali plejadu književnika (od Reljkovića preko Kozaraca do M. Mađera), tu su umjetnici Domac i Radauš, akademici i iz Tovarnika A. G. Matoš. Tomu je pogodovao rad Gimnazije u Vinkovcima (1780.) dugo godina jedine na ovim prostorima.

Etnički ovdje su bili oduvijek najbrojniji Hrvati bez obzira na srpske migracije, naročito od 1910. godine, ali oduvijek je postojala tendencija mirnog suživota.

Danas Vukovarsko-srijemska županija očekuje oslobađanje svog okupiranog područja, smatrajući da će nakon povratka njenog prognanog stanovništva, u veoma kratkom vremenu uspjeti obnoviti devastirano i da će krenuti u dinamičan gospodarski razvoj koji će se, kao i prije, oslanjati na plodnoj crnici, bogatstvu šuma i pogodnom prometnom položaju.

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

GRADSKI MUZEJ VINKOVCI
Trg Republike 8

Četvrtak, 25. travnja 1996.
19 sati

LIKOVNA IZLOŽBA "KOLONIJA POČITELJ"

Gradski muzej Vinkovci, tradicionalno svojim programskim izložbama, pridonosi sjećanju na tragičnu pogibiju dvanaest redarstvenika. Dijetet prema ugašenim mladim životima ove godine nastojimo pokazati izborom iz bogatog fundusa međunarodne likovne Kolonije "Počitelj".

Između oko tisuću djela odabrano je pedeset autora iz različitih država Europe i svijeta.

Zašto "Počitelj"? Zato što je stoljećima jedan od simbola opstojnosti hrvatskoga roda. Zato što su njegove kule građene da kao sokol, visoko na stijeni, budno paze i očuvaju svoj narod na razmeđu svijetova i civilizacija. Zato što su se tom simbolu poklonile tisuće umjetnika koji su svojim razlikama i kulturama, a posebno svojim djelom doprinijeli da se širi ime naroda hrvatskoga.

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

STADION "MLADOŠĆI"
VINKOVCI

Subota, 27. travnja 1996.
9 sati

"TRKA DVANAEST REDARSTVENIKA"

Atletski klub "Cibalia" Vinkovci pokretač je ideje da se kao uspomena na poginule policajce, svake godine održava "Trka dvanaest redarstvenika", u kojoj će sudjelovati učenici osnovnih i srednjih škola, vojnici, policajci i atletičari.

Utrka se sastoji od dvanaest trka - svaka trka i pobjeda za jednog poginulog redarstvenika.

Atletika je najstarija športska grana kojom su se počeli baviti građani Vinkovaca a njezini su počeci vezani uz 1909. god. kada je prvo organizirano športsko atletsko društvo pripremilo natjecanje mladeži u skakanju (uvis i udalj), pa se može tvrditi da je atletika prva organizirana športska disciplina u našem gradu.

Očekuje se da će u Trci sudjelovati oko 1500 sudionika, učenika osnovnih i srednjih škola, vojnika i policajaca.

Uvjereni smo da će trka biti časna i poštena, usklađena s ciljem, a to je obilježavanje obljetnice smrti dvanaest hrabrih ratnika, koji su dali život za ovaj grad, za Slavoniju, za Hrvatsku, svoju napaćenu domovinu.

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

OŠNOVNA ŠKOLA
"ZRINSKI" NUŠTAR

Nedjelja, 28. travnja 1996.
9,30 sati

ODBOJKAŠKI TURNIR

Dana 28. travnja 1996. godine u športskoj dvorani O.š. "Zrinski" Nuštar održat će se odbojkaški turnir "DVANAEST REDARSTVENIKA".

Sudionici:

OK "ŽELJEZNIČAR" OSIJEK
OK "METALAC-OLT" OSIJEK
OK "ZRINSKI" NUŠTAR

Satnica:

Otvaranje turnira u 9,30 sati.

Redoslijed utakmice:

I OK "ŽELJEZNIČAR" - OK "ZRINSKI"	10 sati
II OK "ŽELJEZNIČAR" - OK "METALAC-OLT"	11,30 sati
III OK "METALAC-OLT" - OK "ZRINSKI"	13 sati

Zatvaranje turnira i podjela nagrada u 14,30 sati.

OSNOVNA GLAZBENA ŠKOLA
JOSIPA RUNJANINA
VINKOVCI

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

K O N C E R T

GRADSKO KAZALIŠTE
VINKOVCI

Ponedjeljak, 29. travnja 1996.
u 19 sati

PROGRAM

1. M. Ivanov: <i>Mačak i vrabac</i>	Izvodi: Dječji zbor "Zvončići"
J. Kaplan: <i>Moja mamica</i>	Dirigentsica: Marijana Vuletić
Gregović: <i>Moja baka</i>	Uz synthesizer: Domagoj Vukovarac, VI r.
2. B. Krnic: <i>Oračeva pjesma</i>	
Crnačka u obradi E. Cossetta:	
Čežnja za domom	Solistica: Sanja Jurić
J. Vrhovski: <i>Žabe</i>	Izvodi: Dječji zbor "Različak"
F. Dugan: <i>Večer</i>	Dirigentsica: Vesna Komar
V. Lisinski: <i>Pjesma poslije obuke</i>	Klavirska pratnja: Željka Berić, prof.
3. P. I. Čajkovski: <i>Bolesna lutka</i>	Mia Toth, klavir, II r.
4. R. Matz: <i>Stara ura igra</i>	Helena Marmelić, klavir, II r.
5. J. Haydn: <i>Serenada</i>	Ana Švagelj, klavir, IV r.
	i Robert Bagarić, klavir, IV r.
6. D. Pejačević: <i>Uspavanka</i>	Tea Žakula, klavir, IV r.
7. Anonymus: <i>Rossignol</i>	duet gitara: Nataša Leko, VI r.
	Ana Selan, V r.
8. N. Coste: <i>Barcarola</i>	duet gitara: Vedrana Baliban, V r.
	Hrvoje Mihajlović, V r.
9. J. Pernambuco: <i>Brazilski ples</i>	duet gitara: Zrinka Čagalj, VI r.
	Andrijana Paun, V r.

10. Calataynd: <i>Tango Argentino</i>	Ivan Rimac, gitara, VI r.
11. J. Holecek: <i>Black cat</i>	Sanja Pleš, gitara, V r.
12. V. Lisinski: <i>Mazurka</i>	Ivan Crnjak, klavir, IV r.
13. W. A. Mozart: <i>Mala noćna muzika - Romansa</i>	Ana Knežević, klavir, VI r.
Lidija Domaćinović, klavir, VI r.
14. J. Paisible: <i>Presto</i>	Tatjana Mudri, flauta, IV r.
Marija Šporčić, flauta, III r.
Uz klavir: Željka Beriće, prof.
15. F. Mendelssohn: <i>Vretno</i>	Janko Hleb, klavir VI r.
16. Gost koncerta: Gradski mješoviti zbor
"A. M. Reljković" Vinkovci
J. Brkanović: <i>Bokeljsko kolo</i>
V. Lisinski: <i>Cum invocarem</i>	Solistica: Sanja Jurić, sopran
Uz klavir: Željka Beriće, prof.
Dirigentska: Branka Domaćinović
17. A. Dolički: <i>Po Pašku</i>
J. Andrić: <i>Vinkovačka radost</i>
V. Čaklec: <i>Stavi svjetiljku u prozor</i>
S. Janković: <i>Cico Mico...</i>	Solist: Ratko Jerković, bariton
Izvodi: Tamburaški orkestar
Dirigent: Đuro Zarić

Voditeljica programa: **Milka Vida**

PROGRAM PRIPREMILI NASTAVNICI:

Željka Beriće:	3, 15
Igor Blažević:	7, 9
Branka Domaćinović:	5, 6, 13, 16
Ružica Felker:	4, 12
Vesna Komar:	2
Marijana Vuletić:	1, 8, 10, 11
Đuro Zarić:	14, 17

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

GRADSKA KNJIŽNICA I ČITAONICA
VINKOVCI
I. Gundulića 6

Utorak, 30. travnja 1996.
19 sati

"HRVATSKI GENERALI O HRVATSKIM BRANITELJIMA"

Gradska knjižnica i čitaonica Vinkovci i ove 1996. godine sudjeluje u obilježavanju memorijala "Dvanaest redarstvenika". Priredba nosi naziv "HRVATSKI GENERALI O HRVATSKIM BRANITELJIMA".

Ša zadovoljstvom možemo reći da će gosti naše priredbe biti dva omiljena hrvatska generala: gospoda JANKO BOBETKO i MLADEN MARKAČ.

Priredbu će svojom pjesmom obogatiti MPC "LIPA" iz Vinkovaca

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

GRADSKO KAZALIŠTE VINKOVCI

Četvrtak, 2. svibnja 1996.

10,30 sati

Recital: "JEZIK RODA MOGA"

Učenici OŠ "Ivana Brlić-Mažuranić" Dakovci - Andrijaševci izvode recital "Jezik roda moga", odabir poezije i proze hrvatskih autora

Tekstove odabrala i učenike uvježbala gospođa Ana Cvenić.

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

KUGLAČKI KLUB "ŠPAČVA"
VINKOVCI

Subota, 4. svibnja 1996.
10 sati

KUGLAČKI TURNIR

U organizaciji Kuglačkog kluba "Špačva" Vinkovci, organiziran je Kuglački turnir, na kojem sudjeluju ekipe:

KK "ŠPAČVA" VINKOVCI
KK "GRMOŠĆICA" ZAGREB
KK "KANDIT" OSIJEK
KK "SLAVONIJA" OSIJEK
KK "DILJ-OBRTNIK" VINKOVCI
KK "ZVEČEVO" POŽEGA
KK "ZANATLIJA" SL. BOD

Ovaj turnir održava se prvi puta u okviru Memorijala "Dvanaest redarstvenika".

Š područja Županije Vukovarsko-srijemske tijekom domovinskog rata, nažalost, je poginulo, ranjeno i nestalo najviše pripadnika policije, vojske i civila.

Te rane peku i bole još i danas, a kada vrijeme bude pomirilo boli, ostat će sveta zadaća sjećanja na njih i skrb obitelji poginulih.

Ostaje nam obveza i dužnost doći na grob svakog policajca, vojnika, civila koji počinjavaju na grobljima za sada okupiranih gradova i sela.

Do tada i svi oni "čekaju" da im se na grobu zapali svijeća i položi cvijeće u znak poštovanja, sjećanja i ljubavi.

Prvi koji će to učiniti, kao prethodnica povratka
u stoljetne hrvatske domove bit će
HRVATSKA POLICIJA.

SURADNICI NA BILTENU:

IVAN BUČAK,
STJEPAN JOZIĆ,
GRGA KRAJINA,
STIPO RIMAC,
ANA CVENIĆ,
ĐURĐA ŠIŠUL - REICHER,
ŽELJKO ŠIMUNDIĆ,
ZLATKO VIRČIĆ
HEDA VOHALSKY.

Priljezo

7.V. 1997.

GRADSKA KNJIŽNICA I ČITAONICA VINKOVCI

DJEČJA KNJIŽNICA MIRA

GUNDULIĆEVA 6

Pozivamo Vas
na otvorenje izložbe crteža i poruka djece sudionika stvaralačkih
radionica UNICEF-ovog projekta

KORAK PO KORAK DO OPORAVKA

Srijeda, 14. svibnja 1997. u 11 sati u Dječjoj knjižnici mira

Izložbu će otvoriti mr. Ljiljana Sabljak, jedna od autora priručnika
za kreativne susrete s djecom u ratnim i poslijeratnim vremenima

**Glazbena škola
Franje Kuhača
OSIJEK**

**41.
GLAZBENI TJEDAN
19. - 25. 05. 1997.**

Ponedjeljak, 19.05.1997.

Početak u 17,30 h

Dvorana Glazbene škole Franje Kuhača Osijek

1. W. Hermann:
ULOVI ME
Monika Sitar, klavir, N I.
2. D. Stular:
KUKAVICA
Tena Jaić, klavir, N I.
3. S. Suzuki:
PERPETUAL MOTION
T. H. Bayly:
LONG, LONG AGO
Goran Simonji, violina, N I.
4. C. Gurlitt:
LOV
Lana Bede, klavir, N I.
5. J. S. Bach:
MENUET
Matko Juribašić, flauta, N I.
6. E. Gnesina:
ETIDA
W. Hermann:
ULOVI ME
Lea Ban, klavir, N I.
7. M. Saban:
IGRA
Ivona Ivelj, klavir, N I.
8. B. Mihaljević (arr. N. Miletić):
ZEKO I POTOCIC
Matea Šeruga, gitara, N I.
9. B. Bartok:
PJESMICA
A. Karamanov:
PTICICA
Marina Ban, klavir, počet.
10. L. Weiner:
KISA PADA
Vedran Gašić, vcello, N I.
11. A. Rowley:
LJUDOZDER
MOTORIST
Ana Vučetić, klavir, N I.
12. H. Both:
IGRA I MENUET
Martin Hoffmann, klarinet, N I.
13. A. Goedicke:
PLES
J. F. Burgmüller:
NEVINOST
Mateja Peterlin, klavir, N II.
14. S. Majkapar:
USPAVANKA
Mateja Končarević, klavir, N II.

15. B. Bartok:
NARODNA MELODIJA Denis Brkić, violina, N II.
16. D. Stejbelj:
ADAGIO Dunja Kolb, klavir, N II.
17. M. Berthomieu:
MENUET Igor Pakšić, saksofon, N II.
18. J. S. Bach:
MENUET U d-molu
A. Grečaniinov: Andreja Pinter, klavir, N II.
MOJ KONJIC
19. P. I. Čajkovski:
STAROFRANCUSKA PJESMA Magdalena Marković, klavir, N II.
20. R. Wright:
F IS FOR FUN Daneja Šostarec, gitara, N II.
21. I. L. Kalinski:
MALI PRELUDIJI (iz zbirke "Iverje") Hrvoje Kuzmanović, klavir, N III.
22. F. Carulli:
DUET br. 6, C-DUR Dinko Pleša, gitara, N III.
Igor Milaković, gitara, N III.
23. B. Kunc:
MLADA RADOST Krešimir Batinić, klavir, N IV.
24. M. Llobet:
EL TESTAMENT D'AMELIA Igor Vuletić, gitara, N V.

Nastavnici:

- Eva Adamček 10
Grlica Alić 7, 9, 21
Jagoda Cvetičanin 6
Stanka Džambić 2
Josipa Filaković 15
Mirko Hrženjak 12, 17
Eva Hühn 13
Lovel Janson 5
Darija Kordi 13, 14, 16
Irma Knežić - Galić 11
Davor Kuzmanović 8, 20
Sandra Mikulandra - Tutavac 4, 18, 19, 23
Zvonko Nikolin 24
Branka Radanović 1
Zeljko Vukadinović 22

Klavijska pratnja:

- Zeljko Mihaljčić, N III. 3 Renata Kasa, S III. 12, 17
Sanja Poljarević, N V. 5 Krešimir Pajtler, N VI. 15
Irma Knežić - Galić, prof. 10

Utorak, 20.05.1997.

Početak u 17,30 h

Dvorana Glazbene škole Franje Kuhača Osijek

1. J. P. Rameau:
RIGAUDON Marina Farkaš, violina, N I.
2. J. S. Bach:
MENUET U G-DURU Marija Krnić, klavir, N I.
3. C. Gurliitt:
GAVOTA
SAMO HRABRO Margareta Skulač, klavir, N I.
4. H. Luders:
RADUJTE SE ŽIVOTU Hrvoje Hrženjak, harmonika, N I.
5. M. Saban:
KISA PADA Ivona Peko, klavir, N I.
6. J. Krsić:
MALI KINEZ Miroslav Ambroš, klavir, N I.
7. J. Haydn:
PJESMICA Tanja Ivković, violina, N I.
8. W. Hermann:
USPAVANKA
A. Goedicke: Monika Beljan, klavir, N I.
PLES
9. W. Hermann:
ULOMI ME Dunja Varga, klavir, N I.
10. D. Kabalevski:
TOCCATINA Marta Balog, klavir, N II.
11. H. Purcell:
BOURREE Ena Sulc, violina, N II.
12. B. Bjelinski:
NA LETECIM TANJURU Matea Pešorda, klavir, N II.
13. A. Grečaniinov:
MAZURKA Paul Oschanitzky, klavir, N II.
14. J. Haydn:
SERENADA Marija Jakobljević, blokflauta, N II.
15. D. Kabalevski:
PJESMICA
PRELUDIJI Vedrana Balašević, klavir, N II.

16. A. Goedicke:
PLES Veronika Hardy, klavir, N II.
17. S. Majkapar:
U VRTU Dorotea Ratić, klavir, N II.
18. G. H. Matos Rodriguez:
LA CUMPARSITA Larisa Bašić, flauta, N II.
19. C. Gurlitt:
ROMANZA Ivana Soldo, klavir, N II.
20. D. Kabalevski:
VARIJACIJE Jasna Skoro, klavir, N III.
21. J. F. Burgmüller:
BARUNICA NA KONJU Maja Lučić, klavir, N III.
22. M. Fujisava:
SAMO SAM S MJESECOM
KAD SAM BIO MALI Ivana Males, klavir, N III.
23. H. Jehring:
WIENER FREUDEN Amir Vinković, harmonika, N IV.
24. J. F. Burgmüller:
STAJERSKI PLES
BARUNICA NA KONJU Katarina Krivak, klavir, II. PR.
25. J. S. Bach:
IZ 6 MALIH PRELUDIJA
Br. 2 i br. 6 Katarina Radić, klavir, N V.

Nastavnici:

Jagoda Cvetičanin	24
Josipa Filaković	11
Mirko Hrženjak	4, 23
Beatrica Janson	8, 9
Lovel Janson	14, 18
Irma Knežić - Galić	2, 3, 15, 25
Darija Kordi	21
Sandra Mikulandra - Tutavac	13, 22
Branka Radanović	10, 19, 20
Teodor Sobović	16, 17
Katarina Stamenkovska	1, 7
Damir Senk	5, 6, 12

Klavirska pratnja:

Vjera kerže, S IV.	1, 7
Krešimir Pajtlar, N V.	11, 14
Ivan Gajzer, N IV.	18

Utorak, 20.05.1997., u 19.30 h

Početak u 19,30 h

Dvorana Glazbene škole Franje Kuhaca Osijek

1. F. Schubert:
SCHERZO U B-DURU Jelena Plečas, klavir, N V.
 2. W. Dorsselaer:
MUSICOLOR Ivana Knežević, klavir, N VI.
 3. J. S. Bach:
DVOGLASNE INVENCIIJE
Br. 14 i br. 8 Tihana Fardić, klavir, N V.
 4. A. Diabelli:
SONATA U C-DURU
Menuet
Allegro Marko Milošević, gitara, S I.
 5. E. Grieg:
USPAVANKA Ana Popović, klavir, N VI.
 6. D. Kabalewski:
KONCERT U C-DURU
Allegro molto e con brio Kiril Naumov, violina S II.
 7. B. Nansen & F.D. Marchetti:
FASCINATION Dinko Seršić, gitara, S III.
 8. E. Grieg:
NA DVORU SUMSKOG KRALJA Lilian Giber, klavir, S III.
 9. M. Carcassi:
ETIDA op. 60 br. 23 Antun Markulić, gitara, S III.
 10. C. M. v Weber:
CONCERTINO ZA KLARINET I
KLAVIR U Es Vladimir Cošić, klarinet, S II.
- *****
11. B. Marcello:
SONATA U g-molu
Adagio
Allegro Ivan Vagros, fagot, S II.

- Nastavnic:

Klavirska prátinja:

Srijeda, 21.05.1997.

Početak u 17 h

Yuk Dondjovic, klavir, 2 III.

U.S. AIR FORCE

UCENIKA OSNOVNIH GLAZBENIH SKOLA SLAVONIJE I BARANJE

UGS Srećka Albinića ŽUPANIJA

ALLTOMOR

1. A. Diabelli: POLACCA TRIO U h-molu Tena Janković, klavir, N. V. Marko Sesar, klavir, N. V.

2. L. van Beethoven: FÜR ELISE Ana Mikić, klavir

OGS Augusta Harambašića DONJI MIHOLJAC

3. W. A. Mozart:
ALLA TURCA Dalibor Zavoda, harmonika. N VI.

4. Anonymus:
GREENSLEEVES IS ALL MY JOY Dinko Petriševac, gitara, 1978.12.14

GS Franje Kuhača Osijek - PODRUČNI ODJEL VALPOVO

5. M. L. Anido: DANZA ARGENTINA

6. F. Carulli:
ANDANTINO

7. D. Kabalevski:
POCASNI VALČER

8. F. Chopin:
POLONAISES As-DUR
Valentina Gverek. klavir. N IV.

9. F. Chopin:
POLONAISES g-mol

Sanja Petrović, Jelavir, N. IV. 14

OGS "Ivan Zajc" SLAVONSKI BROD.

10. Anonymus:
GREENSLEEVES IS ALL MY JOY Anamarija Matković, gitara, N III.

11. F. Pintarić:
FANTAZIJA Lana Šef, klavir, N VI.

12. I. Padovec:
POLONAISE U A-DURU Iva Sedlić, gitara, N III.
13. A. Casella:
BOLERO Zrinka Pandurić, klavir, N IV.
14. D. Pelužan:
DJEVOJCICA I SUZA Vladimir Jevicki, gitara, N VI.
15. J. Šćurovski:
PLES Nenad Keller, klavir, N V.
16. J. C. Daquin:
KUKAVICA Tea Miklaušić, harmonika, N VI.
Božana Miklaušić, harmonika, N VI.

OGS Josipa Runjanina VINKOVCI

17. L. Williams:
CUBANA Vedrana Baliban, gitara, N VI.
Domagoj Kordić, gitara, N IV.
18. A. Vivaldi:
KONCERT ZA GITARU I TAMBURE
U G-DURU
Allegro Renata Edelinski, gitara, N V.
i kvartet tambura
19. D. Sostaković:
LIRSKI VALCER Ivan Crnjak, klavir, N V.

GS Franje Kuhača OSIJEK

20. J. F. Burgmüller:
PTICA
NEMIR Željko Mihaljčić, klavir, N III.
21. E. Bozza:
PETITE GAVOTTE Bernard Homan, saksofon, N I.
22. G. Rieding:
KONCERT U h-molu
Allegro moderato Tena Jaić, violina, N III.
23. J. Šćurovski:
TEMA S VARIJACIJAMA
U a-molu Mia Zupan, klavir, N III.

OGS Dore Pejačević NASICE

24. J. S. Bach:
MENUET U d-molu Valentina Kašuba, klavir, N II.

25. R. Schumann:
UBOGO SIROCE Judita Peljević, klavir, N III.
26. D. Pejačević - D. Kopri:
CANZONETTA Tamburaški orkestar
Solo violina: Danijela Pintarić,
GS F. Kuhača Osijek
27. B. Potočnik:
SUNCANE RAVNI Tamburaški orkestar
28. Lennon - Mc Cartney - Kopri:
YESTERDAY Tamburaški orkestar
Sopran solo: Danijela Pintarić,
GS F. Kuhača Osijek
Orkestrom ravna: Marina Kopri

Nastavnici:

Lucija Sesar	1
Smail Gagić	2
Nada Došek	3
Davor Kuzmanović	4, 5, 6
Silvija Ježić	7
Vesna Trboglav	8, 9
Mirela Jagodić	10, 14
Ljerka Kreitmajer	11
Zdenka Seletković	12
Božena Matošević	13
Zdravka Tekić - Dadić	15
Božana Miklaušić	16
Marijana Vuletić	17
Đuro Zarić	18
Ružica Felker	19
Darija Kordi	20, 23
Mirko Hrženjak	21
Eva Hühn	22
Marijan Slakić	24
Darija Sitaš	25
Marina i Danijel Kopri	26, 27, 28

Klavirska pratnja:

Renata Kasa, S III.	21
Vjera Kerže, S IV.	22

Cetvrtak, 22.05.1997.

Početak u 17,30 h

Dvorana Glazbene škole Franje Kuhača Osijek

1. J. Biterc:
MALI PAS Sara Ban, violina, 5 god.
2. M. Saban:
IGRA Ema Grundler, klavir, N I.
3. F. Kuhač:
SJECAJ SE MENE Ema Grundler, klavir, N I.
Petra Grundler, klavir, N IV.
4. A. Goedicke:
RIGODON Željka Pavlović, klavir, N I.
5. x x x
RED HOUSE Denis Ravlić, blokflauta, N I.
6. F. Kuhač:
RIJECI MILE MAJKE Lovorka Lučić, klavir, N I.
Maja Lučić, klavir, N III.
7. J. S. Bach:
MENUET
MARS Danko Delač, klavir, N I.
8. D. B. Martini:
GAVOTT Sanja Blažanović, violina, N II.
9. I. L. Kalinski:
TU PAK TAM
KUD SI HODIL Dunja Juričić, klavir, N II.
10. G. Ph. Telemann:
MENUET Morana Lukač, flauta, N II.
11. I. L. Kalinski:
HRVATSKI PLES Mario Krušelj, klavir, N II.
12. J. Haydn:
LIED Zrinka Barić, vcello, N I.
13. M. Kozina:
DIVERTIMENTO ZA MLADE
PIJANISTE
Andante
Allegro Tihana Tenko, klavir, N II.
14. W. A. Mozart:
MENUET Domagoj Martinuš, klarinet, I. PR.

15. M. Schmitz:
TRI ETIDE Živko Barbutov, klavir, N III.
16. L. Boccherini:
MENUET Iva Kusik, flauta, N III.
17. J. F. Burgmüller:
NEMIR
S. Majkapar:
PRELUDIJ Dijana Kalić, klavir, N III.
18. E. Grieg:
PLES VILA Karla Meštrović, klavir, N III.
19. M. Koškin:
XV. OBERON Slaven Živković, gitara, N III.
20. P. I. Cajkovski:
NOVA LUTKA Majda Krištić, klavir, N III.
21. P. I. Cajkovski:
VALCER Ingrid Prlić, klavir, N III.
22. G. Rieding:
KONCERT U h-molu
Allegro moderato Ivana Duvnjak, violina, N III.
23. F. B. Mendelssohn:
DJECJI KOMAD Davor Mihić, klavir, N IV.
24. E. Grieg:
PTICICA Josipa Steiner, klavir, N IV.

Nastavnici:

Eva Adamček	12
Grlica Alic	21
Jagoda Cvetičanin	15
Stanka Džambić	7, 13
Josipa Filaković	8
Mirko Hrženjak	5, 14
Eva Hühn	1, 22
Lovel Janson	10, 16
Irma Knežić - Galić	20, 24
Darija Kordi	2, 3, 6, 23
Davor Kuzmanović	19
Sandra Mikulandra - Tutavac	4, 17, 18
Branka Radanović	9, 11

Klavirska pratnja:

Željko Mihaljčić, N III.	1	Ivan Gajzer, N IV.	10
Renata Kasa, S III.	5, 14	Irma Knežić - Galić, prof.	12
Krešimir Pajtlar, N V.	8, 16	Vjera Kerže, S IV.	22

Cetvrtak, 22.05.1997.

Početak u 19,30 h

Dvorana Glazbene škole Franje Kuhača Osijek

1. P. Gotovac:
DJECJE BROJALICE
"EN TEN TINI"
"ECI PECI PEC"
"TRI MESARA BUHU KLALA"
"VOZILA SE BARKA"
"RINGA RINGA RAJA"
I. L. Kalinski:
DVA ODGOVORA
B. Bjelinski:
U MALOM GRADU TIKI-TIK
Dječji zbor
Zborom dirigira: Valerija Fischbach
2. B. Bjelinski:
NA LETECIM TANJURU
J. S. Bach:
TOCCATA U d-molu
Vedran Lenz, klavir, N II.
3. S. Fumić:
MALA MELODIJA
Ivan Dorešić, gitara, N IV.
4. F. B. Mendelssohn:
BARCAROLA U fis-molu
Sanja Poljarević, klavir, N V.
5. G. Martini:
PIACER D'AMOR
Ivana Vitovski, flauta, I. PR.
Ivana Nikolin, gitara, N IV.
6. C. M. v Weber:
SONATINA
Slaven Valentić, klarinet, II. PR.
7. F. Chopin:
POLONEZA U B-DURU
Dubravka Mikić, klavir, N V.
8. R. Planel:
CHANSON TRISTE
Goran Smit, saksofon, I. PR.
9. E. Grieg:
SVADBENI DAN NA
TROLHAUGENU
Vedran Gorjup, klavir, S I.
10. J. F. Fiocco:
ALLEGRO
Danijela Jelić, violina, N VI.

11. F. Schubert:
IMPROMPTY U As-DURU
op. 90 br. 4
Valentina Krajačić, klavir, S II.
12. G. Tartini:
KONCERT U d-molu
Allegro
Mirta Ratkaj, violina, S III.
13. F. Chopin:
POLONEZA U cis-molu
op. 26 br. 1
Goranka Pavlinić, klavir, S III.
14. J. S. Bach:
PARTITA II. d-mol
Allemande
Gigue
Katarina Stamenkovska, violina, S IV.
15. F. B. Mendelssohn:
RONDO CAPRICCIOSO op. 14
Ana Majdenić, klavir, S III.
16. J. W. Duarte:
ENGLISH SUITE op. 31
Prelude
J. S. Bach:
SUITE br. 1 BWV 1007
Prelude
Marko Rimac, gitara, S IV.
17. D. Kabalevski:
KONCERT U D-DURU
Allegro
Miroslav Majić, klavir, S II.
Uz kl. pratnju Stanke Džambić, prof.

Nastavnici:

Grlica Alić	2
Jagoda Cvetičanin	11
Stanka Džambić	17
Valerija Fischbach	1
Mirko Hrženjak	6, 8
Eva Hühn	10, 12, 14
Beatrica Janson	7, 13, 15
Lovel Janson	5
Darija Kordi	4
Mirta Masle	9
Zvonko Nikolin	16
Željko Vukadinović	3

Klavirska pratnja:

Renata Kasa, S III.	1, 6
Darija Kordi, prof.	8
Damir Senk, prof.	10
Goranka Pavlinić, S III.	12

Petak, 23.05.1997.

Početak u 19,30 h

Svečana dvorana Pedagoškog fakulteta u Osijeku

1. A. Marković:

MALA SUITA

Ples

Pjesma

Igra

J. Andrić:

GRADISCANSKI PLES

F. Tarrega (arr. M. Ergotić):

SJECANJE NA ALHAMBRA

E. Cossetto:

KOLO

2. P. de Lucia y J. Torregrosa:

ENTRE DOS AGUAS

3. A. Dvořák:

JABUKO

VENEČEK

4. H. Both:

SENTIMENTALNI KLARINETI

SAMBA FIESTA

5. F. Mendelssohn:

HERBSTLIED

Dinko Seršić, gitara, S III.

Marko Milošević, gitara, S I.

Nebojša Mudri, gitara, N IV.

Hrvoje Seršić, gitara, N V.

Anastazija Pereković, sopran, S I.

Marijana Matijević, sopran, II. PR.

Slaven Valentić, klarinet, M. PR.

Vladimir Cošić, klarinet, S II.

Dinko Seršić, gitara, S III.

Tihana Pavoković, sopran, M. PR.

Tajana Balatinac, sopran, S II.

6. A. Glazunov:

GAVOT

7. M. Miletic:

PASTORALNI TRIO

Andante

Allegretto

Moderato

Allegro

8. W. A. Mozart:

GRAZIE AGL'INGANNI TUOI

9. C. Monteverdi:

LASCIATEMI MORIRE

H. L. Hassler:

TANZEN UND SPRINGEN

D. Fio:

MORE MOJE

A. Marković:

CANITE CANTICUM

Danijela Jelić, violina, N VI.

Kiril Naumov, violina, S II.

Goranka Pavlinić, klavir, S III.

Eva Abel, flauta, S III.

Vladimir Cošić, klarinet, S II.

Marko Rimac, gitara, S IV.

Antoaneta Radočaj, sopran, S III.

Tamara Šarlija, sopran, S III.

Berislav Jerković, bariton, I. PR.

Mješoviti zbor

Zborom dirigira: Lidija Vrcelj

Nastavnici:

Marinko Ergotić

Mirko Hrženjak

Eva Hühn

Vesna Jaić

Davor Kuzmanović

Lidija Vrcelj

Klavijska pratnja:

Miroslav Majić, S I.

Ana Majdenić, S III.

Andrea Jandrok, stud. PF

Subota, 24.05.1997.

Početak u 19,30 h

KONCERT UCENIKA
PRITAJE LJSKY HOD GLAZBENIH OŠKOLA
Bjelovar - Zagreb - Rijeka - Osijek

Dvorana Pedagoškog fakulteta u Osijeku
1. i 2. srijeda, 14. i 15. svibnja 1997. godine
19,30 h

1. W. A. Mozart:
SONATA A-DUR K.V. 331
I. stavak Tomislav Milić, klavir, N VI.
GS V. Lisinskog BJELOVAR
2. J. S. Bach:
KONCERT U a-molu
Allegro Danijela Jelenc, klavir, N VI.
GS F. Kuhača OSIJEK
3. D. Pejačević:
LJILJAN
F. Liszt:
ETIDA BR. 2 op. 11, 1. i 2. stavak Ana Domanovac, klavir, N VI.
GS F. Kuhača OSIJEK
4. L. Bronwer:
ELOGIO DE LA DANZA
Lento
Obstinato Iva Brajković, gitara, S III.
GS I. M. Ronjgova RIJEKA
5. J. M. Leclair:
SONATA IN C ZA DVA SAKSOFONA
Allegro Matija Balog, alt saksofon, S III.
Petar Biočić, alt saksofon, S II.
6. M. Majdak:
MALI PLAC RAG
Tihomir Sabolić, gitara, S II.
GS V. Lisinskog BJELOVAR
7. G. Enesco:
CANTABILE ET PRESTO
Nataša Tošanović, flauta, S III.
GS V. Lisinskog ZAGREB
8. G. Caccini:
AMARILLI
H. Pettan:
VRABEC
Antoaneta Radočaj, sopran, S III.
GS F. Kuhača OSIJEK

9. D. Pejačević:
VISIBABA
ĐURĐICA

Ivan Karša, klavir, S II.
GS F. Kuhača OSIJEK

10. I. pl. Zajc:
NOC JE TIHA Krunoslav Tuma, bariton, II. PR.
GS F. Kuhača OSIJEK

11. F. Chopin:
BALADA U g-molu op. 23 Helena Borović, klavir, S II.
GS V. Lisinskog ZAGREB

12. F. Lhotka:
ZETELACKA Tomislav Hühn, violina, S III.
GS F. Kuhača OSIJEK

13. F. Mendelssohn:
ETIDA U f-molu
F. Chopin:
NOCTURNO U ES-DUR op. 9 br. 2 Ana Dražul, klavir, S IV.
GS I. M. Ronjgova RIJEKA

14. F. Liszt:
PAGANINI ETIDA BR. 5
U E-DUR Danijel Kadić, klavir, S III.
GS F. Kuhača OSIJEK

Nastavnici:

Dunja Lešić	1
Eva Hühn	2, 12
Teodor Sobović	3
Nikola Jedrlinić	4
Mirko Hrženjak	5
Đurđica Pavičić	6
Carmen Fuchs	7
Vesna Jaić	8, 10
Grlica Alić	9
Lidija Lovrić - Vidiš	11
Dorian Hatta	13
Damir Senk	14

Klavirska pratnja:

Damir Senk, prof.	2, 12
Višnja Dugi, prof.	7
Mirna Damjanović, II g. MA	8, 10

Nedjelja, 25.05.1997.

Početak u 16,30 h

VEČER NAGRAĐENIH UČENIKA NA 34. HRVATSKOM NATJECANJU UČENIKA GLAZBE U KRIZEVCIMA I 35. HRVATSKOM NATJECANJU UČENIKA GLAZBE U SISKU

Dječje kazalište u Osijeku

1. BUĐENJE Učenice I. razreda
 2. IGRANJE Učenice II. razreda
 3. VIHOR Učenice I. razreda
 4. KORACI (mitrički zabatak) Učenice I. razreda
 5. MAZURKA Učenice I. razreda
 6. SERENADA Učenice III. i IV. razreda
 7. MALO ADAGIO Učenice II. razreda
 8. ADAGIO Učenice III. i IV. razreda
- *****
9. PRED SAN Učenice I. i II. razreda
 10. AFRIKA Učenice II, III. i IV. razreda
 11. INDIJA Učenice I. i II. razreda
 12. EGIPAT Učenice II, III. i IV. razreda
 13. MADARSKA Učenice I. i II. razreda
 14. SJETA Učenice I, II, III. i IV. razreda
Solo: Martina Valentić, IV. r.
 15. MALO SALE Učenice II, III. i IV. razreda
- Nastavnici i koreografi:
- Tihana Knežević 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8
Stanka Džambić 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15
Učenički rad (koreografija) 12

Nedjelja, 25.05.1997.

Početak u 19,30 h

VEČER NAGRAĐENIH UČENIKA NA 34. HRVATSKOM NATJECANJU UČENIKA GLAZBE U KRIZEVCIMA I 35. HRVATSKOM NATJECANJU UČENIKA GLAZBE U SISKU

Dvorana Pedagoškog fakulteta u Osijeku

1. D. Kabalevski:
ETIDA
V. Lisinski:
MAZURKA U a-molu
Petra Grundler, klavir, I. kat.
35. NATJECANJE - V. nagrada
2. F. Moreno - Torroba:
TORIJA
Ivana Nikolin, gitara, II. kat.
35. NATJECANJE - II. nagrada
3. B. Kunc:
POLKA PAJE PATKA
D. Sostaković:
ROMANCA I POLKA
Attila Mesarić, klavir, I. kat.
35. NATJECANJE - Prva nagrada
4. J. Hatze:
VEČE NA SKOJU
Danijela Pintarić, sopran, I. kat.
35. NATJECANJE - III. nagrada
5. E. Mac Dowell:
PERPETUUM MOBILE (Koncertna etida)
J. Brahms:
BALADA U g-molu
op. 118 br. 3
Burdica Zarić, klavir, III. kat.
35. NATJECANJE - IV. nagrada
6. F. Schubert:
HEIDENRÖSLEIN
J. Hatze:
MAJKA VI
Marko Spehar, bas, I. kat.
35. NATJECANJE - II. nagrada
7. F. Chopin:
ETIDA U f-molu op. 10 br. 9
F. Liszt:
PRVI ZABORAVLJENI VALCER
B. Papandopulo:
STUDIJA BR. 4
Tamara Krajnović, klavir, III. kat.
35. NATJECANJE - III. nagrada
8. N. Paganini:
CANTABILE
Neklasični komorni sastav - II. kat.
Danijela Pintarić, violina
Marko Rimac, gitara
34. NATJECANJE - II. nagrada

9. J. Strauss:

DU MEINES HERZENS KRONELEIN

W. A. Mozart:

"Cosi fan tutte" - Arija Despine
IN UOMINI IN SOLDATI

Antoaneta Radočaj, sopran, II. kat.

35. NATJECANJE - II. nagrada

10. F. Chopin:

FANTASIE - IMPROMPTU

Ana Domanovac, klavir, II. kat.

35. NATJECANJE - II. nagrada

11. B. Britten:

CEREMONY OF CAROLS 4 a

G. Donizetti:

"Don Pasquale" - Arija Malateste
BELLA SI COME UN ANGELO

Krunoslav Tuma, bariton, II. kat.

35. NATJECANJE - II. nagrada

12. F. B. Mendelssohn:

RONDO CAPRICCIOSO op. 14

Ivan Karša, klavir, III. kat.

35. NATJECANJE - II. nagrada

13. H. Purcell:

SOUND THE TRUMPET

Neklasični komorni sastav - II. kat.

Antoaneta Radočaj, sopran

Krunoslav Tuma, bariton

Miroslav Majić, klavir

34. NATJECANJE - I. nagrada

14. S. Rahmanjinov:

POLICHINELLE

B. Papandopulo:

STUDIJA BR. 1

Danijel Kadić, klavir, III. kat.

35. NATJECANJE - I. nagrada

Nastavnici:

Grlica Alić

12

Eva Hühn

8

Vesna Jaić

4, 6, 9, 11, 13

Darija Kordi

1

Sandra Mikulandra - Tutavac

7

Zvonko Nikolin

2

Teodor Sobović

5, 10

Damir Senk

3, 14

Klavirska pratnja:

Mirna Damjanović, st. MA

4, 6, 9, 11

Održavanje 41. Glazbenog tjedna pomogli su:

"PIVOVARA" OSIJEK

REMIX OSIJEK

G P P OSIJEK

TRANZIT OSIJEK

OSNOVNA GLAZBENA ŠKOLA
JOSIPA RUNJANINA VINKOVCI

VEČER UZ TAMBURU

DVORANA ŠKOLE

UTORAK, 27.V.1997.
U 19,30 SATI

1. R. Schumann : Melodija
2. J.S. Bach : Arija
3. A. Vivaldi : Koncert za gitaru
I stavak Alegro

- trio tambura III razr.
- Tatjana Mudri flauta
uz kvartet tambura
- Renata Edelinski gitara
uz kvartet tambura

4. MLAĐI TAMBURAŠKI ORKESTAR

- A. Rubinstein - R.Rajter : Melodija
- I. Bozzotti : Oprosti mi o majko.....
- J. Canić : Pjesma bez riječi
- xxx : Španjolske oči
- xxx : Bunjevačka grana
- xxx : Posavski drmež
- J. Andrić : Kolo u šljiviku

5. STARIJI TAMBURAŠKI ORKESTAR

- J. Gregorc : Divertimento
- J. Njikoš : Bećarska rapsodija
-odlomak-
- M. Majer : Hrvatsko kolo
- B. Krnic : Koncert za klavir i TO
u G-duru Vivace III st
- Đ. Prejac : Prvo cvijeće
- G. Giogdani : Caro mio ben
- T. Vidošić : Narodni ples
- P. Mascagni : Intermezzo
- J. Brahms : Mađarski ples br. 5
- I. Zajc : U boj.....
- xxx : Rastanak

- Margareta Čolaković
flauta uz TO

- Đurđica Zarić
klavir uz TO

- Sanja Jurić
sopran uz TO

Dirigent : Đuro Zarić

OSNOVNA GLAZBENA ŠKOLA JOSIPA RUNJANINA
V I N K O V C I

SOLISTIČKA VEČER

DVORANA ŠKOLE

SRIJEDA, 28.05.1997. u 19,30 sati

PROGRAM :

1. R. SUND : Good Evening
V. BERDOVIĆ : Dvije narodne humoreske
 1. Macanova ženidba
 2. Teško tome ko pameti nema
J. HAYDN : Proljeće
 2. J. B. WANHAL : Sonatina u F-duru I st.
 3. L. v. BEETHOVEN : Sonatina u G-duru
 II stavak
 4. R. SCHUMANN : Vojnički marš
 5. F. MENDELSSOHN : Pjesma bez riječi br. 2
 6. L. v. BEETHOVEN : Fur Elise
 7. E. GRIEG : Bakin Menuet
 8. F. SOR : Etida br. 18, op 35, II svezak
 9. V. GALILEI : Svita u d-molu II st.
 10. F. SCHOPIN : Poloneise u g-molu
 11. F. CARULLI : Moderato - duo gitara
 12. L. v. BEETHOVEN : Menuett
 13. C. NEGRI : Bianco Fiore
 14. F. SCHOPIN : Poloneise u g-molu
 15. A. DIABELLI : Rondino
 Andante cantabile
 16. S. MULLER : Tocata
 17. J. S. BACH : Bourre
 18. M. MATANOVIĆ : Limači,
 Tintilinić,
 Tko sam ja,
 Molitva za Hrvatsku
 19. W. A. MOZART : Rondo D-dur
- Dječiji zbor "RAZLIČAK"
Dirigent : Vesna Komar
- Katarina Vuković, klavir, I raz.
- Luka Jureta, klavir, II raz.
- Renato Antolović, klavir, II raz.
- Mia Toth, klavir, III raz.
- Robert Bagarić, klavir, IV raz.
- Mirjana Pavlović, klavir, V raz.
- Jelana Šporčić, gitara, VI raz.
- Ana Selan, gitara, VI raz.
- Hrvojka Marinković, klavir, V raz.
- Andrea Korenika, IV raz.
Zoran Šimunović, IV raz.
- Tea Žakula, klavir, V raz.
- Zoran Šimunović, gitara, IV raz.
- Ana Švagelj, klavir, V raz.
- Ana Švagelj, Tea Žakula, V raz.
klavir četveroručno
- Mihaela Đalto, gitara IV raz.
- Vedrana Baliban, gitara, VI raz.
- Dječiji zbor "ZVONČIĆI"
Dirigent : Marijana Vuletić
- Ivan Crnjak, klavir, v raz.

